

தொகுதி

2

இலக்கிய வகைகளில் தமிழின் வளர்ச்சி

பாடப்பகுதி 8	
புனைகதை இலக்கியம்	3
பாடப்பகுதி 9	
வாழ்க்கை வரலாறு	13
பாடப்பகுதி 10	
கட்டுரைக்கலை	25
பாடப்பகுதி 11	
நாடகம்	44
பாடப்பகுதி 12	
மரபுக்கவிதை	62
பாடப்பகுதி 13	
மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகள்	76

தொகுதி அறிமுகம்

இலக்கிய வகைகளில் தமிழின் வளர்ச்சி

அறிமுகம்

உலகில் ஆறாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மொழிகள் இன்று பேசப்பெற்று வருகின்றன. அவற்றுள் பத்திற்கும் குறைவான மொழிகள் தொன்மையான வரலாற்றை உடையனவாக உள்ளன. இந்தச் சில மொழிகளுள் இன்றுவரை பேச்சுவழக்கிலும் எழுத்துவழக்கிலும் பயன்பாட்டில் உள்ள மொழியாகத் தமிழ்மொழி திகழ்கின்றது. இடைவெளியற்ற இலக்கண இலக்கிய வரலாற்றை நெடுங்காலமாகப் பெற்றுள்ள மொழியாகவும் தமிழ் மொழி திகழ்கின்றது. இத்தகைய காரணங்களால் செம்மொழி என்றும் அழைக்கப்பெறுகின்றது. இத்தகு பெருமைக்குரிய தமிழ்மொழியின் இயல்புகளை இந்தத் தாளின் முதல் பகுதியில் அறிய இருக்கிறோம். தமிழ்மொழியில் எழுதப்பெற்ற வளமான இலக்கியங்களைக் கற்று அவற்றின்வழி இலக்கியங்கள் படைக்கப்பெறுகின்ற பாங்கை இந்தத் தாளின் இரண்டாவது பகுதிவழி அறிய உள்ளோம்.

பகுதி ஒன்று : தமிழ்மொழியின் சிறப்பியல்புகள்

ஒரு மொழியைப் பிழையின்றிப் பேசுவதும் எழுதுவதும் அந்த மொழிசார்கல்வியின் அடிப்படைகளுள் ஒன்று. இதற்கு மொழியின் சிறப்பியல்புகளை அறிந்துகொள்ளுதல் முதல் பணியாகும். இதன்வழி நாம் பணியாற்றும் பல்வேறு சூழல்களில் மொழியை வலுவாகக் கையாள இயலும். இந்தக் கையாளுகையே ஒருவரது வாழ்க்கையின் வெற்றியைப் பலபோது தீர்மானிக்கும். மொழியைக் கையாளுதல் என்பது, மொழியில் எழுதப் பெற்றுள்ள படைப்புகளைப் புரிந்துகொள்ளுதல் என்ற மற்றொரு நோக்கத்தையும் உள்ளடக்கியது. ஒரு மொழியில் எழுதப்பெற்றுள்ள மக்களின் வாழ்க்கை முறையைப் படம்பிடித்துக்காட்டும் இலக்கியங்களை, இலக்கியம்சார்ந்த எழுத்துரைகளைக் கற்பதன்வழி நாம் நம் வாழ்க்கையைச் செழிப்பாக்கிக்கொள்ள முடியும். இத்தகு இலக்கியம் கற்றலுக்கான வழிமுறைகளை உள்வாங்க இந்தத் தொகுதியின் பாடங்கள் துணைநிற்கும்.

பாடம் 8 புனைகதை இலக்கியம் (Fiction).

பாடம் 9 வாழ்க்கை வரலாறு (Biography).

பாடம் 10 கட்டுரைக்கலை (Art of Essay).

பாடம் 11 நாடகம் (Drama).

பாடம் 12 மரபுக்கவிதை (Traditional Poems).

பாடம் 13 மறுமலர்ச்சிக்கவிதைகள் (Rehaisance Poetry).

பாடப்பகுதி (Unit) 8

புனைகதை இலக்கியம் (Fiction)

புனைகதை இலக்கியம்

படிப்பு நோக்கம்

- ★ புனைகதைக் கலையின் திறன்களை அறிந்து கொள்ளல்.
- ★ புனைகதை படைக்கும் திறனை வளர்த்துக் கொள்ளுதல்.
- ★ புனைகதை படைப்பதற்கான மொழித்திறன் பெறுதல்.

பாடக் கருத்தலகுகள்

8.0 பாட முன்னுரை

8.1 புனைகதைக் கூறுகள்

8.1.1 கரு

8.1.2 கதைப் பின்னல்

8.1.3 பாத்திரங்கள்

8.1.4 உத்திகள்

8.1.5 கதை: சர்ஜன் வாசுக்குட்டி

8.1.6 படைப்பு நுட்பங்கள்

8.2 தொகுப்புரை

8.3 தொடர்ந்து படித்தற்குரிய துணைநூல்கள்

ignou
THE PEOPLE'S
UNIVERSITY

8.0 பாட முன்னுரை

சிறுகதையைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளல் ஒன்று. சிறுகதை எழுதுதல் வேறு. சிறுகதை எழுதுவோர்கள் எல்லாம் சிறுகதை பற்றி அறிந்திருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. ஆனால் சிறுகதை எழுதுவோர் அதுபற்றி அறிந்திருத்தல் அவர்தம் திறமையைச் செறிவும் சீர்மையும் உடையதாக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

உங்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்தப் பாடம் கற்பதன் நோக்கம் சிறுகதை எப்படி உருவாகிறது, அதனை எப்படி உருவாக்க வேண்டும் என்று அறிந்து கொள்வதே. அதற்காக இங்கு முதலில் ஒரு சிறுகதை தரப் பெற்றுள்ளது. அக்கதை எப்படி உருவாயிற்று என்பதும் விளக்கப் பெற்றுள்ளது. இத்தகு உருவாக்கத்தில் இடம்பெற்றுள்ள சிறுகதை பற்றிய பல செய்திகளும் சொல்லப் பெற்றுள்ளன. இவற்றை ஒரு முறைக்கு இருமுறை நன்றாகப் படியுங்கள். படித்து உணருங்கள்; உணர்ந்து நீங்களாகவே சிறுகதை எழுத முயன்று பாருங்கள்.

நீங்கள் சிறுகதை எழுதுவதற்கெனச் சில தலைப்புகளும் தரப் பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் ஒரு தலைப்புக் குறித்துச் சிறுகதை ஒன்றும் தனியே எழுதிக் காட்டப் பெற்றுள்ளது. அதுபற்றிய விளக்கமும் உளது. இவை உங்கள் படைப்புத் திறமையை வளர்க்கும் நீர்மையுடையன.

8.1 புனைகதைக் கூறுகள்

கரு, கதைப்பின்னல், பாத்திரப்படைப்பு, உத்திகள் ஆகியன புனைகதைக் கலையினைக் கற்க விரும்புவோர் அறிந்துகொள்ள வேண்டியனவாகும். முதலில் அவை இங்கு சொல்லப்பெறுகின்றன.

8.1.1 கரு

கதைக்கு அடிப்படை கதைக் கரு; கதை தோன்றக் காரணமாக இருப்பது கதைக் கரு; கதையின் குறிக்கோள் கதைக் கரு; கற்ற பின்னரும் ஒருவர் நெஞ்சில் நெடுநாள் நிற்பது கதைக் கரு; கதையின் வடிவைத் திட்டமிடுவது கதைக் கரு.

கதைக் கரு ஒரு காட்சியைக் காண்பதினாலோ ஒன்றைக் கேட்பதினாலோ மின்னல்போல் நெஞ்சில் பாயும் ஏதேனும் ஓர் உணர்வினாலோ உருக்கொள்ளலாம். இப்படி உருக்கொண்ட கரு அங்கே, அப்போதே சிறுகதையாக வளரவும் வாய்ப்புண்டு; கதைக் கலைஞன் நெஞ்சில் பலநாள் கிடந்து பின்பு வடிவெடுத்தலும் உண்டு.

8.1.2 கதைப்பின்னல்

பின்னல் என்றாலே பின்னிச் செல்வது என்ற கருத்தைத் தரும். பின்னல் கோலாட்டம் என்று கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். ஒரு கையில் கோலாட்டமும் இன்னொரு கையில் தொங்கும் கயிற்றைப் பற்றிக்கொண்டு பாடலுக்கு ஏற்பக் கோலாட்டத்தை அடித்துக்கொண்டு, தாளத்தோடு கால்மாறி ஆடிக்கொண்டே - ஒலி நயத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டே பல பெண்கள் ஒருவகை நெறியில் முன்னும் பின்னும் சுற்றிச் சுற்றி வருவதால் அந்தக் கயிறுகள் ஒருவாறு பின்னப்பெறும்; பின்பு அதே நெறிமுறையை மாற்றி ஆடுவதால் பின்னிய கயிறுகள் எல்லாம் நெகிழ்ந்து பழைய நிலைக்கு வரும். இத்தகு நிலையே கதைப்பின்னலிலும் நேர்கிறது. கதைக் கருவை ஒருபாலும் கதை வளர்ச்சியை இன்னொருபாலும் நெஞ்சில் நினைத்தவனாய்த்

தன் அனுபவத்திற்கு ஏற்பக் கருவும் கதைவளர்ச்சியும் இயைந்து இறுகிப் போகமாறு சில உத்திகளுடன் உருப்பெறுவதே கதைப்பின்னல் ஆகும். இத்தகு வளர்ச்சி நிகழ்ச்சி அடிப்படையில் அமையலாம்; பாத்திர அடிப்படையில் அமையலாம். இந்த அடிப்படைக்கு ஏற்ப நிகழ்ச்சிப் பின்னல், பாத்திரப் பின்னல் எனக் கதைப்பின்னலை இருவகைப்படுத்துவர்.

கருவையும் வளர்த்துக் கொண்டும் கால, இட நிலையில் நகர்த்திக் கொண்டும் செல்வதே நிகழ்ச்சிப் பின்னல் ஆகும். அதாவது நிகழ்ச்சியோடு நிகழ்ச்சிகளை இணைப்பது - நிகழ்ச்சியிலிருந்து பொருத்தமாகக் காரணகாரிய முறையில், நிகழ்ச்சிகளை நகர்த்திக் கொண்டும் வளர்த்துக் கொண்டும் கதை சொல்லிச் செல்லுதல் ஆகும். நிகழ்ச்சியோடு நிகழ்ச்சிகள் கூட்டப் பெறும்போது நெகிழ்ச்சிப் பின்னல் அமைகிறது; ஒரு நிகழ்ச்சியிலிருந்து காரண காரிய நெறியில் இன்னொரு நிகழ்ச்சி என இப்படியே ஒன்றோடு ஒன்று உருவாகும்போது செறிவுப் பின்னல் உருவாகிறது. இவை இரண்டும் சேர்ந்தமையின் கலப்புப் பின்னலாக அஃது உருக்கொள்கிறது.

இத்தகு நிகழ்ச்சிகளை நிகழ்த்துவோரே பாத்திரங்கள். இந்நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பாத்திர இயக்கங்கள் திட்டமிடுகின்றன; வளர்க்கின்றன; ஆற்றலுடையனவாக்குகின்றன. இத்தகு இயக்கங்களின் தோற்றமும் ஆற்றலும் பாத்திரம் தன்னோடு தான் முரண்படல், சமுதாயத்தோடு முரண்படல் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்ப அமையக் காணலாம். சமுதாயத்தோடு தான் முரண்படலை தன்னொத்த மனிதனோடு முரண்படல், தான் வாழும் சமுதாயத்தோடு முரண்படல், தான் வாழும் சமுதாயத்தைச் சூழ்ந்துள்ள இயற்கையோடு போராடல் என மூவகையில் அமைக்கலாம்.

நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் பாத்திரத்தின் இயக்கமே என்றாலும் நிகழ்ச்சிகளுக்கு மேற்பட நிகழ்ச்சிகள் மறந்து போகமாறும் பாத்திரங்கள் மேலோங்கி ஆட்சிபுரியுமாறும் கதை அமைத்துச் செல்லும்போது பாத்திரப் பின்னல் உருவாகிறது.

8.1.3 பாத்திரங்கள்

நிகழ்ச்சிகளை இயக்கிச் செல்வன பாத்திரங்களே என அறிந்தோம். ஒரு கதையில் பாத்திரம் ஒன்றோ, சிலவோ, பலவோ செயல்புரிகின்றன. அவற்றுள் எந்தப் பாத்திரம் இன்றிக் கதையே இல்லை என்று நாம் உணர்கிறோமோ அந்தப் பாத்திரம் முழுநிலைப் பாத்திரம் (Round) / (Dynamic character) ஆகும். அந்தப் பாத்திரப் படைப்பின் நோக்கம் நன்கு புலப்படத் துணைசெய்வது துணைப்பாத்திரம். இப்பாத்திரம் ஏதோ ஓரியல்பை மட்டும் தாங்கி வரும். இன்னும் ஒருவகைப் பாத்திரமும் சிறுகதைகளில் இடம்பெறும் என்பர். அவை பெயரளவில் இடம் பெறுவன. அத்தகைய பாத்திரங்கள் நிழல் பாத்திரம் (Shadowy character) முழுநிலைப் பாத்திரத்தின் வழியே ஆசிரியனின் கரு உருப்பெற்று இலக்கிய வடிவு ஏற்பதால் அதனை உருவாக்கத் தன் திறனை எல்லாம் (சிறுகதை உத்தி வகைகளை எல்லாம்) கதையாசிரியன் பயன்படுத்துவான். துணைப் பாத்திர உருவாக்கத்தில் ஒருசில உத்திகளே போதும். சிறப்பாகப் பாத்திரப் படைப்பை மட்டும் கருத்தில் கொள்ளின் தான் நெஞ்சில் கொண்ட கருவுக்கு ஏற்ற மாதிரியாகத்தான் தான் உணரும் அல்லது தான் வாழும் உலகம் ஏற்கும்படியான ஒரு பாத்திரத்தைப் பொறுக்கி எடுத்துக் கொள்கிறான். அதற்குப் பெயரொன்று இட்டு மற்ற பாத்திரங்களிலிருந்து பிரித்து அதன் தனிநிலையைப் புலப்படுத்துகின்றான். அதனைச் சரியான இடத்தில், நேரத்தில், வகையில் அறிமுகம் செய்து, வளர்த்து, அதன்வழி கரு முழுநிறைவு பெற்றுக் கதையாகுமாறு நிறைவு செய்கிறான். இந்த நிறைவு நிலை, முடிப்பு நிலை கைவந்தோர்க்கு உரிய தனித்திறனாகும்.

8.1.4 உத்திகள்

சிறுகதை ஒரு கலை. கலை அழகு, ஆற்றல், அருள் ஆகியன அனைத்தும் இயைபு பெற்ற ஒன்று. எனவே இந்தக் கதைக்கலை உருவாக்கத்தில் உத்திகள் இன்றியமையாத இடம்பெறுகின்றன.

கதையின் தொடக்கத்தில், முடிப்பில், அளவில் கற்பார் நெஞ்சைக் கதையாசிரியர் கவர நினைக்கின்றார். எனவே, சில நுட்பத்திறனை அவற்றை உருவாக்கும்போது பயன்படுத்துகின்றனர். அவையே உத்திகள் ஆகின்றன. கதை சொல்லும்போது தானே சொல்வது போலவோ, பிறர் சொல்வது போலவோ, முழுநிலைப் பாத்திரம் சொல்வது போலவோ, துணைநிலைப் பாத்திரம் சொல்வது போலவோ கதையை அமைத்துச் செல்கிறான். தான் கண்டதுபோல, ... அமைத்துச் செல்வதால் அவரவர் நோக்கு நிலைக்கு ஏற்பக் கதை அமைப்பும் மாறுபாடடைகிறது. இதனை 'நோக்குநிலை உத்தி' என்பர். சில சமயம் பாத்திரம் ஒன்று பின்னோக்கி எண்ணுவது போலக் கதையை நடத்திச் செல்வது பின்னோக்கு உத்தி (Flash back) ஆகும். இவையே அன்றி கதைக்கான கால, இடச் சூழ்நிலையைப் பொருத்தமாக அமைத்துச் செல்லும் உத்தி பின்னணி உத்தியாகும். இத்தகு உத்தி பல வெற்றி பெறுவதென்பது கதையாசிரியன் கதையைத் தரும் மொழிநடையால் அமைகிறது. எனவே நடை உத்தியும் இன்றியமையாத ஒன்றாகும்.

தன் மதிப்பீடு 1

1. கதைப் பின்னல் என்றால் என்ன?
2. கதை உத்திகளைக் குறிப்பிட்டு ஏதேனும் இரண்டினை விளக்குக.
3. நிழல் பாத்திரம், துணைப்பாத்திரம் இவற்றை விளக்கி வரைக.
4. சிறுகதையில் சிறப்பான உறுப்பு எது? ஏன்?

8.1.5 சர்ஜன் வாசுக்குட்டி

பக்த சிரோமணியாக ஊரில் பெயரெடுத்த கோபாலையருடைய துக்கம் தாங்கமுடியாத நிலையை அடைந்தது. அதன் காரணம் அவருடைய தெய்வ பக்தியெல்லாம் அடங்காத கோபமாக மாறிவிட்டது. வீட்டிலிருந்த சாமி படங்கள் அத்தனையும் கண்ணாடி - சட்டங்களுடன் சுக்கு நூறாக்கி வீதியில் குப்பைத் தொட்டியில் போட்டார். “வேண்டாம், வேண்டாம், மகாபாவம்” என்று மனைவி கதறினாள். “தெய்வமும் இல்லை, ஒன்றும் இல்லை” என்று மனைவியை அதட்டிப் பூஜைக்கு வைத்திருந்த சாளக்கிராமத்தைக் கிணற்றில் போட்டார். துக்கம் உன்மத்தமாயிற்று. வெகு நாட்கள் வரையில் பைத்தியமாக நடந்துகொண்டார்.

★ ★ ★

இந்தக் கதையை முதலிலிருந்து சொல்கிறேன். ஆஸ்திக நாஸ்திகவாதங்கள் மிகப் பழைய சமாசாரம். அந்தச் சர்ச்சைக்கு முடிவேயில்லை. இரு தரப்பிலும் உண்மையைக் கண்டவர்கள் இல்லை. உண்மையைக் காணாதவர் இடும் வாதத்துக்கு முடிவு ஏது? அவரவர்கள் அநுபவத்தின் பயனாக உணர்ச்சிகள் உண்டாகின்றன. அந்த உணர்ச்சிகளே வாதங்களாகின்றன. வாதத்துக்கும் முடிவு இல்லை. ஊருக்கும் வழியில்லை.

கோபாலையருக்கு ஆண் குழந்தை பிறக்கவில்லை. ஒரே ஒரு பெண் குழந்தை; மங்களம் என்று அதற்குப் பெயரிட்டு, மிகவும் பிரியமாகத் தகப்பனாரும் தாயாரும் வளர்த்தார்கள். பதினாறு வயதாயிற்று.

“மங்களம்! எனக்கு அந்தச் சாமிநாதனைக் கொஞ்சமும் பிடிக்கவில்லை; ஏதோ இன்ஜினீர் படித்துப் பாஸ் செய்திருக்கிறான் என்று உன் அப்பா

அவனை விரும்புகிறார். கன்னங்கறேலென்று ஒரு மாப்பிள்ளையைப் பிடித்தார் உன்னப்பா. எனக்கு நம் கிருஷ்ணமூர்த்திதான் பிடித்திருக்கிறது. என்ன சொல்கிறாய்? அவனும் கொஞ்சம் படித்துத்தான் இருக்கிறான்; மேலும் படித்து இன்ஜினியரோ, டாக்டரோ அவனுந்தான் படிப்பான்; லக்ஷணமாய் இருக்கிறான். அவனை விட்டு இந்தக் கருப்பனையா நீ கல்யாணம் செய்து கொள்ள வேண்டும்? என்றாள் கமலம்மாள்.

துணி கிழிந்திருந்ததை மங்களம் உட்கார்ந்து தைத்துக் கொண்டிருந்தாள். “இவனும் வேண்டாம், அவனும் வேண்டாம், அம்மா! என்னைத் தொந்தரவு படுத்தாதே” என்றாள் மங்களம்.

இவ்வாறு தினமும் மாறி மாறிப் பேச்சும் விவாதமும் நடந்தன. முடிவில் மங்களத்தைச் சாமிநாதனுக்கும் கொடுக்கவில்லை, கிருஷ்ணமூர்த்திக்கும் கொடுக்கவில்லை. கமலம்மாளுக்கு ஓர் அண்ணன்; சொந்த அண்ணன் அல்ல – தகப்பனாரின் முதல் தாரத்து வயிற்றில் பிறந்த மகன். அவனுடைய மகன் வாசு. மங்களத்துடன் குழந்தைப் பருவம்முதல் கூட விளையாடி வந்த பையன். “வாசுவைத்தான் நான் கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்வேன்” என்று மங்களம் பிடிவாதம் பிடித்தாள். தகப்பனாரும் ஒப்புக்கொண்டார். சோதிடர்களும் இது ரொம்ப நல்ல ஜோடி என்றார்கள்.

மங்களத்தை வாசுதேவனுக்குக் கொடுத்துத் திருப்பதியில் விவாக முகூர்த்தம் சுருக்கமாக நடந்தது.

★ ★ ★

வாசுவும், மங்களமும் ஒரு வருஷம் கோபாலையர் வீட்டிலேயே சந்தோஷமாக வாழ்ந்தார்கள். அடுத்த வருஷம் சித்திரை மாதத்தில், மணலூரில் நடந்த பெரிய ரயில் விபத்தில் வாசு உயிர் நீத்தான். அது காரணமாகத்தான் கோபாலையர் நாஸ்திகராகிவிட்டார்.

“மங்களம் என்று பெயர் வைத்தேனே; விதவையாய்ப் போனாயே!” என்று தாயார் குழந்தையைக் கட்டிக்கொண்டு விம்மி விம்மி அழுதாள்.

“நான் செய்த பூஜை எல்லாம் பொய்யாகிவிட்டதே! ஏற்றிய கர்ப்பூரம் பிசாசுக்காயிற்றே! தெய்வமும் இல்லை, தேவியுமில்லை; எல்லாம் பொய்!” என்றார் கோபாலையர். மூன்று மாதங்கள் முழுப் பைத்தியமாகவே நடந்து கொண்டார்.

விவாகம் ஆனபோது மங்களம் சாதாரணப் படிப்புத்தான் படித்து முடித்திருந்தாள். விபத்துக்குப் பிறகு கோபாலையர் ஓரளவு சாந்தமடைந்தபின் மங்களத்தைப் பள்ளிக்கூடத்தில் மறுபடியும் சேர்த்தார். மங்களம் படிப்பில் நன்றாகத் தேறி வருஷம் தவறாமல் படிப்படியாக விருத்தியடைந்தாள். பத்து ஆண்டுகள் முடிந்து மங்களம் வைத்தியக் கல்லூரியில் சேர்ந்துவிட்டாள்.

மங்களத்துக்கு இப்போது இருபத்தைந்து வயது; உயர்தர வகுப்பில் வைத்தியப் பரீட்சை தேறிவிட்டாள். வைத்தியக் கல்லூரியில் கூடப்படித்த பலபேர் அவளை மணந்துகொள்ள ஆசைப்பட்டார்கள். தாயாரும் கூட மறுவிவாகத்துக்கு ஓரளவு சம்மதித்தாள். “சாஸ்திரமாவது? கடவுளாவது! அவள் இஷ்டம்” என்றார் தகப்பனார். வாசு இறந்தது முதல் கோபாலையருக்கு எதிலும் நம்பிக்கை இல்லை. மூட நம்பிக்கைகளைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதேயில்லை; ஆனபடியால் மங்களத்தின் மறுவிவாகத்துக்கு முற்றும் சம்மதித்தார்.

“அவள் இஷ்டம்” என்று தகப்பனார் சொன்னதைக் கேட்டு மங்களம், “எனக்கு விவாகம் வேண்டாம். பிரஸவ விடுதி வைத்து என் படிப்பைச் சமூகப் பணியாக்கி அந்த விதத்தில் காலங் கழிப்பேன்” என்றாள்.

“சமூகப் பணியாவது, மடத்தனமாவது! பணம் சம்பாதிக்கப் பார்” என்றார் கோபாலையர். “அப்படியே” என்றாள் மங்களம் சிரித்துக்கொண்டு. “பிரஸவ விடுதியில் நல்ல பணமும் உண்டு” என்றாள். தகப்பனாரும் இதற்கு ஒப்புக்கொண்டு வேண்டிய செலவுக்கெல்லாம் தாராளமாகப் பணம் தந்தார்.

இப்போது ‘மங்களம் பிரஸவ விடுதி’யில் வருஷம் ஒன்றுக்கு ஐம்பது தாய்மார்கள், குழந்தைகள் பெற்றுச் சொஸ்தமடைந்து சந்தோஷமாகத் தத்தம் வீடுகளுக்குச் செல்கிறார்கள். வியாதியஸ்தர்கள் விடுதியில் முப்பது பேர் வரையில் எப்போதும் இருந்து வந்தார்கள். “இதுவல்லவோ வாழ்க்கை” என்றாள் மங்களம்மாள் தன்தாயாரிடம். ‘மங்களம்மாள் பிரஸவ விடுதி’ பெரிய புகழ்பெற்ற ஸ்தாபனமாகிவிட்டது. விடுதியில் பிறந்த ஒவ்வொரு குழந்தையையும் மங்களம் தன் தாயார் கமலம்மாளிடம் காட்டிச் சந்தோஷப்படுவாள். வருமானமும் எதிர்பார்த்ததற்கு மேலாகவே வர ஆரம்பித்தது.

“நான் விதவையானேன் என்று பகவான் பேரில் கோபீத்தீர்கள்; ஆண்டவன் சங்கற்பத்தை அறியாமல் நாம் என்ன என்னவோ செய்கிறோம்! எனக்கு எத்தனை குழந்தைகள் பார்த்தாயா?” என்பாள் மங்களம் தாயாரிடம். கமலம்மாளும் சந்தோஷமாகப் பிரசவ விடுதியில் சில்லறை வேலைகள் செய்து வந்தாள்.

கோபாலையர் மறுபடியும் ஸ்வாமி படங்களைச் சம்பாதித்து வீட்டில் சுவரில் மாட்டிப் பூஜை செய்ய ஆரம்பித்தார். திருப்பதி கோவிலுக்கு வருஷம் தவறாமல் மனைவியுடன் போய் வந்தார். “கோவிந்தா! உன்னைத் திட்டினேன்? கிணற்றில் போட்டேன். நீ சினம் கொள்ளாமல் காத்தாய்” என்று கூறிப் பிரகாரமும் சுற்றி உருண்டு சேவை செய்து வந்தார். சுந்தரகாண்டம் பாராயணம் செய்யலானார்.

தகப்பன் யார் என்று இல்லாத ஒரு குழந்தை, விடுதியில் பிறந்தது. ஓர் அனாதைப் பெண், விடுதிக்கு வந்து அந்தக் குழந்தையைப் பெற்றாள். “இந்தக் குஞ்சை நீ எடுத்து வளர்த்துக்கொள், டாக்டர் அம்மா! உனக்குக் குழந்தை இல்லையாமே” என்றாள் அந்த அனாதை ஸ்திரீ தெரியமாக.

“நான் மூன்று குழந்தைகளைக் கொன்ற பாவி. அந்தப் பாவம் தீரும், அம்மா, நீ இதை வளர்த்தாயானால்” என்று அந்த அனாதை கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்டாள்.

குழந்தை அழகாக இருந்தது; மங்களத்தின் முகத்தை நோக்கிச் சிரித்தது. “என்ன சொல்லுகிறாய் அம்மா?” என்று மங்களம், தன் தாயார் கமலம்மாளைக் கேட்டாள்.

“என்ன ஜாதியோ, என்ன குலமோ, ஒன்றும் தெரியாமல்: இதை எப்படி எடுத்துக்கொள்வது?” என்றாள்.

அப்போதுதான் கோபாலையர் திருப்பதியிலிருந்து திரும்பி வந்தவர், “ஜாதியாவது, குலமாவது? கோவிந்தனுக்கு ஒரே குலம். இன்று அவன் எனக்குப் பிரஸன்னமாகி, ‘உனக்கு ஒரு பேரனைக் கொடுக்கிறேன்; வைத்து வளர்த்துக் கொள்’ என்றான். அவன் சொன்னது நடந்து விட்டது!” என்று குழந்தையை எடுத்து மகளிடம் தந்தார்.

“இது பிராம்மணக் குழந்தைதான். முகத்தைப் பார்” என்றாள் கமலம்மாள்.

“எந்தக் குலமானால் என்ன? அப்பா எடுத்துக் கொடுத்தால் போதும்” என்றாள் மங்களம்.

அந்தக் குழந்தைதான் இப்போது வாசக்குட்டி என்கிற பெயர்போன ரணசிகிச்சை வைத்தியர்.

8.1.6 படைப்பு நுட்பங்கள்

மனிதன் பார்வை ஓர் எல்லைக்கு உட்பட்டதுதான். அவன் எவ்வளவு பெரிய தொலைநோக்கியால் பார்த்தாலும் அதுவும் ஓர் எல்லைக்கு உட்பட்டதுதான். இப்படியே அவன் செவி முதலியவற்றால் பெறும் அறிவுகளும் எல்லைக்கு உட்பட்டனவே ஆகும். இதற்குக் காரணம் அவன் ஒரு காலத்திற்கு, ஓர் இடத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவனாக வாழ்வதே ஆகும். இந்தக் கால, இக்கட்டைக் கடந்தவன் கடவுள். அவனுடைய திட்டங்களும் திருவிளையாடல்களும் கட்டுண்ட மனிதனால் சரியாக, முழுமையாக அறிந்துகொள்ள இயல்வன அல்ல. இந்த அறியாமையினால் கடவுளைப் பழிக்கிறான்; பின்னர் வருந்தித் திருந்தி வாழ்கிறான். இதுதான் சர்ஜன் வாசக்குட்டி என்னும் கதையின் கரு.

இந்தக் கதையில் அன்பாக வளர்த்து, திருப்பதியில் திருமணம் செய்து கொடுத்த தன் மகள் மங்களம் ஓர் ஆண்டிலேயே விதவையாகி விடுவதால் தந்தை கோபாலய்யர், 'பூசை பொய், தெய்வமில்லை, தேவியில்லை' என்று கூறி, சாமி படங்களையெல்லாம் உடைக்கிறார்; தெய்வச் சிற்பத்தைக் கிணற்றில் எறிகிறார். ஆனால் விதவையான மங்களம் மேலும் தன் படிப்பைத் தொடர்ந்து, படிப்படியாகக் கல்வி கற்று வைத்தியக் கல்லூரியில் சேர்ந்து தேறி மங்களம்மாள் மகப்பேறு விடுதி ஒன்றைத் தோற்றுவித்துச் செல்வத்திலும் செல்வாக்கிலும் சிறந்து விளங்குகின்றாள். இந்தப் புகழ் வாழ்வை; செல்வ வாழ்வைக் கண்டு மங்களத்தின் தந்தையும் தாயும் மனமகிழ்வுறுகின்றனர். மங்களமும்,

'நான் விதவையானேன் என்று பகவான் பேரில் கோபிக்காதீர்கள்; ஆண்டவன் சங்கற்பத்தை அறியாமல் நாம் என்ன என்னவோ செய்கிறோம். எனக்கு எத்தனைக் குழந்தைகள் பார்த்தாயா?'

என்கிறாள். இவ்வாறு, இறைவனது சங்கற்பத்தை மனிதன் அறியா திருத்தலைக் கருவாகக் கொண்டு கதை வளர்க்கப்படுகிறது.

பாத்திர நிகழ்ச்சிகள்

கதைக்கரு இதில் நிகழ்ச்சிகளால் வளர்க்கப்படுகிறது. மகள் மங்களம் கணவனை இழத்தல், கோபாலையர் சாமிபடங்களை உடைத்தல், மங்களம் மருத்துவப் பட்டப் படிப்பும் பெற்று மருத்துவ விடுதி நடத்தல்; இதனால் தன் இல்வாழ்வில் பெறுதலை விடச் சிறப்பும் செல்வமும் பெறுதல் என இப்படியாக நிகழ்ச்சிகள் பல பாத்திரங்களால் நிகழ்த்தப் பெறுகின்றன. இந்த நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் ஒன்றையொன்று தொடர்ந்தும், காரண காரியத்தோடும் அமைந்திருத்தலால் இந்தக் கதையில் செறிவுப் பின்னல் அமைந்திருக்கிறது எனக் கூறலாம்.

பாத்திரங்கள்

இந்தக் கதையில் பல பாத்திரங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. கோபாலையர், அவர் மனைவி, அவர்களுடைய மகள் மங்களம், இன்ஜினியர் படிப்புப் படித்த சாமிநாதன், குடும்பத்துக்கு உறவினனான கிருஷ்ணமூர்த்தி, மங்களத்தை மணந்து கொண்ட வாசு, மங்களத்தின் வளர்ப்புப் பிள்ளை சர்ஜன் வாசக்குட்டி முதலியோர் இந்தக் கதையில் இடம்பெறுகின்றனர். இந்தக் கதையின் கரு தொடர்ந்து வளர்ந்து முழுமையாக வடிவெடுக்கக் காரணமாக இருக்கும் கோபாலையர் இந்தக் கதையின் தலைமைப் பாத்திரத்திற்கு உரியவராகிறார். அவர் மனைவி, மகள் மங்களம் இருவரையும் துணைப்பாத்திரங்களாகக் கூறலாம். சாமிநாதன், கிருஷ்ணமூர்த்தி, வாசு, வாசக்குட்டி ஆகியோர் எல்லாம், நிழற்பாத்திரங்களே.

உத்திகள்

தலைப்பிடுவது ஒருவகை உத்தி. இந்தக் கதைக்கு 'சர்ஜன் வாசக்குட்டி' என்ற தலைப்பு இடப்பட்டிருக்கிறது. வாசக்குட்டி கதையின் கடைசித் தொடரில்தான் குறிப்பிடப் பெறுகிறான். ஆனால் ஆசிரியருடைய 'கோவிந்தனுக்கு ஒரே குலம், ஆண்டவன் சங்கற்பத்தை யாரறிவார்' ஆகிய கருத்துக்கு அடையாளமாக வாசக்குட்டி இடம்பெறுகிறான். அன்றியும் மங்களத்தின் மாண்டுபோன, கணவன் பெயரும் வாசதானே. அந்தக் காதலன்பு தாயன்பாக மாறிய குறிப்பும் வாசக்குட்டி என்ற தலைப்பில் அடங்கியிருக்கக் காணலாம்.

அடுத்ததாக, சிறுகதையின் தொடக்கம் விறுவிறுப்பாகவும் ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதாகவும் அமைத்தலை ஓர் உத்தியாகக் கூறுவர். 'பக்தி சிரோமணி கோபாலையர், சாமிபடங்களையெல்லாம் சுக்குநூறாக்கி வீதியில் குப்பைத் தொட்டியில் போட்டார்' என்ற தொடக்கம், 'பக்தராகிய கோபாலையர் எதற்குச் சாமிபடங்களை உடைத்தார்? என்ற ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதாக உள்ளது.

இந்தக் கதை ஆசிரியரே சொல்லுகின்ற நோக்குநிலை உத்தி பெற்றது.

தன் மதிப்பீடு: 2

1. சர்ஜன் வாசக்குட்டி என்ற சிறுகதையின் தொடக்கம் எந்த வகையைச் சார்ந்தது? அதன் தலைமை பாத்திரம் யார்?
2. நடப்பியல் சித்திரிப்பு இந்தக் கதைக்கு எவ்வாறு பின்னணியாக அமைந்துள்ளது?
3. இந்தக் கதையின் கரு எது? அது வளர்ச்சியுறுவது எவ்வாறு?
4. சிறுகதையின் நடை எவ்வாறு அமைந்துள்ளது?

8.2 தொகுப்புரை

உரைநடை இலக்கியத்தில் புனைகதை இந்தக் காலத்தில் தலையாய இடம்பெற்றுள்ளது. புனைகதைக் கூறுகளாகக் கரு, கதைப்பின்னல், பாத்திரப்படைப்பு உத்திகள் ஆகியன அமைந்துள்ளன. இவற்றின் திட்பநுட்பங்களை அறிந்து கொள்ளல் கதைக் கலையை. விளங்கிக் கொள்வதற்கு உதவிசெய்யும். கதைக் கலையை அறிந்துகொண்டு. நாமும் கதை படைக்கின்ற இலக்கியத் திறன் பெறுதல் மொழியறிவின் ஒரு சிறந்த பகுதியாகும். இதனால் நாம் உணரும் ஓர் உண்மையை/உணர்வை உலகத்தில் உள்ளவர்க்கும் எளிதாக, இனிதாக உணர்த்த முடியும் அல்லவா?

8.3 தொடர்ந்து படிப்பதற்குரிய துணை நூல்கள் (Further Readings)

1. கல்கியின் சிறுகதைக்கலை, மீனாட்சி முருகரத்தனம், சர்வோதய இலக்கியப் பண்ணை, மதுரை, முதற்பதிப்பு 1978.
2. ஜெயகாந்தனின் முன்னுரைகள், ஜெயகாந்தன், மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை - 625 001, முதற்பதிப்பு 1978.
3. தமிழ் சிறுகதை பிறக்கிறது, சி.சு. செல்லப்பா, எழுத்து பிரசுரம், சென்னை, முதற்பதிப்பு 1974.
4. Short Story Technique, John Boland, Forest House Books, England - 1973.

தமிழில் மிகச் சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளர் எனப் போற்றப்பட்ட புதுமைப்பித்தனின் சிறுகதைகள் அனைத்தும் தொகுக்கப்பட்டு, சென்னை ஐந்திணைப் பதிப்பகத்தாரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றைப் படிப்பதும் சிறந்த, பயனுள்ள வழிகாட்டியாகும். 'சித்திரமும் கைப்பழக்கம்' என்பார் ஓளவையார். சிறுகதையும் படித்துப் பழகியே கைவரப்பெறும் கலையாகும்.

நடைமுறைப் பயிற்சி

கீழ்வரும் தலைப்பில் கதை வளர்ச்சிக்குரிய குறிப்புகள் தரப் பெற்றுள்ளன: இத்தகு குறிப்புகளை வைத்துக்கொண்டும் உங்கள் சொந்த அனுபவத்தைக் கொண்டும் ஒரு கதை எழுத முயலுங்கள்.

படித்தவன் பாவம் பண்ணினால் ...

ரயில் பயணம் - பயணச்சீட்டுப் பரிசோதகர் - சிலரிடம் சீட்டின்மை - அகப்பட்டுக் கொள்ளுதல் - ஆனால் சமுதாயத்தில் எத்தனையோ பேர் உரிமையில்லாமல் பதவி காரணமாக, பட்டம் காரணமாகப் பொதுச் சொத்தை அனுபவித்தல்.

சிறுமி ஒருத்தி பிச்சை கேட்டுக்கொண்டு வருதல் - அதற்கு ஒருவர் உழைத்துப் பிழைக்குமாறு அறிவுரை கூறல் - இன்னொருவர் பிழைப்பவர் எல்லாம் உழைக்கின்றார்களா எனத் தனக்குள் சிரித்துக் கொள்ளல் - அப்போது உழைக்காமல் நியமனமான பதவியில் இருந்துகொண்டே காலந்தள்ளுபவர்கள் மனக்காட்சியில் வருதல்.

பட்டாணி, கடலை விற்பவன் வருகை - குறைத்துத் தருவதாக ஒருவர் திட்டுதல் - இந்தியாவில் எல்லார் செய்யும் எல்லா வியாபாரமும் இப்படி இருந்தலை நினைத்து வருந்துதல் - அதற்குள் தான் இறங்கும் ஊர் வந்துவிடல்.

நிகழ்ச்சிக்கு அல்லது பாத்திரங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, சிறந்த தொடக்கமும் முடிப்பும் உடையதாய், முன்கூறிய உத்திகளெல்லாம் அமைய ஒரு சிறுகதை எழுதுங்கள். மேலே காட்டிய தலைப்பில் மட்டுமல்லாமல் நீங்கள் நினைக்கிறபடியும் ஒரு கதை எழுதிப் பாருங்கள்.

தன் மதிப்பீடு : விடைகள்

1. கதைக் கருவையும் கதை வளர்ச்சியையும் தொடர்புபடுத்தி, அவை இயைந்து இறுகிப் போகுமாறு அகில உத்திகளுடன் உருவாக்கப்படுவதே கதைப்பின்னல் ஆகும். இத்தகு வளர்ச்சி நிகழ்ச்சி அடிப்படையிலோ, பாத்திர அடிப்படையிலோ அமையலாம். எனவே நிகழ்ச்சிப் பின்னல், பாத்திரப்பின்னல் என்று இஃது இரண்டு வகைப்படும்.
2. அமைப்பு உத்தி, நோக்குநிலை உத்தி, பின்னோக்கு உத்தி, பின்னணி உத்தி, நடை உத்தி எனக் கதை உத்திகள் பலதிறப்படும். கதையை யார் கூற்றாக அமைக்கிறோமோ, அவர் பார்வைக்கு ஏற்பக் கதைப்போக்கு அமைவதால் அது நோக்குநிலை உத்தி எனப்படும். கதைக்கான கால, இடச்சூழ்நிலைகளைப் பொருத்தமுற அமைத்துக் கதையை நடத்திச் செல்வது பின்னணி உத்தி எனப்படும்.
3. ஒரு கதையில் பெயரளவில் இடம்பெறும் பாத்திரம் 'நிழல் பாத்திரம்'. முழுநிலை பாத்திரத்தின் பண்பும் நோக்கமும் நன்கு புலப்படத் துணைசெய்யும் பாத்திரம் துணைப்பாத்திரம் எனப்படும்.
4. சிறுகதையின் சிறப்பான உறுப்பு கதைக்கரு. கதைக்கு அடிப்படையும் கதையின் குறிக்கோளும் கதைபடித்த பின்னர் நெஞ்சில் நிற்பதும் கதையின் வடிவைத் திட்டமிடுவதும் அதன் கருவேயாகும்.

1. 'சர்ஜன் வாசுக்குட்டி' சிறுகதையின் தொடக்கம் 'ஆர்வத்தாண்டுதல்' செய்யும் வகையைச் சார்ந்தது. அதன் தலைமைப்பாத்திரம் கோபாலையர்.
2. இந்தக் கதையில் நிகழ்ச்சிகள் இயல்பான மனித வாழ்வு பற்றியன. மிகைப் புனைவு, அதீதக் கற்பனை எதுவும் இல்லை. நிகழ்ச்சிகள், பாத்திரங்கள், உரையாடல் யாவும் மிக இயல்பாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளன. நடப்பியல் சித்திரிப்பால் கதையின் அவலம் உள்ளத்தைத் தொடுகிறது. (மேலும் கதையை மேற்கோள்காட்டி இதை விளக்க முயல்க.)
3. கடவுளின் திருவிளையாடல்கள் அறியக்கூடியன அல்ல. இதனால் முதலில் கடவுளைப் பழிக்கும் மனிதன் பின்பு உண்மையறிந்து திருந்தி வாழ்கிறான். இதுவே இக்கதையின் கரு. கோபாலையர் சாமி படங்களில் உடைப்பதில் தொடங்கி, ஓர் அனாதைக் குழந்தையைப் பேரக்குழந்தையாக அவர் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்பதில் இக்கதை முடிகிறது. அவரின் மனமாற்றமே கதை வளர்ச்சியாக உருப்பெற்றுள்ளது.
4. சிறுகதை நடை இராஜாஜிக்கு உறிய வகையில், மிகச் சரளமாக, நேரே சொல்வதுபோல் அமைந்துள்ளது. சிறுகதைக்கேற்ற சிறுசிறு வாக்கியங்கள், சிறிய அளவிலான புனைவுகள் கதை சொல்வதுபோல் இனிய நடையில் போவதால், அதன் தரம் வளர்ந்துவிடுகிறது.

பாடப்பகுதி (Unit) 9

வாழ்க்கை வரலாறு (Biography)

படிப்பு, நோக்கம்

- ★ பண்போடு வாழ, பெரியவர்களின் அனுபவங்களை அறிதல்
- ★ பயன்தரும் அறிவியல் நெறிமுறை கண்டு பின்பற்றல்
- ★ சமுதாயம், அரசியல், சமயம் முதலியவற்றின் படிநிலைகளை அறியத் துணை செய்தல்
- ★ நாட்குறிப்பு, வாழ்க்கைக்குறிப்பு, வாழ்க்கை வரலாறு எழுதும் திறம் பெறல்.

பாடக் கருத்தலகுகள்

9.0 பாட முன்னுரை

9.1 வகைப்பாடு

9.2 எழுதும் முறை

9.2.1 உ.வே.சா. (தன் வரலாறு)

9.2.2 வ.உ.சி. (தற்சரிதம்)

9.2.3 மு.வ., 'காந்தியடிகள் அண்ணல்'

9.3 அமைப்பு

9.3.1. தொடங்கும் திறன்

9.3.2 முடிக்கும் திறன்

9.3.3 தலைப்பிடும் திறன்

9.4 பாடத் தொகுப்புரை

9.5 தொடர்ந்து படிப்பதற்குரிய துணைநூல்கள்

ignou
THE PEOPLE'S
UNIVERSITY

9.0 பாடமுன்னுரை

இன்று மனிதன் பெற்றுள்ள வளர்ச்சிகளுக்கு எல்லாம் அடிப்படைக் காரணங்கள் இரண்டு. ஒன்று, அவன் தன் மொழித்திறனை வளர்த்துக் கொண்டது. மற்றொன்று அம்மொழியில் தன் அறிவனுபவங்கள் - அகவுணர்வுகளை அழிந்து போய் விடாமல் எதிர்காலச் சந்ததியினர்க்கு எழுத்துருவில் அவற்றை ஆக்கி அளித்துச் சென்றது. இவ்வகையில் சான்றோர் ஒருவரின் வாழ்க்கை வரலாறானது ஒருவர் வாழ்வில் தெளிவு பெறவும், திட்டமிடவும், உயர்ந்து வெற்றி பெறவும் துணை செய்ய வல்லதாகும்.

பெரும்பாலும் ஒருவர் வாழ்வில் நேரும் சிக்கல் பல, பிறர் வாழ்விலும் நிகழ வாய்ப்பிருத்தலால் அவற்றைத் தாம் பிறர் வாழ்விலிருந்து முன்னரேயே அறிந்துகொண்டு அந்த அனுபவத்தின்வழி தம் வாழ்க்கையைச் செம்மை படுத்திக் கொள்ளலாம்; அறிவியல் அறிஞர்கள் உண்மைகளைக் கண்டறிய மெய்ம்மைகளைக் காணப் பட்டபாடுகளை இட்ட திட்டங்களை, மேற்கொண்ட நெறிமுறைகளை அறிவதன்வழி நம் அறிவியல் சிந்தனை முயற்சிகள் சிறக்க வாய்ப்புண்டாகும்.

இன்னும் ஒரு சிறந்த பயனும் இங்கு உளங்கொளத் தக்கது. பொதுவாகக் கலைகள், மானுட உள்ளத்து உணர்வைத் தூண்டி இயங்கச் செய்யவல்லன. இந்த வல்லமையைப் பன்மடங்கு தரக்கூடிய வாழ்க்கை வரலாறுகளை நாம் கற்பது, அவை நம்போன்ற ஒரு மனிதனின் வாழ்வு ஆனதால், நம்மைப் பலமடங்கு பாதிக்கிறது; அத்தகு அறிஞனைப் போல, சான்றோனைப் போல நாமும் வாழ்வில் உயரக்கூடும் என்ற தன்னம்பிக்கையை நமக்கு வழங்குகிறது. மொழித் திறனை வளர்த்துக் கொள்ளும் போக்கில் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் குறிப்பிட்ட மூன்று கருத்தலகுகளில் கற்கலாம். அவற்றுள் முதல் கருத்தலகாகிய 'வகைப்பாடு' எழுதுவோர் அடிப்படை, எழுதப்பெறும் பொருள் அடிப்படை, ஏற்கும் வடிவு அடிப்படை, கற்போர் அடிப்படை எனப் பலவாகும். அடுத்து தொடக்கம், பாகுபாடு, முடிவு என்னும் அமைப்பினை அது பெறுகிறது. இறுதியாக உரையாடல் போக்கிலோ, நினைவுக் குறிப்பாகவோ கதைப் போக்கிலோ, காவிய அமைப்பிலோ வாழ்க்கை வரலாறு அமையலாம். இத்தகு எழுத்துத் திறனை வளர்ப்பதையும் நோக்கமாகக் கொண்டதே இந்தப் பாடம்.

9.1 வகைப்பாடு

எழுதுவோர் அடிப்படையில் வாழ்க்கை வரலாறு இருவகைப்படும். ஒன்று தன்வாழ்க்கை வரலாறு, மற்றது ஒருவர் வாழ்க்கை வரலாற்றைப் பிறர் ஒருவர் எழுதுவது. முன்னது தன்வரலாறு (Auto-biography) என்றும் பின்னது வாழ்க்கை வரலாறு (Biography) என்றும் பெயர் பெறுகின்றன. தன்வரலாற்றுக்குக் காட்டாக உ.வே. சாமிநாதையரின் 'நினைவு மஞ்சரி' திரு.வி.க.வின் 'வாழ்க்கைக் குறிப்பு', நாமக்கல் வெ. இராமலிங்கம் பிள்ளையின் 'என்கதை' முதலியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். பிறர் வாழ்க்கை வரலாற்றில் சிறந்தன ஊரன் அடிகள் எழுதியுள்ள 'இராமலிங்க அடிகள் வரலாறு', சாவி எழுதியுள்ள 'சிவகாமியின் செல்வன்', தொ.மு பாஸ்கரத் தொண்டைமான் உருவாக்கியுள்ள 'ரஸிகமணி டி.கே.சி' முதலியனவாகும்.

எழுதப்பெறும் பொருள் அடிப்படையில், 'சாகித்திய அகாதமியின்' அறிஞர் வரலாற்று வரிசை போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். மேலும்,

அறிவியல் அறிஞர், சமயச் சான்றோர், தொழில் வல்லுநர், சமுதாயத் தொண்டர், கலை வல்லுநர், அரசியல் தலைவர் முதலியன சில வாழ்க்கை வரலாற்று இலக்கிய வகைகளாக அமைகின்றன. கா. சு. பிள்ளையின் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் சரித்திரம், எல்லார்வியின் 'மைசூர் செளடையா வரலாறு', எஸ். இராமகிருஷ்ணனின் 'ஸ்டாலின்' ஆகியன இவற்றுக்கு எடுத்துக் காட்டுகள் அகும். **வடிவ அடிப்படையில்** செய்யுள் நடை, உரைநடை என இருவகைப்படுத்தலாம். முதல் வகைக்கு வ.உ. சிதம்பரம் பிள்ளை தற்சரிதம், பாரதி அறுபத்தாறு முதலியனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இரண்டாவதான உரைநடையில் தோன்றியுள்ளவை மிகப்பலவாகும்.

இன்னும் வடிவ அடிப்படையில் உரையாடல், கடிதவடிவு, நாடகம், கதைப்போக்கு, காவிய அமைப்பு எனப்பட அமைப்புகளில் காணலாம். **கற்போர் அடிப்படையில்** சிறுவர்க்கு ஏற்றதாக, இளைஞர்க்கு உரியதாக, பெண்களுக்குப் பொருந்துவதாக, அனைவர்க்கும் அமைந்ததாக இவ்வாறு எழுதலாம்.

பூவை அமுதன் எழுதிய 'என் பெருந்தலைவரின் இளமை வரலாறுகள்' என்பதைக் காட்டாக இங்குக் கூறலாம்.

தன் மதிப்பீடு: 1

1. வாழ்க்கை வரலாறு - விளக்கம் தருக.
2. வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கற்பதன் பயன்கள் யாவை?
3. வாழ்க்கை வரலாற்று வகைப்பாடுகளை எவ்வெவ் அடிப்படையில் பிரிக்கலாம்?
4. வாழ்க்கை வரலாற்று வகைப்பாடுகளுக்குச் சில நூல்களைக் குறிப்பிடுக.

9.2 எழுதும் முறை

தன்வரலாறு - வாழ்க்கை வரலாறு

தன் வரலாறு - சரிதை, சுயசரிதை, நினைவு மஞ்சரி என்ற பல தலைப்புகளில் தமிழில் எழுதப் பெற்று வந்துள்ளது. நாமும் நம் வரலாற்றை எழுதலாம். நம் வரலாறு என்றவுடன் அந்த அளவுக்குப் பேரும் புகழும் பெற்றுவிட்டோமா எனக் கருதித் தயங்க வேண்டா. பேரும் புகழும் பெறவும் கூடும். அஃது ஒருபுறம் இருக்க, நாட்குறிப்பு எழுதுவதும் நம் வரலாறு எழுதுவதற்கு ஓரளவு ஒப்பானதே. நாள்தோறும் படுப்பதற்கு முன் நினைவில் நிறுத்தவேண்டிய அன்றைய நிகழ்ச்சிகளை, எண்ணங்களை, அனுபவங்களைப் பதிவு செய்து வைத்தல் நாட்குறிப்பு எழுதுவதன் தலையாய நோக்கமாகும். இவ்வாறு முறையாகப் பதிவு செய்து கொண்டோரின் அந்த நாட்குறிப்பு ஏடே ஒருவர் வாழ்க்கையின் வரலாறாக அமைந்துவிடுதல் உண்டு, அல்லது வாழ்க்கை வரலாற்றுக்கு முதன்மைச் சான்றாதாரமாகக் கொள்வதற்குரியதும் அதுவே. இவண் உ.வே.சா., வ.உ.சி., காந்தியடிகள் ஆகியவர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளிலிருந்து மொழிநயம் சார்ந்த இலக்கிய நயப் பகுதிகள் மாணவர்கள் மனங்கொள்ளுமாறு எடுத்துக் காட்டப்பெறுகின்றன.

9.2.1 உ.வே.சா. (தன்வரலாறு)

டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையரின் 'என் சரித்திரம்' என்பதில் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது. இக்கட்டுரை வாயிலாக உ.வே.சா. அவர்களின் மொழித்திறனையும் நடையின் தனித்தன்மையையும் அறியலாம்.

“எனக்கு நிமிஷத்திற்கு நிமிஷம் சந்தோஷத்தினால் படபடப்பு அதிகமாயிற்று. என் தந்தையாருக்கோ வரவரக் கவலையின் அறிகுறி முகத்தில் தோன்றத் தொடங்கியது. பல நாட்களாக நினைந்து நினைந்து எதிர்பார்த்து ஏங்கியிருந்த நான் ஒரு பாக்கியம் கிடைக்கப் போகிறதென்ற எண்ணத்தால் எல்லாவற்றையும் மறந்தேன். அக்காலத்தில் கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார் மாயுரத்தில் இருந்தார். அச்செய்தியை நான் அறிவேன். வேறு சந்தர்ப்பமாக இருந்தால் மாயுரத்தில் அடி வைத்தேனா இல்லையோ அவரைப்போய்ப் பார்த்திருப்பேன். மாயுரத்தில் உள்ள அழகிய சிவாலயத்திற்குச் சென்று சுவாமி தரிசனம் செய்திருப்பேன்; அந்நகரிலும், அதற்கருகிலும் உள்ள காட்சிகளைக் கண்டு மறந்திருப்பேன். அப்போதோ என் கண்ணும் கருத்தும் வேறு ஒரு பொருளிலும் செல்லவில்லை.

தமிழ்நாட்டிலே இணையற்று விளங்கும் ஒரு தமிழாசிரியரிடம் நான் அடைக்கலம் புகுந்து தமிழ்முதத்தை வாரி நுகர்ந்து செம்மாந்து நிற்பேன் என்ற நினைவில் முன்பட்ட பாட்டையும், மேலே என்ன செய்வது என்ற யோசனையையும் மறந்தேன். ஒவ்வொரு கணமும் ஒவ்வொரு யுகமாகத் தோன்றியது. பிள்ளையவர்கள் முன்னே சென்று அவரைக் கண்ணாரக் கண்டு அவர் பேசுவதைக் கேட்டு அவர் வாழ்க்கை மாணாக்கர் கூட்டத்தில் ஒருவனாகச் சேரும் சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்து நின்றேன்”.

(உ.வே. சாமிநாதையர், ‘எங்கள் ஊர்’ என் முன்னோர்கள் ஆசியைப் பெற்றது ப. 84 என் சரித்திரம் - இரண்டாம் பதிப்பு 1978)

இவ்வாறு தன் வரலாறு - வாழ்க்கைக் குறிப்பாக அமைந்திலங்கக் காணலாம்.

வாழ்க்கை வரலாறு

பொதுவாக ‘வாழ்க்கை வரலாறு’ அதாவது பிறர் வாழ்வு பற்றிய வரலாற்று நூல்கள், எழுதுவோர் இயல்பிற்கு ஏற்ப, நோக்கிற்கு ஏற்பப் பற்பலவாறு எழுதப்பெறுகின்றன. இத்தகு வாழ்க்கை வரலாறு எழுதுவோர் பலர் நேரிடையாக அறிமுகம் ஆகியிருத்தல் கூடும் அல்லது வரலாற்று நாயகருடன் நெருங்கிப் பழகியிருத்தல் கூடும். இந்த வாய்ப்புகள் மட்டும் போதா. யாரைப் பற்றி வாழ்க்கை வரலாறு எழுதப் பெறுகின்றதோ அவர் எழுதிய நூல்கள், அவரைப் பற்றிய நூல்கள், பத்திரிகைச் செய்திகள் முதலிய எழுதப்பெற்ற பதிவுகள் வழித் தரவு திரட்டுதல் வேண்டும். அவரோடு நெருங்கிப் பழகிய நண்பர்கள், பணிபுரிந்த அலுவலகத்தார், உறவினர் முதலானோரையும் நேரில் சந்தித்துச் செய்திகள் சேகரித்தல் வேண்டும். இவற்றின் அடிப்படையில்தான் வாழ்க்கை வரலாறுகள் எழுதப் பெறுகின்றன.

9.2.2 வ.உ.சி. (தற்சரிதம்)

வடிவ அடிப்படையில் முதலாவதாகக் கருதத் தக்கது செய்யுள் வடிவம், உரைநடைவடிவம் என்பன. பெரும்பாலும் வாழ்க்கை வரலாறுகள் உரைநடை வடிவிலேயே எழுதப்பெறுகின்றன என்றாலும் வ.உ.சி., பாரதி முதலான சிலர் தம் வரலாற்றைத் தாமே செய்யுள் வடிவில் வடித்தளித்துள்ளனர். இவ்வாறே சிலர் வாழ்க்கை வரலாறுகளையும் செய்யுளில் எழுதியுள்ளனர். அரங்க சீனிவாசன் அவர்கள் எழுதியுள்ள ‘மனித தெய்வம் காந்தி காதை’ பெருங்காப்பிய அமைப்பிற்கு ஏற்பச் செய்யுளில் அமைந்திருப்பதைக் காட்டாகக் கொள்ளலாம்.

‘வ.உ.சிதம்பரம்பிள்ளை தற்சரிதம்’ என்ற செய்யுளில் அமைந்த தன் வரலாற்று நூலில், அவர் திருச்சியில் மாணவர் தம்மை வரவேற்றதையும், கோவைச் சிறையில் தாம் அடைபட்ட நிகழ்ச்சியையும் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்.

வண்டியில் ஏறவும் மாணவர் அநேகர்
அண்டிவந் தென்னுடன் அன்பொடு பேசினர்
பதிலுரை கூறிநான் படுத்துநன் றுறங்கிக்
கதியுடன் ஈரோட்டில் கால்சுத்தி செய்து
போதனூரில் புதியன உண்டு
கோதிலாக் கோய முத்தூர் கூடவும்
அனேகர் ஸ்டேஷனில் அவாவியெனை நின்றனர்.

அநேக போலீஸார் அவணின்னு வந்தெனை
வண்டியின் மறுபுறம் வாவென் றிறக்கியோர்.
வண்டியில் ஏற்றி வலனொடு சென்றிரல்
சிறைக்குள் சேர்த்தனர் செப்புவன் பின்னர்ச்
சிறைக்குள் நிகழ்ந்தவும் தெரிந்ததும் பின்னே!

இன்னும் வடிவம் என்று எண்ணும்போது. உரைநடை, செய்யுள் ஆகிய யாப்பியல். நோக்கிற்கு அப்பால் உரையாடல் போக்கு, கதைப்போக்கு, காப்பியப் போக்குகளும் உளங்கொளத் தக்கன. மேலும் முன்குறித்தது போல ஒருமுக நோக்காகக் குழந்தைகளுக்கு ஏற்றதாக, இளைஞர்க்கு உகந்ததாக, பெண்களுக்குப் பொருந்துவதாகவும் சில வாழ்க்கை வரலாறுகள் அமைந்துள்ளன.

கதைப் போக்கிற்குச் சிவசங்கரியின் ‘இந்திராவின் கதை’யைச் சொல்லலாம். அதன் தொடக்கம் ஒரு சிறு கதைக்கு உரிய எதிர்பார்ப்பு (suspense) உத்தியோடு பின்வருமாறு தொடங்கக் காணலாம்.

“சென்ற டிசம்பர் மாதம் 17 ஆம் தேதி திருமதி இந்திரா காந்தியின் யுத்த நிறுத்த அறிக்கையைக் கேட்ட வினாடியிலிருந்து என் மனத்தில் ஏதோ ஒரு கொந்தளிப்பு”. (இந்திராவின் கதை பக். 31)

என்ன கொந்தளிப்பு? ஏன் கொந்தளிப்பு? என்றறியும் எதிர்பார்ப்பு உத்தி இதன்கண் இடம் பெற்றிருக்கக் காணலாம்.

நாடு, நகர், கடல் (ஆறு), வளங்கூறிச் செல்லும் காப்பியப் போக்கில் ‘மறைமலையடிகள் வரலாற்றை’ மறை. திருநாவுக்கரசு எழுதுகிறார்.

‘தெய்வ மணங்கமழ்வது’ சோழநாடு. அந்நாட்டின் கடற்கரை நகராய் இலங்குவது நாகப்பட்டினம். அந்நகரின் சிறப்பினைக் கூறும் திருநாவுக்கரசு நாயனார் கற்றார் பயிலும் நாகை என்றார். இங்ஙனம் கற்றார் வாழ் நாகப்பட்டினத்தினை அடுத்துள்ள அழகிய சிற்றூர்களில் ஒன்று காடம்பாடி. கடலும், கடற்கரையும், அழகிய தூய மணற்பரப்பும், சிறுசிறு பொழில்களும் சூழக் காடம்பாடி அழகிய காட்சி வழங்கும். கடற்காற்று இனிய உணர்வை ஊட்டும் (மறைமலையடிகள் வரலாறு பக். 7).

இத்தொடக்கப் பகுதியில் சோழநாடு, நாகப்பட்டினம், காடம்பாடி, கடல்நயம் முதலியன காப்பியப் போக்கில் முறையாகக் குறிக்கப் பெற்றிருத்தலைக் காணலாம்.

9.2.3. ‘காந்தி அண்ணல்’ - மு.வ.

குழந்தைகளுக்கு, சிறுவர்களுக்கு ஏற்றவாறு ‘காந்தி அண்ணல்’ என்னும் வாழ்க்கை வரலாற்று நூலை டாக்டர் மு.வ. எழுதியுள்ளார். அதன் தொடக்கமே இந்த நோக்கத்தைப் புலப்படுத்தும்.

“இதோ இந்தக் கல்லை எறிகிறேன்.

எவ்வளவு உயரத்தில் போகிறது பார்”

“நல்ல வலுவோடு எறிந்தால் அந்தக் கல் திரும்பியே

வராது; அப்படியே உயரத்தில் ஆகாயத்தில்
போய்விடும். நான் எறியட்டுமா?”

அது பொய் நீ எவ்வளவு உயரத்தில் கல் எறிந்தாலும்
அது கட்டாயம் கீழே வந்து விழுந்துவிடும். எதுவும்
மேலே போய் நின்று விடாது.

யார் சொன்னது? நீ பார்த்தது அவ்வளவுதான்.
உனக்கு என்ன தெரியும்?

நீ மட்டும் பார்த்திருக்கிறாயா?
பாண வேடிக்கையில் பார்த்ததில்லையா?
பற்ற வைத்துவிட்டால், சுற்றென்று
பாணம் மேலே எவ்வளவு உயரத்தில் போய்ச்
சேருகிறது. அது எப்போதாவது திரும்பி வருகிறதா?
விழுகிறதா? இதைப் பார்த்ததில்லையா?

ஆமாம் பார்த்திருக்கிறேன், மெய்தான்.
பாணம் உயரத்தில்தான் போய்ச்சேருகிறது.
மெய்தான்”.

(காந்தி அண்ணல் பக். 5).

இந்த உரையாடல் சின்னஞ்சிறு சிறார் இருவர் பேசுவனபோல்
அமைத்திருத்தலைக் காணலாம்.

“மற்ற பெரியோர்களின் வாழ்க்கையை நினைக்கும் போது ‘அவர்கள்
எங்கே? நாம் எங்கே? நாம் அவர்களைப் போல் ஆகமுடியாது.
அவர்களுக்கு இறைவன் அருள் செய்தார். அதனால் அவர்கள்
உயர்ந்தார்கள்... அவர்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கை நமக்குக் கிட்டாது’ என்ற
எண்ணங்களே தோன்றும். ஆனால் காந்தியின் வாழ்க்கையில் இதற்கு
இடமே இல்லை. நம்மைப்போல் குறைகளோடு பிறந்தார்; முயன்று
முயன்று குறைகளைப் போக்கிக் கொண்டார். நம்மைப் போல்
புலன்களுக்கு அடிமையாக வாழ்ந்தார்; படிப்படியாக புலன்களை
வென்று வென்று வீரரானார். (காந்தி அண்ணல் பக்.9).

எனவரும் தொடர்களும், கருத்துக்களும் சிறுவர்கள் எளிதில் படிக்கத்
தக்கனவாக நினைக்கத் தக்கனவாக அமைந்திருக்கக் காணலாம்.

பேரறிஞர் அண்ணாவின் பெருவாழ்வு: அ. மறைமலை

‘நுண்ணறிவு அன்புடன் இணைந்துவிட்டால், அதனால் அடைய
முடியாதது எதுவும் அவனியில் இல்லை’ என்றான் செருமானியக்
கவிஞன் கதே.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை அவரது வாய் மொழி, வாய்மை
மொழியாகவே பலித்துவிட்டது.

இலட்சக் கணக்கான தமிழ் இளைஞர்களின் இருதயக் கோவிலிலே
இன்று கடவுளாகக் கோலோச்சும் பேறு பெற்றவர் யார்?

அறிஞர் சி.என். அண்ணாதுரை அவர்கள் அறிவுக்கனல்! அன்புப் புனல்!

தேனைவிட இனிக்கப் பேசும் அந்தச் சீனிக்குன்றை நோக்கி,
எண்ணிலடங்கா இளைஞர் படை ஏறும்புக் கூட்டங்களாக ஏகி
வாழ்வானேன். அண்ணா! அண்ணா! எனக் கூவித் தொழுவானேன்!

(பேரறிஞர் அண்ணாவின் பெருவாழ்வு பக். 17)

இதனை இளைஞர்களை மனத்திற்கொண்டே திரு அ. மறைமலை
எழுதியுள்ளார் என்பது தெளிவு.

9.3 அமைப்பு

வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள் தொடங்கும் திறனும், முடிக்கும் திறனும் கொண்டு, கற்போரைக் கவர்ந்து தடையின்றிப் படித்து முடிக்க வைப்பனவாக அமைந்துள்ளன. இவ்வாழ்க்கை வரலாற்றிற்குத் தலைப்பிடுத் திறனும் கற்பார்க்குப் படிக்கவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதாக அமையக் காணலாம்.

9.3.1 தொடங்கும் திறன்

ரசிகமணி டி.கே.சி.யின் வாழ்க்கை வரலாற்றைத் தொடங்கும் தொ.மு. பால்கரத் தொண்டைமான் ரசிகத் தன்மையையே தொடக்கமாக அமைக்கிறார்.

“பிரான்ஸ் தேசத்திலே ஒரு நிபுணர். ஓயினின் சுவையை நிர்ணயிப்பதில் இவர் பேர் போனவர். ஓயின் பிரான்ஸ் தேசத்தில் அபரிதமாகக் கிடைக்கும் ஒரு பானம் அல்லவா! ஒரு ஓயினுக்கும் மற்றொரு ஓயினுக்கும் சுவையில் எவ்வளவோ பேதாபேதம்”

(ரசிகமணி டி.கே.சி. ப.1)

என்ற தொடக்கப் பகுதியே அது.

தம் நினைவு மஞ்சரியை உ.வே. சாமிநாதையர் தொடங்கும் விதம்:

சீவகசிந்தாமணியை நான் முதன்முதலில் 1887 ஆம் வருஷம் பதிப்பித்த போது தமிழிலக்கியங்களில் அபிமானமுடையவர்கள் பலருடைய அன்பும் ஆதரவும் எனக்குக் கிடைக்கலாயின. எதிர்பாராத இடங்களிலிருந்து வாழ்த்துரைகள் பல வந்தன. தமிழிலக்கியத்தில் அந்த நூல் உண்டாக்கிய இன்பக் கிளர்ச்சிக்கு அடையாளமாகப் பல கடிதங்கள் என்னிடம் உள்ளன. அதனால் எனக்குத் தமிழ் நூலாராய்ச்சியால் தீவிரமான ஆர்வம் உண்டாயிற்று”

(நினைவு மஞ்சரி பக்.1)

தம் வாழ்நாள் எந்தக் குறிக்கோளுக்காகப் பயன்பட்டதோ அதனையே தொடக்கமாக அமைத்தது ஒருவகை உத்தியாகும்.

தாம் எழுதிய திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் சரித்திரத்தைத் தத்துவஞானச் சிந்தனை ஒன்றோடு தொடங்குகிறார் கா.சு. பிள்ளை:

“தன்னுயிர்போல் மன்னுயிர் பிறவற்றையுங் கருதி
அவற்றிற்கு நன்மை செய்வதே பேரறமென்று
பெரியோரால் விதந்தோதப் பெறும். அத்தகைய பேரறம்
இயற்றவல்லார் எவ்வுயிர்க்கும் இரங்கும் அருட்குண
முடையவர்களேயாவர். அவர்களே அந்தணராகிய
அறவோரென்று ஆசிரியர் திருவள்ளுவர் நீத்தார்
பெருமையுட் குறித்தனர். (திருஞானசம்பந்தர் வரலாறு ப.1)

மைசூர் சௌடையா வரலாறு,

‘மாண்புமிக்க மைசூர் ராஜ்யத்தில் நகரத்திலிருந்த பதினாறாவது மைலில் திரிமருடக்ஷேத்திரம் என்று ஒரு பேரூர். அது திரிவேணி சங்கமம் ஆகிய இடம். அவ்வூர் மக்களில் பெரும்பாலும் விவசாயிகள். அங்கு, கங்காணிக்கார கௌடர் என்ற குலத்தில் தோன்றிய அகஸ்தியேசுவரர் நடுத்தரமான செல்வ நிலையில் வாழ்ந்து வந்தார். விவசாயம், சிறு வியாபாரம் இரண்டும் அவருடைய தொழில்கள்; செந்நெறியும் உழைப்பும் தெய்வ வழிபாடும் சிறப்பியல்புகள்’

(மைசூர் சௌடையா வரலாறு ப. 1)

எனப் பண்டைய கதைகூறும் போக்கில் தொடங்குகிறது.

‘சிலம்புச் செல்வர் வாழ்க்கையிலே’ என்னும் ம.பொ.சி.யின் வாழ்க்கை வரலாறு, அவர் பற்றி கி.வ.ஐ. பாடிய பாடல் ஒன்றோடு தொடங்குகிறது.

தன்னுடைய முயற்சியாலே
தாங்கரும் பெருமை ஏணி
மன்னிய படியில் ஏறி
வயங்குவான்; நேர்மை பண்பு
பின்னிய பக்தி வீரம்
பிறர் நலம் எண்ணல் ஆதி
துன்னிய குணங்கள் யாவும்
சூழறச் சிவஞானங் காண்!

(சிலம்புச் செல்வர் வாழ்க்கையிலே ப. 1)

இன்னும் நாட்டுப்புறப் பாங்கில், உரையாடல் அமைப்பில், வினாவிடை வகையில் தொடங்குகிற வரலாறுகளும் உள.

துன்ப உணர்வு நெஞ்சை அள்ளும் இயல்புடையது. ஆகவே சிலர் துன்ப முடிவை அல்லது துன்பியல் உணர்வைத் தொடக்கமாகக் கொண்டு வாழ்க்கை வரலாற்றைத் தொடங்குதலை இலக்கிய உத்தியாகக் கொண்டுள்ளனர். பேராசிரியர் மு.வ. தம் திரு.வி.க. வாழ்க்கை வரலாற்று நூலைப் பின்வருமாறு தொடங்குகிறார்.

“நீங்கள் இப்போது திரு. நாராயணசாமிக்குச் சொல்லி வரும் புதிய நூல் என்ன? என்று கேட்டேன் - மரணம் என்றார் அவர். உள்ளம் நொந்து வருந்தினேன். இளமை விருந்து, பெண்ணின் பெருமை, தமிழ்த் தென்றல் என்ற பெயர்களைப் பலமுறை கேட்டு மகிழ்ந்த என் செவிகள், முதுமை உளறல் என்று ஒரு நூலின் பெயரைக் கேள்வியுற்ற போதே நொந்தன. இப்போது, அவர் தரும் நூல் என்ன என்று அறிய விழைந்த போது ‘மரணம்’ என்று ஒரு நூலின் பெயரை எதிர்பார்க்கவில்லை...” என்று டாக்டர் மு.வ. தம் திரு.வி.க. வாழ்க்கை வரலாற்று நூலைத் தொடங்குகிறார்.

9.3.2 முடிக்கும் திறன்

மேற்குறிப்பட்டது போன்று முடிப்பு உத்திகளும் சில உள. உயர்ந்த பாடல் கூறி முடிப்பது; வரலாற்றுக்கு உரியவர் தம் வாழ்க்கையின் குறிக்கோளைக் குறிப்பிட்டு முடிப்பது; அவர்தம் புகழுரைகளால் முடிப்பது முதலியன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

உயர்ந்த பாடல் கூறி முடிப்பதற்குச் சான்றாக மு.வ. வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கூறலாம். அது வருமாறு:

“மிகுதியான தேவைகளும் அவற்றிற்கான வாழ்க்கைப் போராட்டங்களும் அறிவியலால் மிகுந்து, உள்ளத்தை மறந்ததால் பொய்யும் ஒழுக்க மின்மையும் தோன்றி வளர்ந்து வரும் இன்றைய சூழலுக்கும் இத்தகைய ஓர் அமைப்பு முறை தேவை. இலக்கியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட இவ்வமைப்பு முறையே டாக்டர் மு.வ. போற்றுவது. நாம் முன்னேற எண்ணம் கொண்டுள்ளோம் என்பதற்கு அதுதான் அறிகுறி.

“இனியொரு விதி செய்வோம் - அதை

எந்த நாளும் காப்போம்”

(டாக்டர் மு.வ. ப. 100)

அடுத்து வாழ்க்கையின் குறிக்கோளைக் குறிப்பிட்டு முடிப்பது:

“யாரும் முட்டாளாக இருக்கக்கூடாது; யாரும் துன்பப்படக்கூடாது; எல்லோரும் நல்ல முறையிலே வாழ வேண்டும் - இந்த மனோபாவத்தில் ஊறிப் போனவர் செளடையா. கலைக் கர்வமில்லாது

எளிய பழக்கத்துடன் உபகார உள்ளத்துடன் வாழும் செளடையா நெடுங்காலம் சுகமுடன் வாழ வேண்டும் என்று எல்லோரும் வாழ்த்துகிறார்கள். இறைவன் திருவருள் புரிவானாக.

(மைசூர் செளடையா வரலாறு ப. 194)

புகழுரைகளைக் கூறி முடிப்பதை ரஸிகமணி வாழ்க்கை வரலாற்றுக் குறிப்பால் அறியலாம்.

பண்புடைமை தமிழருக்கே சிறப்பாய் அமைந்த குணம். தமிழருக்காகவே வாழ்ந்து வருகின்ற டி.கே.சி. இப்பண்புடைமை நிரம்ப வாய்ந்தவர்.

‘அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் இவ்விரண்டும்
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு’

டி.கே.சி.யின் அன்புடைமையும் ஆன்ற குடிப்பிறப்பும் எல்லோரும் அறிந்தன. அவரது பண்புடைமையை நன்றாக அனுபவித்தவர்களுள் நான் ஒருவன். என்னுடன் போட்டி போட்டு அனுபவித்தவர்களும் பலருண்டு. பலருடைய அனுபவமும் என்னுடைய அனுபவமும் ஒன்றாகவே இருக்கின்றன என்பதில்தான் எனக்குத் திருப்தி.

(ரஸிகமணி டி.கே.சி. ப.174)

9.3.3 தலைப்பிடும் திறன்

தலைப்பிடலிலும் கற்பார் நெஞ்சம் கவருமாறு, தன் வரலாறு எழுதுவோர் கருத்துச் செலுத்துவது உண்டு. இதன் வழியும் சில உத்திகள் உருவாகின்றன. பொதுப்படையாக மறைமலையடிகள் வரலாறு, இராமலிங்க அடிகள் வரலாறு என்று தலைப்பிடுவது ஒரு முறை. வரலாறு எனக் குறிக்காமல், ‘அரசஞ் சண்முகனார்’ ‘ஸ்டாலின்’ என வரலாற்றுக்கு உரியோர் பெயரை மட்டும் தலைப்பாகக் குறிப்பிடும் மரபும் உள்ளது.

வரலாற்றுக்குரியவருடைய தனிச் சிறப்புப் புலப்படுமாறு, அவர்தம் தனித்தன்மையால் பெற்ற பட்டத்தை அடைமொழியாகக் கொண்ட தலைப்புக்களும் தரப்பெற்றுள்ளன. ‘வீரன் நெப்போலியன்’, ‘ரஸிகமணி டி.கே.சி.’ முதலிய தலைப்புகளைக் காட்டாகக் குறிப்பிடலாம்.

கதைப்போக்கில், காவியப் போக்கில் அமைந்தன என்பதைச் சுட்டுவது போல ‘இந்திராவின் கதை’, ‘மனித தெய்வம் காந்தி காதை’ என்றும் தலைப்பிடப்பட்டுள்ளன. வாழ்க்கை வரலாற்று அமைப்புகள் பற்றி மேலும் அறியத் தக்க சில செய்திகள் உள்ளன.

(அ) வாழ்க்கை வரலாற்றைத் தொடர்ச்சியாக எழுதிச் செல்வதும் உண்டு. ஆனால் பிரிவும் உட்பகுதிகளுமாய்ச் சிறுசிறு தலைப்பிட்டு அமைவனவே பெரும்பாலானவை. இப்பகுதித் தலைப்புகளும், பகுதிகளின்கீழ் இடப்பெறும் சிறு உட்தலைப்புகளும் ஒருவர் பற்றி அறிய வேண்டிய குறிப்பிட்ட செய்தியை, நிகழ்ச்சியை உடனே அறிந்து படிக்க உதவி செய்வன. இவ்வாறு அமைக்கும் போது முறையாக பிறப்பு, வளர்ப்பு, வாழ்வு, வாழ்வின் வெற்றி, இறப்பு, இப்படி அமைவன பல. சில சிறுகதை புதின உத்திகள் கொண்டும் அமைகின்றன. தமிழக மக்கள் நன்கு அறிந்த ஒருவருடைய வாழ்க்கை வரலாறு பெரும்பாலும் தோற்றம், வளர்ச்சி, மறைவு என்று அமையாமல் அவர் தமிழக மக்களுக்கு எவ்வாறு அறிமுகமானவர் என்று குறிப்பிடும். அவர்தம் தனிச்சிறப்பை முற்பகுதியில் கூறிப் பின்னர் அவர் வாழ்க்கையைச் சிந்தித்துச் செல்லுதலை எழுத்தாளர் ஓர் உத்தியாகக் கொண்டிருத்தலைக் காணலாம். காட்டாக, மு.வ. எழுதிய நான்கு வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களுள் இரண்டு இந்த உத்தியைக் கொண்டுள்ளன. ஒன்று திரு.வி.க. மற்றொன்று அண்ணல் காந்தி. ஆனால் அவரே எழுதிய அறிஞர் பெர்னாட்ஷா’ என்னும் நூல்.

பிறப்பும் வளர்ப்பும்
தொழில் முயற்சி
எழுத்தாளர் ஆதல்
தாமே கற்றல்
தொண்டு ஆற்றல்

என அமைகிறது. இவற்றுள் பிறப்பும், வளர்ப்பும் என ஷாவின் வாழ்க்கையை எழுதிச் செல்லக் காணலாம். ஆனால் அவரே தம் திரு.வி.க. பற்றிய நூலில் முதல் தலைப்பாகத் 'தமிழகத் தந்தை' என இட்டுள்ளார்; காந்தி அண்ணல் பற்றிய நூலின் தொடக்கத் தலைப்பாகத் 'தூய்மை' என்பதை அமைத்துள்ளார்.

கவிஞர் தாகூர் என்ற நூல் மிக எளிமையாகத் தாகூர் வாழ்வில் நிகழ்ந்த எல்லா நிகழ்ச்சிகளையும் ஒருவர் எளிதில் அறிந்து கொள்ளுமாறு, பற்பல சிறுசிறு தலைப்புகளைக் கொண்டு பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது:

“இளமை
நாட்டின் புகழ்
பிறப்பும் வளர்ப்பும்
கற்பனை வித்து
இயற்கையில் ஈடுபாடு.....
பள்ளிக்கூட வாழ்க்கை
பாட்டு எழுதுதல்
நாடக எண்ணம்
வெளியுலகம்
இமயமலை
தந்தை கற்பித்தவை
பள்ளிக்கூட விடுதலை”.

(ஆ) வாழ்க்கை வரலாற்றுக்கு இடையிடையே உரையாடல், பழமொழிகள், மேற்கோள்கள் அணிகள் முதலியவற்றை அமைத்து விளக்குவர்; அரிய பாடல்கள், இலக்கிய மேற்கோள்கள் முதலியவற்றை அமைத்து இலக்கியச் சுவையை வளர்த்தலும் ஒருவகை உத்தியே.

காந்தி அடிகள் இங்கிலாந்து சென்றபோது நடனக் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ளுமாறு நண்பர்கள் கேட்டனர். அவர் உடனே சிரித்து

“அதற்கென்ன தடை? அப்படியே ஆகட்டும். ஆனால் ஒன்று; நான் நடனமாடுவதானால் எனக்குக் கூட்டாளியாக நடிக்க வேண்டியவர் இவரே என்று சொல்லித் தம் கையில் இருந்த தடியைச் சுட்டிக் காட்டினாராம். அங்கிருந்த ஒவ்வொருவரும் கொல்லெனச் சிரித்தார்களாம்” (பக். 83)

மேலும் பற்பல இடங்களில் திருக்குறள் மேற்கோள் காட்டிச் செல்கிறார்.

“கடவுளின் பெயரைச் சொல்வது எளிது. அதைக் கிளிப்பிள்ளைக்கும் கற்றுக் கொடுக்கலாம். அதனால் கிளி பக்தியுடையதாகிவிடுமா? என்று நீதி தர்மத்தில் விளக்கியுள்ளார். ஒருவர் இராமநாமத்தை முணுமுணுத்துக் கொண்டே இருக்கலாம். செபமாலையை உருட்டிக் கொண்டு நாளெல்லாம் கழிக்கலாம். மக்களிடையே உத்தமர்போல் உலவலாம். ஆனால் உள்ளத்தில் தன்னலம் நிறைந்திருந்தால், அவர் ஆசாரக் கள்ளரே ஆவார் என்று அண்ணல் எழுதியதைப் படிக்கும் போது,

“வானுயர் தோற்றம் எவன்செய்யும் தன் நெஞ்சம்
தானறி குற்றப் படி”

என்னும் திருவள்ளுவர் வாய்மொழியே நினைவுக்கு வருகின்றது.

(காந்தி அண்ணல் ப. 84)

வாழ்வுக்குரிய கருத்தை எடுத்துத் தருதலுக்கு உதாரணமாக, கவிஞர் தாகூர் வரலாற்றின் இறுதியில் கீதாஞ்சலியிருந்து சில பகுதிகளை டாக்டர் மு.வ. மொழி பெயர்த்துத் தந்திருத்தலைக் காணலாம்.

“எங்கே மனம் அச்சமற்றிருக்கிறதோ
தலை நிமிர்ந்திருக்கிறதோ
எங்கே அறிவு உரிமையுடனிருக்கிறதோ
எங்கே உலகம் குறுகிய குடும்ப எல்லைகளால்
துண்டு துண்டாகப் பிளவு படாதிருக்கிறதோ
எங்கே உண்மையின் ஆழ்ந்த அடிப்படையிலிருந்து
சொற்கள் பிறக்கின்றனவோ
எங்கே சலியாத உழைப்பு விழுமிய நிலையை நோக்கி
நீளுகிறதோ
எங்கே பகுத்தறிவு எனும் தெளிந்த ஓடை மூடப் பழக்க
வழக்கம் என்னும் வறண்ட பாலையில்
சுவறிப் போகாதிருக்கிறதோ
எங்கே என்றும் விரிந்து நோக்கும் எண்ணத்திலும்
செயலிலும் மனத்தை நீ முன்னின்று
அழைத்துச் செல்கிறாயோ
அங்கே அந்த உரிமையுள்ள இன்ப உலகத்தில்
என் தந்தையே என் நாடு விழிப்புறுக.”

(ப. 73)

இக்கருத்து மனித உயர்வுக்குப் பயன்படுவதாகலின், வரலாற்றில் முடிமணியாகத் தேர்ந்தெடுத்துத் தரப்பெற்றுள்ளது.

தன்மதிப்பீடு: 2

1. சிறுவருக்கு உகந்தவாறு தொடக்கம் அமைந்துள்ள வாழ்க்கை வரலாற்றின் பெயரென்ன?
2. பின்வரும் நூல்களின் தொடக்கம் எவ்வாறு அமைந்துள்ளது?
(அ) ரசிகமணி டி.கே.சி.
(ஆ) நினைவு மஞ்சரி
(இ) மைசூர் சௌடையா வரலாறு
3. முடிப்பின் வகைகள் யாவை?
4. தலைப்பிடலின் வகைகள் யாவை?

9.4 பாடத் தொகுப்புரை

மொழி இலக்கிய வடிவில் வாழ்க்கை வரலாறு ஒரு தனித்தன்மை வாய்ந்தது. இதில் இலக்கியத்திற்கு உரிய உணர்வும். அறிவியலின் அடிப்படையாகிய உண்மையும் இயைந்து இலங்கக் காணலாம். இத்தகு வாழ்க்கை வரலாறுகள் தன்வரலாறு, வாழ்க்கை வரலாறு என எழுதுவோர் அடிப்படையில் இருவகையாகவும் செய்யுள் வடிவு, உரைநடைவடிவு என யாப்பியல் அடிப்படையில் இருவகையாகவும் அமைகின்றன. வாழ்க்கை வரலாறு எழுதுவதற்கெனச் சிறப்பான சில அமைப்பு முறைகளும் இருக்கின்றன. இவற்றை எல்லாம் அறிந்து இத்தகு இலக்கிய வகை எழுதுவதில் திறம் பெறுதல் மொழிப்படிப்பின் ஒரு கூறாகும்.

9.5 தொடர்ந்து படிப்பதற்குரிய துணை நூல்கள்

1. அறிஞர் பெர்னார்ட்ஷா, டாக்டர் மு. வரதராசன், பாரிநிலையம் சென்னை, 1966.
2. உழைப்பால் உயர்ந்த ஜி.டி. நாயுடு, மெர்வின், முருகன் பதிப்பகம், சென்னை, 1983.

3. தமிழ் வாழ்க்கை வரலாற்று இலக்கியம், ச. சிவகாமி, உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1955.
4. திரு.வி.க. வாழ்க்கைக் குறிப்புகள், திரு.வி.க.கலியாணசுந்தரனார், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1969.
5. மாவீரன் நெப்போலியன், அ.லெ. நடராஜன், மணிவாசகர் நூலகம், சென்னை, 1977.

தன்மதிப்பீடு: விடைகள்

1. ஒருவர்தம் அறிவனுபங்களை, அகவுணர்வுகளை அழிந்துபோய் விடாமல் எதிர்காலச் சந்ததியினர்க்கு எழுத்துருவில் அவற்றை ஆக்கி அளித்துச்செல்வதே வாழ்க்கை வரலாறாகும்.
2. நம் வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்திக்கொள்ள வழிகாட்டும். திட்டமிட்டுக் கொண்டு சிறக்க வாழலாம். நம் போன்றவரின் வரலாறு ஆதலால் அது நம்மை மிகவும் பாதிக்கும். நாம் படித்த சான்றோனைப்போல், தலைவனைப்போல் நாமும் ஆகமுடியும் என்ற தன்னம்பிக்கையை அது தரும்.
3. தன்வரலாறு, வாழ்க்கைவரலாறு என வகைப்படுத்தலாம். எழுதப் படுவோர் பெயரால் அமைவன ஒருவகை, செய்யுள் வடிவ வரலாறு, உரைநடை வடிவ வரலாறு ஒரு வகைமை, உரையாடல், கதை, கடிதம், நாடகம், காவியம் - என வடிவ வகைகள் மேலும் பிரியும். கற்போர்க்கு ஏற்ப குழந்தைகளுக்கு, இளைஞருக்கு, மகளிருக்கு என எழுதுவதுண்டு. எனவே பொருள் அடிப்படை, வடிவ அடிப்படை, கற்போர் அடிப்படை, எழுதுவோர் அடிப்படை என நான்கு அடிப்படைகளில் இது அடங்கும்.
4. தன் வரலாறு - என் சரித்திரம்: உ.வே.சா. பிறர் வாழ்க்கை வரலாறு - எங்கள் நேரு. தொழில் வல்லுநர், அறிவியல் அறிஞர் - கலைத்தந்தை தியாகராசர், அறிஞர் ஜி.டி. நாயுடு. காவிய வடிவம் - பாரதி அறுபத்தாறு, காந்தி மகான் கதை. கதை வடிவம் - இந்திராவின் கதை. இன்னபிற தேடிக் கண்டு கொள்க.

II

1. மு.வ. எழுதிய 'காந்தி அண்ணல்'
2. அ. ரசிகமணி டி.கே.சி. என்பதற்கு ஏற்ப ரசிகத்தன்மையே முதலில் விவரிக்கப்படுகிறது.
ஆ. டாக்டர் உ.வே.சா. தம் வாழ்நாளின் குறிக்கோளையே நினைவுகூர்ந்து பதிப்புப்பணி பற்றி விவரித்துத் தம் 'நினைவு மஞ்சரி'யைத் தொடங்குகிறார்.
இ. மைசூர் செளடையா வரலாறு, பண்டைய கதை கூறும் போக்கில் தொடங்குகிறது.
3. உயர்ந்த பாடல் கூறி முடிப்பது, வரலாற்றுக்குரியவரின் குறிக்கோளைக் கூறி முடிப்பது; அவர்தம் புகழுரை கூறி முடிப்பது என வாழ்க்கை வரலாற்றை முடிக்கும் திறன் பல திறப்படும்.
4. வாழ்க்கை வரலாற்றிற்குத் தலைப்பிடலின் வகைகள்:
பெயர் சுட்டி வரலாறு எனல், பெயருக்கு அடைமொழி தந்தமைத்தல், கதை காதை எனச் சுட்டல் என இது பல திறப்படும்.

பாடப்பகுதி (Unit) 10

கட்டுரைக்கலை (Art of Essay)

படிப்பு நோக்கம்

- ★ கட்டுரைத் தமிழை அறிமுகம் செய்து வைத்தல்.
- ★ கட்டுரை வகைகளைச் சுட்டிக் காட்டுதல்.
- ★ கட்டுரை எழுதும் ஆர்வத்தைத் தூண்டுதல்.

பாடக்கருத்தலகுகள்

- 10.0 பாட முன்னுரை
- 10.1 கட்டுரை விளக்கம்
- 10.2 கட்டுரை அமைப்பு
 - 10.2.1 எழுதப்படும்முன் எழுத்தாளனின் பணி
 - 10.2.2 கட்டுரையமைப்பும் கவனத்திற்குரிய செய்திகளும்
- 10.3 வி.கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார்
- 10.4 மறைமலையடிகளார்
- 10.5 உ.வே. சாமிநாதையர்
- 10.6 ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை
- 10.7 பாரதியார்
- 10.8 திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார்
- 10.9 மு. வரதராசனார்
- 10.10 பாடத்தொகுப்புரை
- 10.11 தொடர்ந்து படிப்பதற்குரிய துணைநூல்கள்

எந்த ஒரு பொருளையும் படிப்போர் மனம் கவரும்வண்ணம் எளிய இனிய உரைநடையில் தருவது கட்டுரைக் கலை. இலக்கிய உலகில் இக்கட்டுரைக் கலை இன்றியமையாத ஒன்று. இலக்கியக் கலையின் உயிர் கவிதைக் கலை; உள்ளம் கட்டுரைக்கலை என்றும் கூறுவர். இத்தகு சிறப்புடையதாகக் கருதப்படும் கட்டுரைக்கலை தமிழ்மொழியில் தழைத்து வளர்ந்துள்ளது.

கட்டுரை என்ற சொல் முன்பு சற்று வேறுபட்ட பொருளில் வழங்கியது. முதன்முதலில் இலக்கண இலக்கியங்களுக்கு உரை எழுதிய உரையாசிரியர்கள் 'கட்டுரை' என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் பொதிந்த சொல், விரித்துரைக்கும் உரை, புனைந்துரை என்றெல்லாம் பொருள் கூறியுள்ளனர்.

இலக்கண ஆசிரியர்களும் இலக்கணச் சூத்திரங்களுக்கு உரை எழுதியுள்ளனர். சிவஞான முனிவர், அரசன் சண்முகனார் போன்ற சான்றோர்கள் இலக்கண உரை விளக்கமும், மறுப்புரையும், அம்மறுப்புக்கு மறுப்பும் எழுதியுள்ளனர்.

இவையெல்லாம் நீண்ட உரைகளாக உள்ளன. 'இறையனார் களவியலுரை' புனைந்துரை என்று கூறுமளவு விரிந்து பரந்து செல்கிறது. தொல்காப்பிய முதற்கூத்திர விருத்தியுரையும் விரிந்து காணப்படுகின்றது. இவையெல்லாம் நீண்ட உரைநடையமைப்பைப் பெற்றிருந்தன என்பதுண்மையே. ஆனால் இவற்றையெல்லாம் கட்டுரை வகைகளுக்குள் அடக்க முடியாது.

தமிழில் பட்டபடிப்பு, கலைப்படிப்பு தோன்றிய காலத்தில் தமிழ்ச் சான்றோர்கள் இப்படிப்பின் தரத்தை உயர்த்த எண்ணினர்; இப்படிப்பிற்கு உயர்ந்த சிறந்த கட்டுரைகள் எழுதவேண்டும் என்று விழைந்தனர். ஆங்கில இலக்கியக் கட்டுரையமைப்புகளைப் பின்பற்றித் தமிழிலும் கட்டுரை எழுத முயன்றனர். மேலை இலக்கியத் தாக்கத்தினால் கட்டுரை என்ற அமைப்பில் தமிழ் மஞ்சரி, தமிழ் வியாசம், விநோதரச மஞ்சரி என்ற தலைப்பில் கட்டுரை நூல்கள் வெளிவந்தன.

தற்பொழுது குண்டுசி முதல் குமரிமுனை வரை அனைத்துப் பொருளும் கவிதைப் பொருளாகலாம் என்பதுபோல் கட்டுரைக் கலையிலும் அவை அனைத்தும் பற்றி எழுதப்படுகின்றன. கட்டுரை வகைகள் கிளைத்துப் பெருகியுள்ளன. முதலில் ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் பல தமிழில். மொழி பெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டன. பிறகு கட்டுரைக்குரிய வரையறையுடன் தமிழில் கட்டுரைகள் வெளிவந்தன. தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள் தத்தமக்குப் பிடித்த பொருள்களில், தத்தமக்குரிய தனித்திறனுடன் கட்டுரைகள் எழுதினர்; கட்டுரைக்கலையைத் தனி எழுத்துக் கலையாக வளர்த்தனர். கட்டுரைகள் நூல் வடிவில் வந்தன. தமிழ் இதழ்கள் சிறு சமுதாயப் பிரச்சினைகளைக் கூட கட்டுரை வடிவில் தாங்கி வெளிவந்தன. தமிழ் இலக்கிய உலகில் கட்டுரைகள் தனி இலக்கிய வகைமையாய்ப் பேரிடத்தைப் பிடித்தன.

கட்டுரை வகைகள்

தமிழில் குறிப்பிட்ட பல பொருள் குறித்துக் கட்டுரைகள் தோன்றின; இலக்கிய நயம் இயம்பப் பல கட்டுரைகள் எழும்பின; தமிழ்ப் பேராசிரியர்களின் நினைவில் நின்ற நிகழ்ச்சிகள் கட்டுரையாயின; சொற்பொழிவுகளும் கட்டுரைகளாக வெளிவந்தன. ஒன்றைப் பற்றி

விமரிசனம் செய்யும் விமரிசனக் கட்டுரைகள், சமயக் கட்டுரைகள், மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள், நகைச்சுவைக் கட்டுரைகள், பேட்டிக் கட்டுரைகள், பயணக் கட்டுரைகள் என்று எண்ணற்ற கட்டுரை வகைகள் பல்கிப் பெருகின.

பரந்து விரிந்த இக்கட்டுரைக் கடலில் முத்துக்கள் என 'தேர்ந்தெடுத்த கட்டுரைகள்' மட்டும் இவண் விளக்கப்படுகின்றன. கட்டுரை வரைவிலக்கணத்தைச் சுருக்கமாகக் கற்போம். நீங்களும் சிறந்த கட்டுரையாளராக வேண்டுமெனில், இப்பயிற்சி பயன்படுமல்லவா?

10.1 கட்டுரை விளக்கம்

ஓர் இலக்கியத்தைப் பற்றி அல்லது அதிலுள்ள ஏதாவது ஒரு கூறு அல்லது வேறு ஏதாவது ஒருபொருள் பற்றிச் சுவையாக உரைநடையமைப்பில் எழுதுவது கட்டுரை. ஒரேவிதமான அல்லது ஒன்றிற்கொன்று இனமான மலர்களை ஒழுங்குபடக் கோத்து ஒரு மாலையாகத் தொடுப்பது போல, ஒரே பொருள் குறித்த செய்திகளை அல்லது கருத்துக்களை ஒருங்கு தொகுத்து அவைகளுக்கு ஓர் இனிய எளிய வடிவம் கொடுப்பதே கட்டுரை.

ஓர் இலக்கியத்தில் அல்லது பல இலக்கியங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள கருத்துக்களைக் கோவைப்படுத்திச் சொல்லி, படிப்போரின் மனத்தில் கட்டுரையாளன் எழுப்ப விரும்புகின்ற ஓர் உணர்ச்சியை அல்லது சுவையைத் திறம்பட எழுப்புவதே இலக்கியக் கட்டுரை எனலாம். உலகில் நாம் நினைக்கும் எப்பொருள் பற்றியும் கட்டுரை வரையலாம்.

10.2 கட்டுரை அமைப்பு

ஒரு படைப்பாளனை அல்லது ஓர் எழுத்தாளனை இப்படித்தான் எழுத வேண்டும் என்று கட்டுப்படுத்த இயலாது. எனினும் எதற்கும் அளவும் அமைப்பும் இருந்தால் எக்கலையும் அழகு பெறும். கட்டுரை எழுதப் புகும்முன், வேறுவிதமாகச் சொன்னால் - நல்ல கட்டுரை ஒன்றை எழுத ஒருவர் விரும்பினால் பின்வரும் கருத்துக்களை மன நினைவலைகளில் நிறுத்தி வைத்தல் நன்று. கட்டுரை எழுதுவதற்குரிய நெறிமுறைகளை 1. எழுதப்புகும் முன் எழுத்தாளனின் பணி, 2. கட்டுரை அமைப்பும் கவனத்திற்குரிய செய்திகளும் என்ற இரண்டு நிலைகளில் காண்போம்.

10.2.1 எழுதப்புகும் முன் எழுத்தாளனின் பணி

எதில் தனக்கு அதிக ஆர்வமோ அப்பொருளைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளலாம்.

எப்பொருள் என்பது குறித்துக் கட்டுரைத் தலைப்பினை மனத்தில் உறுதி செய்து கொள்ளவேண்டும்.

இலக்கியக் கட்டுரைகள் அல்லது பொதுக் கட்டுரைகள் என்றாலும், அப்பொருள் தொடர்பான செய்திகள், முன்வந்த நூற்செய்திகள், பெரியோர்களின் கருத்துரைகள் போன்றவற்றைத் தேடிக் கண்டுபிடித்துப் படித்துக் குறிப்பெடுத்துத் தொகுத்து வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அங்ஙனம் தொகுத்த செய்திகளை ஒன்றுதிரட்டிக் கட்டுரையில் எதன்பின் எதுவரவேண்டும் என்பதற்கேற்பக் கட்டுரைப் பொருளைச் சிறு சிறு உட்தலைப்புக்களாகப் பிரித்து எழுதி வைத்துக் கொள்ளலாம்.

எழுதவேண்டிய செய்தியை மீண்டும் நினைத்து நினைத்து, தெளிந்த நீரோடை போலக் கட்டுரைக் கருத்துக்களை தகவல் பதியவைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்பொழுதுதான் செய்திகளைச் சரளமாகத் தொடர்புபட எழுதமுடியும்.

கட்டுரையில் நடை மிகவும் இன்றியமையாதது. எடுத்தவுடன் ஒருவருக்குத் திட்பமுள்ள எழுத்துநடை வந்துவிடாது. ஆதலால் சான்றோர்களின் தரம்மிக்க நடைக்கட்டுரைகளைப் பல்கால் பயில வேண்டும். ஏனெனில் சித்திரமும் கைப்பழக்கம், செந்தமிழும் நாப்பழக்கம், வைத்ததொரு கல்வி மனப்பழக்கம் என்பதுபோல எதுவும் பலகால் முயன்று, பயின்று பழகியே வர வேண்டும். சொல்லும் பொருளும் பொருத்தமுற அமைய எழுதப்பழகினால்தான் நல்ல நடையினைக் கைக்கொள்ள முடியும்; தெளிவாக எளிய நடையில் எழுதவும் முடியும்.

10.2.2 கட்டுரையமைப்பும் கவனத்தித்குரிய செய்திகளும்

பொதுவாக ஒரு கட்டுரை 1. தலைப்பு, 2. தொடக்கம், 4. கட்டுரைப் பொருளமைப்பு அல்லது உடலமைப்பு 4. முடிவு என்ற பிரிவுகளில் அமையும். இவற்றுடன் 'நடை' என்பதும் கட்டுரைப் பொருள்களைச் சிறப்பிப்பதும் முக்கியமான உத்தியாகும்.

தலைப்பு

முன்கூட்டியே தலைப்பினைச் சிந்தித்து வைத்தல் வேண்டும். பொருளுக்கேற்ற தலைப்பினைத் தேர்ந்தெடுத்தல் அவசியம். முதலில் படிப்பவரைக் கவரும் வண்ணம் கட்டுரைத் தலைப்பு அமைதல் நலம். அடுத்து, கட்டுரைத் தலைப்பைச் சொன்னவுடன் பொருள் விளங்க வேண்டும். தலைப்பில் குழப்பம் இருத்தல் கூடாது. பெரிதும் ஒரிரு சொற்களால் தலைப்பு அமைதல் நல்லது. 'தமிழ் விருந்து', 'ஊரும் பேரும்', 'அலையும் கலையும்' என்று சில சொற்களில் எதுகை மோனையுடன் அமையலாம். நீண்ட தலைப்புக்களைத் தவிர்ப்பது நலம். தலைப்பு உள்வரும் பொருளுக்குப் பொருத்தமுடையதாக இருப்பதே மிகமுக்கியம்.

தொடக்கம்

எக்கட்டுரையாயினும் தொடக்கம் உள்ளம் கவரும் வண்ணம் அமைதல் வேண்டும். சுவைபயக்கும் முதற்பத்தி கட்டுரையினை மேலும் படிக்கத் தூண்ட வேண்டும்.

எடுத்தவுடன் கட்டுரைப் பொருளிற்கு, தலைப்பிற்கு வந்துவிட வேண்டும். எடுத்துக்கொண்ட கட்டுரைப் பொருளைச் சொல்லிவிட வேண்டும். எதைப்பற்றி எந்நோக்கில் எழுதப்போகிறோம் என்பதை முதலில் தெரிவிக்க வேண்டும். இன்றேல் படிப்போரின் கவனம் கட்டுரையில் ஒருங்கு குவியாது.

தொடக்கத்திலேயே கட்டுரைத் தலைப்பினை விடுத்து நீண்ட முன்னுரை, மயக்கும் முன் மொழிகள் முதலியவற்றினை அமைத்தல் கூடாது. இவ்வமைப்பு ஒரு சில கட்டுரைகளில் படிப்பவரைக் குழப்பத்தில் ஆழ்த்துவதுடன் சலிப்பையும் கூட்டிவிடும்.

உடலமைப்பு

கட்டுரைப் பொருளுக்குரிய கருத்துக்கள் அனைத்தினையும் உள்ளடக்கிய பகுதி இதுவேயாகும். பொருள் தொடர்புபடக் கருத்துக்களை நிரல்பட அமைத்துக் கூறும்முறை இதன் சிறப்பு அம்சமாகும்.

ஆதலால் செய்திகளைச் சிறு சிறு உட்தலைப்புக்களாகப் பிரித்துக் கூறலாம். அவ்வுட் தலைப்புக்களுக்கு ஆர்வத்தைத் தூண்டும் வண்ணம் பெயரிட்டுக் கொள்ளலாம். மு.வ. அவர்கள் இலக்கணமாயினும் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் வண்ணம் தலைப்பு இடுவதில் வல்லவர் என்பர்.

மேலும் கட்டுரைச் செய்திகளைச் சிறு சிறு தலைப்புக்களில் பிரித்துக் கொண்டால் கட்டுரைப் பொருளினையும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தெளிவுபடச் சொல்ல முடியும். அவை தொடர்புபடவும் வரும். கட்டுரைச் செய்திகளை முழுமையாக ஒன்றையும் விடாது சொல்லிவிடவும் முடியும். கட்டுரைக்கு ஒரு முழுமைத் தன்மையும் தொடர்ந்தமையும் திறனும் கிட்டும்.

இலக்கியக் கட்டுரைகள், பொதுக்கட்டுரைகளில் எளிய மேற்கோளை அளவறிந்து எடுத்தாளலாம். கட்டுரையாளனை இனமறிந்து கொள்ளும்படி. புதுக்கருத்துக்களைச் சுவைபடக் கூறவேண்டும். கட்டுரைப் பொருள் பற்றித் தொடர்ந்து செல்ல வேண்டும். எந்நிலையிலும் கட்டுரையிலிருந்து விலகிச் செல்லுதல் கூடாது. எப்பொருளையும் காரண-காரிய முறையில் நெறிப்படுத்திக் கற்பார் உள்ளம் கொள்ளும் முறையில் எழுதவேண்டும்.

நடை

கேட்போர், படிப்போர் உள்ளத்தை ஈர்க்கும் விதத்தில் பேச்சிலும் எழுத்திலும் பொருத்தமாகச் சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்து ஆளும் கலை நடையாகும்.

நீண்ட வாக்கியம், கலவை வாக்கியங்களை (Complex sentence) அடிக்கடி அமைக்கக்கூடாது. எளிய சொற்களில் சிறு சிறு வாக்கிய அமைப்புக்களைக் கையாளலாம். பொருளுக்கேற்ற சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பயன்படுத்துதல் வேண்டும். சுருங்கிய வடிவம் என்பதால்தான் திருக்குறள் எல்லோர் நெஞ்சிலும் நிறைந்து நிற்கிறது.

ஒரு பொருளை அல்லது ஒரு நிகழ்ச்சியை ஏதாவது, சான்று காட்டி விளக்கலாம். நகைச்சுவைத் தன்மை கட்டுரையில் இடத்திற்கேற்ப ஆங்காங்கு விரவி வரலாம். ஆனால் அது பிறரைப் பாதிக்கக்கூடாது.

மொழிக் கலப்பைத் தவிர்க்க வேண்டும். மருட்டும் சொற்களைக் கையாளல் கூடாது. பயில்வோர் மனத்தில் கருத்துக்கள் பதியும்வண்ணம் உயிர்ச்செறிவுடன் சொற்கூர்மையுடன் நடை தவழ்ந்து வரவேண்டும். எதுகை, மோனை மற்றும் உவமை நயம் அமையவும் எழுதலாம். வெற்றா வாரம், தேவையற்ற அணிநடை வேண்டாம். சொற்களைத் திறம்படக் கையாளுதல் வேண்டும். ஒன்றைப் படித்தால், அதை முடிக்கும் வரை கீழே வைக்க விடாது, மீண்டும் மீண்டும் படிக்கும் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் வண்ணம் எழுதவேண்டும்.

முடிவுப் பகுதி

கட்டுரைப் பொருளை எழுதிக் கொண்டே வரும்பொழுது திடீரென்று முடிந்து விடக் கூடாது. சொல்லிய கருத்துக்களைத் தொகுத்துக் கூறி முடிக்கலாம். கட்டுரையின் முதற்பத்தி படிக்கும் ஆர்வத்தைத் தூண்ட, இறுதிப்பகுதி மனத்திற்குள் கட்டுரைப் பொருளைப் பலமுறை அசைபோட்டு வியக்கும்வண்ணம் செய்ய வேண்டும். சிந்தனையைத் தூண்டும் வண்ணம் அமைத்தல் இன்னும் சிறக்கும்.

சுருங்கக் கூறின் எடுத்த பொருளின் அழகு; பொருட் தொடர்புபடத் தொகுத்த கருத்து முறை; கருத்துக் கட்டமைப்பு; கருத்துக்களைப் பதிய வைக்கும் சொற்கூர்மை முதலியன கட்டுரையில் திறம்பட அமைதல் வேண்டும்.

தன் மதிப்பீடு : 1

கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குக் குறிப்புத் தருக:

1. கட்டுரை - விளக்கம் தருக?
2. கட்டுரையின் அமைப்பினைச் சுட்டுக.
3. நீவிர் அறிந்த கட்டுரையாசிரியர்களுள்: மூவரைக் குறிப்பிடுக.
4. கட்டுரைத் தலைப்பு எப்படி அமைய வேண்டும்?
5. கட்டுரையின் தொடக்கம் எவ்வகையில் அமைதல் வேண்டும்?
6. கட்டுரை நடை பற்றி விளக்குக.

10.3 வி.கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார்

தமிழ்ப்பற்றுக்கொண்ட அறிஞர். சூரிய நாராயண சாஸ்திரியார் என்ற தம் பெயரை 'பரிதிமாற் கலைஞர்' என்று தமிழ்ப்படுத்திக் கொண்டவர். இலக்கிய மறுமலர்ச்சியில் ஆர்வம் கொண்டவர். வடமொழிப் புலமை நிரம்பியவர். இச்செம்மல் யாத்துள்ள தமிழ் வியாசங்கள், தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரம் ஆகிய நூல்கள் கட்டுரைக் கலை வளர்ச்சிக்கு உதவின. கட்டுரைகளை ஆங்கிலத்திலும் எழுத முயன்றார். ஆங்கிலக் கட்டுரைகளைத் தமிழ்ப்படுத்தியும் எழுதினார். பிறமொழிக் கட்டுரைகளைப் பின்பற்றி எழுதத் பத்தியம் எழுதின அடைப்புக்குள் ஆங்கில விளக்கங்களும் வடமொழிக் கலப்பும் இயல்பாக இவரது கட்டுரைகளில் காணப்படும். தொடக்க காலக்கட்டுரை நடையையும் அமைப்பினையும் இவரது தமிழ் வியாசத்தின் ஒரு பகுதி கொண்டு அறியலாம்.

தற்காப்பின் இன்றியமையாமை (Law of self preservation)

இதுகாறும் மனிதற்குக் கீழ்ப்பட்ட பிராணி சம்பந்தமாகவே கூறிப் போந்தோம். இனி மனித சம்பந்தமாகவே கூறுவோம். கடவுளாற் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பொருள்களெல்லாவற்றினும் ஒருவித ஒழுங்குளது. அவ்வொழுங்கினைத்தான் தற்காலத்திலுள்ள சான்றோர் இயற்கையொழுங் (The order of nature) கென்றுரைப்பர். இவ்வியற்கை யொழுங்கிற் காணப்படும் பிராணிகள் யாவற்றினும் மனிதனே மேதக்கானாயினும் மற்றைப் பிராணிகளைப் போன்றே இவனும் வாழ்க்கை நியமங் (Laws of life) கட்கு உட்பட்டிருத்தல் வேண்டுதலின் இவனுக்குத் தற்காப்பு இன்றியமையாததாகின்றது. அங்ஙனமின்றேல், தமக்கும் பிறர்க்குமின்பம் பயப்பனவாகிய ஏனைய கடமைகளைச் செய்தல் அசாத்தியமாய் விடுமென்க. "சுயநய விரக்தியுள்ளவன் அன்றே முத்தி யெய்துவான்; அங்ஙனமிருப்ப நீவிர் தற்காப்பு மனிதற்கு இன்றியமையாததென்று கழறுவதென்னையோ?" என்று சங்கிப்பீரேல் - கூறுவோம். நம் உடலுயிர்களைப் பற்றி ஜாக்கிரதையாயிருக்குமாறும், ஒரு பயனுமின்றி நம்முடலை வருத்தாமலும் நம்முயிரினைப் பலி யிடாமலுமிருக்குமாறும் ஒழுக்கநூல் (Ethics) விதிக்கின்றது. இதனை உதாரண முகத்தால் விளக்குவோம்.

தெய்வபக்தியுடையானொருவன் ஒரு பயனுமின்றிக் கடவுள் முக்தி தந்தருளுவாரென்னுங் கருத்தினனாய் நகங்கள் வளர்ந்து தொளைத்துக்கொண்டு புறங்கைக்கு வருமட்டும் அகங்கையினை விரல்களோடு சேர்த்துமூடிக் கரங்களை வானத்தை நோக்கி நீட்டிக் கொண்டிருப்பானாயின், பயன்கருதிக் கடவுளால் மனிதர்க்குக் கொடுக்கப்பட்ட அங்கங்களிற் கையென்ற மகா அற்புதமான ஒன்றினை நாசப்படுத்துகின்றானாதலின் அவன் பாவியேயாவானென்பதற்கு

ஐயமின்றென்க. இத்தற்காப்புக் கடமையினுஞ் சாலச்சிறந்த கடமைகளு முளவாம். இஃது அவற்றொடு முரணங்கால் அக்கடமைகளையே செய்தல் வேண்டுமென்பது ஒழுக்கநூல் விதியாம். தனது குடும்ப சம்ரக்ஷணைக்காகத் தலைவன் தன்னுடைய சக்திக்கு அதீதமாயுமுழைத்து வருந்துதல் வேண்டும். நாடு காப்பின் பொருட்டுப் போர்வீரர் யுத்தத்தில் உயிர்துறக்கவும் வேண்டும். இவ்வமயங்களில் அவர் தற்காப்பினைக் கருதி நடப்பாராயின், அவர் குற்றவாளியரே யாவார் என்பதும் ஐயுறப் பாலதோ? ஆகவே ஒரு பயனுமின்றித் தனி உடலுயிர்களை ஒருவன் வருந்துகிற்பாயின், அவன் ஆன்மத் துரோகியென்றழைக்கப்படுவானே யன்றி, ஒரு நாளுந்தான் கருதியவண்ணம் முத்தியெய்தான். தற்கொலை புரிவது மாபாவம் என்ற நந்தமக்கு இது மாத்திரம் பாவச் செயலாகாதேனோ? சாற்றுமின்!

(தமிழ் வியாசங்கள்)

கட்டுரையைச் சிறு சிறு உட்பிரிவுகளாகப் பகுத்து எழுதுகிறார். தற்காப்பு நியமம் என்ற பகுதி, தற்காப்பு நியமத்தின் பொது இயல்பு, தற்காப்பின் இன்றியமையாமை, தற்காப்பினைக் குறித்து ஒழுக்க நூலோர் கொள்கை, தற்காப்பின் தன்மை என்ற பல பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. சில நிகழ்ச்சிகளை விளக்கும்பொழுது பாடல்களை மேற்கோள் காட்டியும் விளக்கும் தன்மை இவரது கட்டுரைகளில் உள்ளது. சொற்கள் மிகவும் செறிவுடையனவாக உள்ளன. ஆதலால் இயல்பான நடையைவிட, திட்டமிட்ட செயற்கைப்பாங்கான செறிவான நடையைக் காணமுடிகிறது. பெரிதும் நீண்ட வாக்கிய அமைப்புள்ளது. மேலை இலக்கியங்களைப் பின்பற்றி இருப்பதால் பிறமொழித் தாக்கம் அதிகம் உள்ளது. தொடக்க நிலையாதலால் வடசொற்களை அதிகம் கையாளுகிறார். நடை கடினமாகவே உள்ளது.

10.4 மறைமலையடிகளார்

கட்டுரைக் கலையை ஆங்கில இலக்கியப் புலமையுடன் புது மெருகு பெறச் செய்த மற்றொரு பெருந்தகை மறைமலையடிகள் ஆவார். தமிழ், வடமொழி, ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழிகளையும் செம்மையாகக் கற்றுணர்ந்தவர். தமிழ்மொழியின் வளமும் சிறப்பும் கருதிப் பற்றுக் கொண்டு, வேற்றுமொழிச் சொற்களை மிகுதியாகக் கலந்து தமிழ் மொழியினைப் பாழ்படுத்தாது ஒரு விழுமிய தனித்தமிழ் நடையில் எழுத வேண்டும் என்பதை நெறியாகக் கொண்டவர். இதன் பயனாய் தனித்தமிழ் இயக்கத் தந்தை என்று போற்றப்பட்டுள்ளார். ஆனால் பிறமொழி மீது சற்றும் வெறுப்புடையவர் அல்லர். ‘அறிவுரைக் கொத்து’, ‘சிறுவர்க்கான செந்தமிழ்’ முதலியவை இவரது கட்டுரைச் செல்வங்களாகும். மேலும், தமிழ்க் கட்டுரைக்கலை சிறக்க ஆங்கிலக் கட்டுரைக் கலை பற்றிய அறிவும்பரவ வேண்டும் என்று கருதி, ‘ஜோசப் அடிசன்’ (Joseph Addison) எழுதிய ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் சிலவற்றைச் ‘சிந்தனைக் கட்டுரைகள்’ என்ற பெயரில் தமிழாக்கம் செய்து வெளியிட்டுள்ளார். மொழிப்பற்றும் சமயப்பற்றும் நிரம்பியவர். ஆங்கில ஆசிரியர் இப்சன், பாஸ்வெல் போன்றோரின் கடுநடையை இவர்தம் தமிழ்நடைக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறுவர். இவரது கட்டுரை நடைக்கு ஒரு சான்று:

“உலக இயற்கையிற் கண் முதலான புலன்களுக்கு விளங்கித் தோன்றும் அழகையெல்லாந் தன்னகத்தே நெருங்கப் பொதிந்து வைத்துப், பின் அவற்றை நம் அறிவினிடத்தே புலப்படும் வண்ணந் தோற்றுவித்துப், பொருள் நிகழ்ச்சியொடு மாறுபடுதல் இல்லா இனிய ஓசையுடன் இணைந்து நடைபெறும் இயல்பினை உடையதுதான்

பாட்டென்று அறிதல் வேண்டும். இன்னும் எங்கெங்கு நம் அறிவைத் தம் வயப்படுத்துகின்ற பேரழகும் பேரொளியும் பெருந்தன்மையும் விளங்கித் தோன்றுகின்றனவோ அங்கெல்லாம் பாட்டு உண்டென்றே அறிதல் வேண்டும். இதனை விளக்கிக் காட்டுமிடத்துப், பேரழகாற் சிறந்த ஓர் அரசிதான் மேற்போர்த்திருந்த நீலப்பட்டு ஆடையினைச் சிறிது சிறிதாக நீக்கிப், பின் அதனைச் சுருட்டிக் கீழே எறிந்துவிட்டுத் துயில் ஒழிந்து, ஒளிவிளக்கு தன் நனி முகங்காட்டி எழுந்ததையொப்ப, இருட்கூட்டஞ் சுருண்டு மடங்கி அலைகடலிற் சென்று அடங்கி விடுமாறு இளையஞாயிறு உருக்கித் திரட்டிய பசும்பொற்றிரளைப் போலத் தளதளவெனக் கீழ்த்திசையில் தோன்றவும், அத்திசையின் பரப்பெல்லாம் பொன் உரைத்த கற்போற் பொலிந்து திகழவும், பசுமை பொன்மை நீலம் சிவப்பு வெண்மை முதலான நிறவேறுபாடுள்ள பொன் வெள்ளிகள் உருகி ஓடுகின்ற, நிலம் போல வான் இடமெல்லாம் பலவண்ணமாய் விரிந்து விளங்கவும், கரிய முகில்களெல்லாஞ் செவ்வரக்கு வழித்த அகன்ற திரைச்சீலைகள் போலவும் வெளியே முகில்களெல்லாம் பொற்றட்டுத் துகில் போலவும் ஆங்காங்குச் சொல்லுதற்கரிய பேரொளியொடு திகழவும் உலகமங்கை நகைத்தாற்போலப் புதுமையுற்றுத் தோன்றும் விடியற்கால அழகெல்லாம் பாட்டென்றே அறிதல் வேண்டும். ஆ! இங்ஙனந் தோன்றும் அவ்விடியற்கால அழகினைக்கண்டு வியந்த வண்ணமாய் மீன் வலையொடு கடற்கரையில் நிற்கும் செம்படவனைக் காட்டினுஞ் சிறந்த புலவன் யார்.

அவ்விடியற்காலையிலேயே முல்லை நிலத்து மேய்ப்பர்கள் ஆன் கன்றுகளைத் தொழுவத்திலே தாம்பினாற் கட்டிவைத்து ஆநிரைகளை அடுத்துள்ள மலைச்சாரலிற் கொண்டுபோய்ப் பசிய புல் மேயவிட்டுத், தாம் மரநிழலிற் சாய்ந்திருந்து கொண்டு தமக்கெதிரே பச்சிலைப் போர்வை மேற்கொண்டு கரிய முகில்கள் நெற்றி தழுவிக்கிடப்பப் பெருந்தன்மையொடு வான் அளாவித் தோன்றும் மலையினை அண்ணாந்து பார்த்தவராய் அவர்கள் அச்சமும் மகிழ்ச்சியும் அடையும்போது அங்கும் பாட்டு உண்டென்றே அறிதல் வேண்டும்.

(முல்லைப்பாட்டு ஆராய்ச்சியுரை)

இவரது கட்டுரைகளில் எளிய சிறு சொற்றொடர் அமைப்புக்களைக் காண்டல் அரிது; நீண்டு செல்லும் கலவைவாக்கியங்கள் பலவாகக் காணப்படும். கட்டுரைக் கருத்துக்கள் சொற்செறிவும் பொருட்செறிவும் மிக்கவை. ஆதலால் பொருள் உணர்தல் சற்றுக் கடினம். எடுத்த கருத்தை வாசகர்களுக்கு வற்புறுத்தும் திறனும், கடுமையாகக் காரண-காரியத்துடன் விவாதிக்கும் தன்மையும் இவரது கட்டுரைகளின் இயல்புகளாகும். எந்த ஒரு கருத்தையும் ஆராய்ச்சி நோக்குடனும், ஒரு முடிவை நோக்கியும் வாசகர்களை இழுத்துச் செல்லும் தன்மை இவரது நடையின் சிறப்பு எனலாம். ஆங்கில ஆசிரியர் இப்சன், பாஸ்வெல் போன்றோருடைய கடுமையான நடைத்திறனை இவருடைய நடையுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறுவர்.

தன்மதிப்பீடு : 2

விடைக் குறிப்புத் தருக :

1. சூரியநாராயண, சாஸ்திரியின் கட்டுரைச் சிறப்பியல்பு யாது?
2. மறைமலையடிகள் தனித்திறன் யாது?
3. நிரப்புத : ஆங்கில ஆசிரியர்கள்----- போன்றோரின் கடுமையான நடையுடன் இவரது நடையை ஒப்பிட்டுக் கூறுவர். ஆங்கிலத்தில் ----- எழுதியவற்றை ----- என்ற பெயரில் இவர் தமிழாக்கம் செய்துள்ளார்.

10.5 உ.வே. சாமிநாதையர்

மாணவர்களே! எந்த ஒரு நிகழ்ச்சியையும் கண்ணால் கண்டதுபோல், கதைசொல்வதுபோல் எளிய இனியதமிழ் நடையில் எழுதவேண்டுமா? இதோ! உ.வே. சாமிநாதையர் அவர்களின் கட்டுரை நடையினைப் படித்துப் பயன் பெறலாம். தமிழ் வளர்த்த சான்றோர் சாமிநாதையரவர்கள் சங்க நூல்களை தேடிக் கொணர்ந்து பதிப்பித்தவர். இவர் சிறந்த பதிப்பாளர் மட்டுமல்லர்; பழுத்த தமிழ்ப் புலமை நிரம்பியவர். சிறந்த ஆராய்ச்சியாளராகவும், கட்டுரையாளராகவும் திகழ்ந்தவர். இவர் எளிய இனிய தமிழ் நடையைக் கையாண்டு கட்டுரைக் கலையைத் தழைத்திடச் செய்தார். சில ஆசிரியர்களின் எழுத்துக்கள் அவரை இனங்காட்டிவிடும் என்பர். உ.வே.சா. அவர்களின் எழுத்துக்களை எளிதில் இனம் கண்டு கொள்ளலாம். எந்த ஒரு செய்தியினையும் கதையாக எடுத்துரைப்பதுபோல் (Narration) இவரது நடை அமைந்திருக்கும். இவர் எழுதியளித்த நினைவு மஞ்சரி, நல்லுரைக்கோவை, புதியதும் பழையதும், நான் கண்டதும் கேட்டதும் போல்வன சிறந்த கட்டுரைத் தொகுதிகளாகும். அப்பெரியோரின் கட்டுரை நடைக்குச் சான்றொன்று காண்போம். ஒரு புலவர், ஜமீன்தார் ஒருவரிடம் சென்று, “வறுமைப் புலி விரட்டுவதாக”ப் பாட்டிசைத்தார். நிலக்கிழார் கோபங்கொண்டு ‘புலியா வழியில் வந்து விரட்டியது’ என்று உரத்துக் கேட்கவே, புலவர் பயந்து போனார். தம்மை மன்னிக்கும்படி புலவர் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டார்.

ஜமீன்தார் “செய்ததைச் செய்துவிட்டுப் பொறுத்தருள வேண்டுமென்றால் முடியுமா? திடீரென்று புலி துரத்துகின்றதென்றால் எல்லோரும் என்ன நினைப்பார்கள்? உமக்குச் சிரிதேனும் சமயோசிதம் தெரியவில்லையே. நமது முன்னிலையில் இன்னபடி பேசவேண்டும் என்பது தெரியாதா?” என்று கடுமையானகுரலில் கூறிவிட்டு அருகில் நின்ற ஒரு வேலைக்காரனை நோக்கி, “இந்த மனுஷருடைய மேல் துணியைப் பிடுங்கி என் எதிரே வை” என்றார். பல தையல்களோடும் முடிப்புக்களோடும் அழுக்கோடும் புலவரது வறுமை நிலையைப் புலப்படுத்திக் கொண்டிருந்த அந்தத் துணியை அவன் வாங்கிச் சுருட்டி எதிரே இருந்த ஒரு மேஜையின் மேல் வைத்தான். மருந்திட்டு வைத்திருந்த துப்பாக்கியொன்றை ஜமீன்தார் கையிலெடுத்துக் கொண்டு, அந்த மனுஷரை இப்படி நேரே கொண்டு வந்து நிறுத்துங்கள்” என்றார். புலவர் தமக்கு ஆயுட்காலம் முடிந்துவிட்டதென்ற நிச்சயித்துவிட்டார். இந்த வறுமையினால் துன்புறுவதைக் காட்டிலும் இறந்துபோதல் ஒருவகையில் நல்லதென்றெண்ணினார்; தம் முதிய தாய், தந்தையர்களையும் இளைய மனைவி மக்களையும் பிற உறவினர்களையும் நினைத்துக் கண்ணீர் வடித்தார்.

துப்பாக்கியுடன் இருந்த ஜமீன்தார், “ஓய்! உம்மை புலியா துரத்துகிறது? அந்தப் புலியை இதோ சுட்டுக் கொன்று விடுகிறேன் பாரும்” என்று சொல்லிக்கொண்டே, தம் எதிரில் இருந்த கந்தை துணியை நோக்கச் சுட்டார். பிடீரென்று சத்தம் கேட்டது; துப்பாக்கியிலிருந்த குண்டு பாய்ந்து அந்தக் கந்தைத் துணி எரிந்துவிட்டது; புலவர் ஒன்றும் தோன்றாமல் சிறிது மயக்கத்தில் ஆழ்ந்தார்.

புலவர் அருகிற்சென்று அவர் முதுகைத் தட்டிக் கொடுத்து, “இதோ உம்மைத் துரத்திய புலி இறந்துவிட்டது. இனி அந்தப் புலியால் உமக்கு அச்சம் இராது” என்று சொல்லி ஓர் ஆசனத்தில் இருக்கச் செய்து நல்ல, ஆடைகளை வருவித்து அணிந்து கொள்ளச்

செய்தார். பின்பு அவருடைய உள்ளம் பூரிக்கும்படி உயர்ந்த
உபசாரங்களையெல்லாம் செய்தார்.

(நான் கண்டதும் கேட்டதும்)

தன் அனுபவங்களை அப்படியே கட்டுரையாக எழுதுவது ஆங்கில
மொழியில் காணப்படும் மரபு. இவரிடம் அதுபோன்ற இயல்பு நிரம்ப
உள்ளது. தம் அனுபவங்களை, தாம் வாழ்க்கையில் அன்றாடம் கண்ட
செய்திகளை அழகு தமிழில் எளிமைப்படுத்தி எழுதியுள்ளார். நகைச்சுவைத்
தன்மை இழையோடக் கதையை விவரிப்பது போல் இவரது நடை
அமைந்திருக்கும். வாசகர்களைச் சலிப்படையச் செய்யாது. கட்டுரைச்
செய்திகளுடனேயே கைப்பிடித்த அழைத்துச் செல்லும் தன்மை இவரது
கட்டுரைகளில் காணப்படும்.

தன்மதிப்பீடு : 3

1. உ.வே. சாமிநாதையர் எழுதிய கட்டுரை நூல்கள் மூன்றினைக்
குறிப்பிடுக?
2. இவருடைய நடையில் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்புச் செய்தி எது?

10.6 ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை

செந்தமிழுக்குச் சேதுப்பிள்ளை; ‘சொல்லின் செல்வர்’ என்று
பாராட்டப்படுபவர். அழகிய இனிய தமிழ் நடையில் மக்கள் மனதைத்
கவர்ந்தவர். பேசுவதைப் போலவே எழுதவும் வேண்டும் என்ற கொள்கை
யுடையவர். இக்கொள்கைப் பொருத்தத்தைக் கட்டுரையாசிரியர்களில்
இவரிடமும், திரு.வி.க.விடமும் காணலாம் என்பர். இவரது
கட்டுரைகளில் பல மேடைப்பேச்சுக்களாக உள்ளன. இவர் முன்னுறுக்கும்
மேற்பட்ட கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். திருவள்ளூர் நூல் நயம்,
சிலப்பதிகார நூல் நயம், கடற்கரையிலே, தமிழ் இன்பம், தமிழ் விருந்து,
தமிழ் வீரம், அலையும் கலையும், வேலும் வில்லும், ஆற்றங்கரையினிலே
போன்ற பல நூல்கள் இவரது கட்டுரைச் செல்வங்களாகும்.

கேட்போர் படிப்போர் உள்ளத்தை ஈர்க்கும் விதத்தில் பேச்சிலும்.
எழுத்திலும் சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்து ஆளுவதில் வல்லவர்.
அடைமொழியும் அடுக்கு மொழியும் இவருக்கு கை வந்த கலை. இவரது
நடை சிந்தனையைத் தூண்டும் வண்ணம் இருக்கும். சான்றிற்கு ஒன்று
காண்போம்:

மனிதர்க்குரிய குணங்களிற் சிறந்தது பொறுமை என்பர். ‘உள்ளம்
கவர்ந்து எழுந்து ஓங்கும் சினத்தைக் காத்துக் கொள்ளும் குணமே
குணம்’ என்றார் ஒரு கவிஞர். வெம்மை விளைவிப்பது கோபம்; செம்மை
விளைவிப்பது பொறுமை. இத்தகைய பொறுமை மன உறுதியாலே
வரும். பொறுமையின் தன்மையைத் தம் வாழ்க்கையிலே பொருந்தக்
காட்டினார் ஏசுநாதர். தீயவர்கள் அவரைச் சூழ்ந்துகொண்டு சீறினார்கள்;
கழியால் அடித்தார்கள்; காறியுமிழ்ந்தார்கள்: முள் முடியை தலையிலே
வைத்து அழுத்தினார்கள்; கையிலே நெடுஞ்சிலுவையைக் கொடுத்து
வீதியின் வழியே நடத்திச் சென்றார்கள். ஏசுநாதர் திருமுகம் சோர்ந்தது;
நாவுலர்ந்தது; கண் குழிந்தது. இத்தகைய இளைத்த மேனியில் கயவர்கள்
இரும்பாணியை அறைந்தார்கள். அப் பெருந்துயரத்தைப் பொறுத்தார்
ஏசுநாதர்; சிலுவையில் அறைந்து துன்புறுத்தியவர் மீது இரக்கம்
கொண்டார்; இறைவனை நோக்கி, ‘எந்தையே! இவர் அறியாமல்
செய்கின்றார்கள். இவர் பிழையை மன்னிக்கவேண்டும்’ என்று

பிரார்த்தித்தார். இத்தகைய இரும்பொறையையும், பெருங்கருணையையும் அழகாகப் பாடினார், கிருஸ்தவக் கம்பர் என்று புகழ்கின்ற கிருஷ்ணப் பிள்ளை.

“தன்னரிய திருமேனி சதைப்புண்டு தவிப்பெய்த
பன்னவரிய பலபாடு படும்போதும் பரிந்து எந்தாய்
இன்னதென அறிகில்லார் தாம்செய்வ திவர்பிழையை
மன்னியும்என்று எழிற்கணிவாய் மலர்ந்தார்நம் அருள்வள்ளல்”

என்ற பாட்டில் தன்மை செய்தார்க்கும் நன்மை செய்த ஏகநாதரை ‘அருள் வள்ளல்’ என்று கவிஞர் போற்றியிருப்பது பொருத்தமுடைய தன்றோ? (தமிழ் விருந்து)

இவரது நடையில் சொல்லும் பொருளும் தெளிவும் பொருத்தமும் உடையனவாக இருக்கும். சொற்றிறம் வாய்ந்த கேள்விகளும் இடை மிடைந்துவரும். கருத்துக்கள் மாறுபடாது செல்லும் இவரது செவ்விய நடையை இலக்கிய நடை என்றும் அழைப்பர். எதுகை, மோனை ஆட்சி, இவருக்கு இயல்பாக வரும். பேச்சிலும் எழுத்திலும் கவர்ச்சியையும் இனிமையையும் ஏற்படுத்துவன அடைமொழிகளும் அடுக்குமொழிகளுமாகும். இவை இவருக்குக் கைவந்த கலை. முரணணிகளும், அடுக்கு மொழிகளும் சேர்ந்து இவரது நடைக்கு மேலும் அழகூட்டும் என்பர். ஆதலால் இவரது நடையே அணிநல நடை என்றும், கற்பனைவளநடை என்றும் கூறுவர். தம் எழுத்துத் திறத்தால் கட்டுரை இலக்கிய வகை வளர்ச்சிக்கு ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை ஒரு விடிவெள்ளியாக விளங்கினார்.

தன் மதிப்பீடு : 4

பின்வரும் வினாக்களுக்குச் சிறு குறிப்புத் தருக:

1. ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை எழுதிய கட்டுரை நூல்கள் மூன்றினைக் குறிப்பிடுக?
2. இவரது கட்டுரை நயம் இரண்டு சுட்டுக.

10.7 பாரதியார்

பாரதியார் தேசியப் பெருங்கவிஞர்; இந்திய மக்களின் சுதந்திர உணர்ச்சியைத் தட்டி எழுப்பிய மகா கவிஞர். ‘எமக்குத் தொழில் கவிதை’ என்று தாமே கூறியவரெனினும் தமிழில் அனைத்துக் கலைகளையும் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற தணியாத ஆர்வமுடையவர். சிறுகதைகள், கட்டுரைகளும் எழுதினார். இந்தியா, சுதேசமித்திரன் போன்ற இதழ்களுக்கு ஆசிரியராக இருந்து அனல் பறக்கும் தேசிய விடுதலை இயக்கக் கருத்துக்களைத் தாங்கிய கட்டுரைகள் பலவற்றை எழுதியுள்ளார். இவர் காலத்தில் கவிதைகள் மட்டுமின்றி, இவரது கட்டுரைகளும் நாட்டில் சுதந்திர தாகத்தை, தேசியப்பற்றை எழுப்பின. கற்பென்று சொல்லவந்தால் இரு கட்சிக்கும் அதைப் பொதுவில் வைப்போம் என்று சமத்துவம் பேசியவர். தமிழர் என்ற இனப்பற்றுடையவர். அதற்குக் கீழ்வரும் கட்டுரை சான்று:

“தமிழா தெய்வத்தை நம்பு. பயப்படாதே. உனக்கு நல்ல காலம் வருகிறது.”

“உனது ஜாதியிலே உயர்ந்த அறிஞர் பிறந்திருக்கின்றார்கள். தெய்வங்கண்ட கவிகள், அற்புதமான ஸங்கீத வித்வான்கள், கைதேர்ந்த சிற்பர், பல நூல் வல்லரசர், பல மணிகள் தோன்றுகிறார்கள். அச்சமில்லாத தர்மிஷ்டர் பெருகுகின்றனர். உனது ஜாதியிலே தேவர்கள்.

மனிதராக அவதரித்திருக்கிறார்கள். கண்ணை நன்றாகத் துடைத்துவிட்டு நான்கு பக்கங்களிலும் பார். ஒரு நிலைக் கண்ணாடியிலே போய் பார்.”

“தமிழா, பயப்படாதே. ஊர்தோறும் தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்கள் போட்டு ஐரோப்பிய சாஸ்திரங்களை எல்லாம் தமிழில் கற்றுக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்.”

“ஜாதி வேற்றுமைகளை வளர்க்காதே. ஜாதி இரண்டொழிய வேறில்லை” என்ற பழந்தமிழ் வாக்கியத்தை வேதமாகக் கொள்.

“பெண்கள் அடிமை என்று கருதாதே. முற்காலத்து தமிழர் மனைவியை ‘வாழ்க்கைத் துணை’ என்றார். ஆத்மாவும் சக்தியும் ஒன்று. ஆணும் பெண்ணும் சமம்”.

“வேதங்களை நம்பு. அவற்றின் பொருளைத் தெரிந்துகொண்டு பின் நம்பு. புராணங்களைக் கேட்டு பயனடைந்துகொள். புராணங்களை வேதங்களாக நினைத்து மடமைகள் பேசி விலங்குகள் போல் நடந்து கொள்ளாதே.”

“தமிழா, உனது வேலைகள் அனைத்திலுமே பெரிய கதைகள் மிதமிஞ்சிவிட்டன உனது மதக் கொள்கைகள், லௌகீகக் கொள்கைகள், வைதீக நடை எல்லாவற்றிலுமே பொய்கள் புகுந்து தலைதூக்கி ஆட இடங்கொடுத்துவிட்டாய். இவற்றை நீக்கிவிடு. வீட்டிலும், வெளியிலும், தனிமையிலும், கூட்டத்திலும், எதிலும், எப்போதும் நேர்மையிருக்க வேண்டும்; உண்மையிருக்க வேண்டும். நீயும் பிறரை வஞ்சிக்கலாகாது. பிறர் பிறரை வஞ்சிப்பதையும் நீ இயன்றவரை தடுக்க வேண்டும். எல்லாப் பேறுகளைக் காட்டிலும் உண்மைப் பேறுதான் பெருமை கொண்டது. உண்மை தவங்களுக்கெல்லாம் உயிர். உண்மை சாஸ்திரங்களுக்கெல்லாம் வேர். உண்மை இன்பத்திற்கு நல்லுறுதி. உண்மை பரமர்த்துமாவின் கண்ணாடி. ஆதலால், தமிழா, எல்லாச் செய்திகளிலும் உண்மை நிலவும்படி செய்.

“தமிழா, எழுதிப் படிப்பதெல்லாம் மெய்யுமில்லை. எதிர்த்து நின்று கேட்பதெல்லாம் பொய்யுமில்லை. முந்திய சாஸ்திரந்தான் மெய்; பிந்திய சாஸ்திரம் பொய்.” என்று தீர்மானம் செய்து கொள்ளாதே. காலத்துக்கும் உண்மைக்கும் எதிரிடையாக ஒரு கணக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறதா? ‘தகப்பன் வெட்டிய கிணறு என்று சொல்லி மூடர்கள் உப்பு நீரைக் குடிக்கிறார்கள்!’ என்று பஞ்சதந்திரம் நகைக்கிறது.

“இன்பம் என்பது, இனிய பொருள்களுடன் உயிர் கலந்து நிற்பது. பெண், பாட்டு. கூத்து முதலிய ரஸ வஸ்துக்களை அனுபவிப்பது. இவ்விற்பங்கள் எல்லாம், தமிழா, உனக்கு நன்றாக அமையும்படி பராசக்தி அருள் புரிக. உன்னுடைய நோய்கள் எல்லாம் தீர்க. உனது வறுமை தொலைக. உனக்கு இனிமையும் அழகுமுடைய வஸ்துக் களெல்லாம் வசப்படுக. பஞ்ச பூதங்களும் உனக்கு வசப்படுக. நீ எப்பொழுதும் இன்பம் எய்துக.

(பாரதியார் கட்டுரைகள்)

பாரதியின் சொல்நடை படித்தவுடன் மனத்தைத் தொடும்; மனத்தில் நிறைந்து நிற்கும். எளிய உணர்ச்சி ததும்பிய சொற்களின் கோவைகளாகியது இவரது நடை. சிறு சிறு வாக்கியங்கள் கொண்டது. எக்கருத்திலும் ஓர் உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பும் அணித்தரமாக அறிவுறுத்தும் திறனும் இருக்கும். இவரது ஒரு சில கதைகள் சமுதாய நலிவுகளை எள்ளி நகையாடுவதைப் போல இருக்கும். எனினும் மறைமுகமாகக் கதை ஓட்டத்தில் மக்களுக்குக்

கருத்துக்களைத் திறம்படச் சொல்லி முடிப்பார். கற்பனை மெருகும் கதைகளுக்கு அழகூட்டும். கட்டுரைகளில் இடையிடையே தாம் கேட்ட சொற்பொழிவுகள், கண்ட நிகழ்ச்சிகளை எடுத்துக்காட்டித் தமது கருத்துகளை அறுதியிட்டு நிறுவுவார். கவிதைகளைவிடக் கட்டுரைகளில் வடசொற்கலப்பு மிகுதியாக இருப்பதற்குத் தொடக்க கால நிலையே காரணமாகும்.

தன்மதிப்பீடு : 5

கீழே உள்ள வினாக்களுக்குச் சிறு குறிப்பு வரைக.

1. பாரதியார் நடைச்சிறப்பை விளக்குக.
2. பாரதியார் ஆசிரியராக இருந்து, எழுத்துப்பணிகள் செய்த இதழ்கள் யாவை?

10.8 திரு. வி. கலியாண சுந்தரனார்

சிறந்த சொற்பொழிவுகள் போன்ற கட்டுரைகளைப் படிக்க வேண்டுமா? சொந்தமாக எழுத வேண்டுமா? 'தமிழ்த் தென்றலாம்' திரு.வி.க.வின் கட்டுரை நடையினைப் படித்துச் சுவையுங்கள்; பயிற்சி செய்யுங்கள். உங்கள் விருப்பம் கைகூடும்.

தமிழில் 'உரை நடை' என்றவுடன் முதலில் நினைவுக்கு வருபவர் இவரே. மறைமலை அடிகளாரைத் தொடர்ந்து இவர் இதழ்களிலும், நூல்களிலும் கட்டுரைக் கலையை வளர்த்துள்ளார். இவருடைய 'தேசபக்தன்' 'நவசக்தி' போன்ற இதழ்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. 'முருகன் அல்லது அழகு' 'பெண்ணின் பெருமை' 'இந்தியாவும் விடுதலையும்' 'தமிழ்ச் சோலை', 'பரம்பொருள் அல்லது வாழும் வகை' போன்ற நூற்செய்திகள் நாட்டு மக்கள் உள்ளத்தில் நீங்கா இடம் பிடித்தன. தமிழின் அழகையும் ஆற்றலையும் கட்டுரைத் தமிழின் வழி உலகிற்கு அளித்தவர். உரைநடை உலகில் திரு.வி.க.வின் நடை தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த, புகழ்பெற்ற நடையாகப் போற்றப்படுகிறது. இவரது 'முருகன் அல்லது அழகு' என்ற நூலிலிருந்து, தமிழ்ச் சிறப்பு நடைக்கு ஓரிரு சான்றுகள் :

“கையால் செய்யப்படுவது செயற்கை. கையால் செய்யப்படாது இயற்கை. மலையும் ஆறும், காடும் கடலும், எவர் கையால் ஆக்கப் பட்டன? ஞாயிறும் திங்களும் விண்மீன்களும் எவரால் செய்யப் பட்டன? புனலுக்குத் தண்மை ஈந்தவர் எவர்? நெருப்புக்கு வெம்மை யூட்டிவர் யாவர்? இயல்பாக அறும்பிய இவைகளின் அழகே கைபுனைந்தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பாகும். மற்றையது போலி.

கைபுனைந்தியற்றா இவ்வழகு அழியாத் தன்மையது என்று மேலே தொகையைச் சொல்லப்பட்டது. அதை ஈண்டு வகைப்படுத்திச் சில உரை பகர்தல் நலனைத் தோன்றுகிறது. அழகு உட்பொருளா அல்லது மக்கள் உள்ளம் இயற்கையில் படியும்போது உருவொளியாத் தோன்றும் இல்பொருளா என்பது ஆராயத்தக்கது.

அழகைப் பற்றி எண்ணாத இடமில்லை; பேசாத இடமில்லை; போற்றாத இடமில்லை; அழகின் மாட்டு உலகங்கொண்டுள்ள பற்றுப் போல வேறெதன் மாட்டும். அஃது அப்பற்றுக் கொண்டில்லை. 'அழகு அழகு' என்றே உலகம் அழகில் உறைந்து நிற்கிறது. இவ்வாறு அழகுடன் வாழும் உலகை நோக்கி, 'அழகு எப்படி இருக்கிறது' என்று வினவின், அதைச் சொல்லால் சொல்ல இயலாது. அது

விழிக்கிறது. புலன்களுக்கும் பொருளாகாத ஒன்றைப் பற்றி என்ன சொல்வது? என்னே அழகின் நுட்பம்.”

“இயற்கை வாயிலாக முருகு என்னும் அழியா அழகை உணர்ந்தவர்பால் என்றும் மணமே கமழ்ந்து கொண்டிருக்கும். அவர்மீது புலால் மணம் கமழாது. அவர் மனத்துக்கென வேறு செயற்கைப் பொருளைத் தேட வேண்டியதில்லை.

வைகறைத் துயிலெழுந்து, காலைக்கடனை ஒழுங்காக முடித்து, தண்புனலாடி, நறுங்காற்றில் மூழ்கி, ஞாயிற்றொளியில் படிந்து, இயற்கை உணவு கொண்டு, புறத்தை அழகு செய்தும், அழுக்காறு, வெகுளி, அவா முதலிய தீய நீர்மைகளைக் களைந்து, அன்பு, அருள், அறம் முதலிய நன்நீர்மைகளை மணந்து, அகத்தை அழகு செய்தும் வாழும் ஒருவன் மீது இயற்கை மணம் கமழும் என்பது ஒருதலை. இவ்வாழ்வு பெறாத சோம்பரின் புறத்திலும் அகத்திலும் அழகல் நாற்றம் வீசும். இயற்கை வாழ்வு நடாத்தும் ஒருவனது உள்ளும் புறமும் முருகெனும் அழகு கோயில் கொள்கிறது. அழகுள்ள இடத்தில் புலால் முட்டைக்கு இடமேது? அழகில் மணமிருத்தல் இயல்பு.

இயற்கை மணங்கமழப் பெறுவோர் என்றும் இளமையுடையாராயிருப்பர். இயற்கை மணம் உடல் நலனுக்குக் கேடு சூழாது. மக்களை முதுமையனுகாதவாறு அம்மணங் காத்துவரும். அழகில் மணம் ஒன்றி நின்றல்போல அதன்கண் இளமையும் ஒன்றி நிற்கிறது. இளமை விரும்பாதார் உலகில் உளரோ? அகவை முதிர்ந்த கிழவனும் மீண்டும் இளமை பெற விரும்புவன். இளமையில் மக்களுக்குள்ள காதலுக்கோரளவில்லை. இளமை, முருகன் கூறுகளிலொன்று. ஆகவே என்றும் இளமையுடையவராக வாழ விரும்புவோர் எம்பெருமான் முருகனை எப்பொழுதும் நினைத்த வண்ணமாயிருப்பாராக.

(முருகன் அல்லது அழகு)

இவரது நடையின் தன்மை மருட்டாத எளிய தமிழ் சொற்களும் சிறு சிறு வாக்கியங்கள் பயின்று வரலுமாகும். கட்டுரைத் தன்மை சொற்பொழிவு நிகழ்த்துவதுபோல் இருக்கும். சிறு சிறு தலைப்புக்களில் கட்டுரையின் உள்ளுரையைச் சட்டமாகத் தொகுத்து வைத்துப் பிறகு விரித்தெழுதும் பழக்கம் இவர்பால் உண்டு. இதற்கு இவரது ‘பெண்ணின் பெருமை’ சான்று. இம்முறையைச் சில ஆங்கில நூல்களில் காணலாம். கருத்துக்களைப் பகுத்துக் கொள்வது கட்டுரைக்கு ஓர் உள்ளுறையாகக் காணப்படும். கட்டுரையை முடிக்கும்போது, கருத்துக்களைத் தொகுத்துச் சொல்லி முடிப்பார். இவ்வாறு கருத்துக்களைச் சட்டகப்படுத்தித் தொகுத்துச் சுட்டிப் பின்னர் விரித்துக் கூறுவது மாணவர்களாகிய உங்களுக்குப் பொருந்தும். எளிதில் கற்றுப் பொருள் உணர்ந்து கொள்ளலாம். நீங்களும் இம்முறையில் உங்களுக்குரிய பொதுக்கட்டுரைகளை எழுதப்பழகலாம்.

தன்மதிப்பீடு : 6

பின்வரும் கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிக்க :

1. திரு.வி.க. நடத்திய இதழ்கள் யாவை?
2. இவரது கட்டுரைச் செல்வங்களுள் நான்கினைக் குறிப்பிடுக?
3. இவரின் கட்டுரை நடையில் குறிப்பிடத் தகுந்த செய்திகள் இரண்டினைக் கூறுக?

10.9 மு. வரதராசனார்

மாணவர்களே! தெளிவுபட, கருத்துப் பிறழாது பிறர் ஏற்குமாறு எழுத மு.வ.வின் நடையினையும் பயிலலாம். ‘உள்ளத்தில் ஒளியுண்டாயின் வாக்கினிலே ஒளியுண்டாகும்’ என்பர். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்ந்தவர் மு.வ. ஆவார். தெளிவுபட யாவரும் ஏற்குமாறு எழுதியதே இவருக்கு எழுத்துலகில் கிடைத்த வெற்றி என்பர். திரு.வி.க.வின் செல்வாக்கு, இவரிடம் நிரம்ப உண்டு. ஆனால் திரு.வி.க.வையே இவர் முற்றிலும் பின்பற்றவில்லை. தம் தனித்திறனால் முத்திரை பதிய எழுதிய ஆற்றல் மிக்கவர்.

இலக்கிய உலகில் இவர் தொடாத பொருள் எதுவுமில்லை. இலக்கியக் கட்டுரைகள், ஆய்வுக்கட்டுரைகள், இலக்கணக் கட்டுரைகள், மொழியியல் கட்டுரைகள், ‘தம்பிக்கு’ ‘அன்னைக்கு’ என்று எழுதிய கடிதங்கள் என்பன இவர் கட்டுரைத் தமிழுக்குச் செய்த பணி சொல்லில் அடங்காது. தம் வாழ்நாளில் இறுதிவரை எழுத்துக் கலையை மூச்சாகக் கொண்ட சான்றோர் இவர். இவரது நடை எளிமைக்கும் கருத்துத் தெளிவிற்கும் நாட்டுப்பற்று என்ற கட்டுரை நூலிலிருந்து ஒரு சான்று காண்போம்:

“என்ன கிடைக்கும்? எங்கே கிடைக்கும்? எப்படிச் கிடைக்கும்? - இந்த மூன்று கேள்விகளே இன்று எல்லோரையும் அலைத்துவரும் கேள்விகள்.

பணம் கிடைத்தபின், உணவுப் பொருளைத்தேடி அலைய வேண்டியிருக்கிறது. அரிசி, கடலைப்பருப்பு முதலான உணவுப் பொருட்களைத் தேடித் தேடி அலைய வேண்டியிருக்கிறது. என்ன கிடைக்கும், எங்கே கிடைக்கும், எப்படிச் கிடைக்கும் என்று வயிறு பெற்றவர்கள் அலைய வேண்டியிருக்கிறது. அதே நிலையில், கள்ள வாணிகம் செய்யும் வியாபாரிகள், இதே உணவுப் பொருள்களைக் குவித்து வைத்துக்கொண்டு, இவற்றை விற்றுக் கொள்ளை லாபம் பெறுவதற்காக, என்ன லாபம் கிடைக்கும்? எங்கே கிடைக்கும்? எப்படிச் கிடைக்கும்?” என்று அலைகிறார்கள். அந்த வேளை உணவுப்பொருளுக்கு அலைந்து வாடுவோர் பலர்; கொள்ளை லாபத்திற்காக ஓயாமல் அலைந்து திரிவோர் சிலர்.

படித்துப் பட்டம் பெற்ற பிறகு, வேலை இல்லையே, எங்கே கிடைக்கும் என்று அலைவோர் பலர்; கிடைத்த வேலை எத்தனை நாள் நீடிக்கும் என்று ஏங்குவோரும் பலர். வேலை கிடைத்து நீடித்தபின், அந்தத் துறையில் என்ன லஞ்சம் கிடைக்கும், எப்படிச் கிடைக்கும் என்று விழிப்போடு அலைவோர் பலர். கிடைத்த லஞ்சத்தைக் கண்ணும் கருத்துமாய்க் காத்துப் பிறர் அறியாமல் பெருஞ்செல்வராகி மாடி வீடுகளும் நன்செய் நிலங்களும் வாங்க அலைவோர் சிலர்.

ஒரு துறையில் தொழிலாளியும் முதலாளியும் நடத்தும் போர். ஒரு துறையில் வயிறு படைத்தவனும், கள்ள வாணிகனும் நடத்தும் போர். மற்றொரு துறையில் வழியற்றவனும், ‘லஞ்சம் வாங்கியும் நடத்தும் போர். இவை சிறப்பான துறைகள். இப்படிப்பட்டவை - ஆனால் விளம்பரம் அற்றவை - இன்னும் எத்தனையோ உள்ளன.

நாடு சீர்பெற வேண்டுமானால், இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டும். அதற்கு ஏற்ற முறையில் முயற்சிகள் செய்ய வேண்டும்.

இப்போது நம் நாட்டில் இந்த முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றனவா? மேற்போக்காகப் பார்த்தால், ஒரு முயற்சியும் நடைபெறவில்லை என்று சொல்லிவிடலாம். ஆனால் அது உண்மையல்ல. கண்ணை மூடிக்கொண்டோ, கையை கட்டிக்கொண்டோ ‘எல்லாம் நன்மைக்கே’ என்று சொல்லிக் காலம் கழிக்கும் மக்கள் தொகை வரவரக் குறைந்துவிட்டது என்பது தெளிவு. ‘ஏன் இப்படி இருக்க வேண்டும்? இது கொடுமையல்லவா? எத்தனை நாள் இந்த வாழ்வு?’ என்று எண்ணித்துடிக்கும் மக்கள் தொகை படிப்படியாக வளர்ந்து வருகின்றது.

(நாட்டுப்பற்று)

எச்செய்தியாயினும், தாம் சொல்லவரும் கருத்துக்களை அப்படியே வாசகர் மனத்தில் காட்சியாக நிறுத்துபவர் இவர். தலைப்புக்கள் இடுவதிலும் வல்லவர். ‘நிற்பது கூடாது’ என்பது ஒரு தலைப்பு. சொல் இலக்கணம் பற்றியது. ஆனால் தலைப்பினைப் படித்தவுடன் சிந்தனையைத் தூண்டுகிறது அல்லவா? இவ்வாறு இவரது கட்டுரைத் தலைப்பும் ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதாக இருக்கும். சுருங்கக் கூறின், இவரது கட்டுரைகள் எப்பொருள் பற்றி இருப்பினும் அப்பொருள் பற்றிய கருத்துக்களைத் தொகுத்துக் கருத்து நெறி பிறழாது எளிய நடையில் இனிய சொற்களில் தருகின்ற திறனைக் கண்டு மகிழலாம்.

தன் மதிப்பீடு : 7

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடைக் குறிப்பிடுக:

1. மு.வ. எழுதிய கட்டுரை நூல்கள் இரண்டினைக், கூறுக.
2. இவரது கட்டுரைகள் கருத்து விளக்க நடையின் பயன் என்பதை விளக்குக.

10.10 பாடத் தொகுப்புரை

கட்டுரை அமைப்புப் பற்றி விளக்கப்பட்டது. கட்டுரை எழுதுவதற்குரிய முன் குறிப்புக்களை அறிந்தீர்கள். தொடக்க காலக் கட்டுரைத் திறனும், ஆங்கில மொழித் தாக்குதலால் விளைந்த கட்டுரை வளர்ச்சியும், வி.கோ.சூ., மறைமலையடிகள் போன்ற சான்றோர்களில் கட்டுரைகள் கொண்டு சுட்டப்பட்டது. எளிய நடை, நீண்ட வாக்கிய நடை, அடைமொழி கலந்த அடுக்கு நடை, கருத்து விளக்க நடை முதலியன விளக்கப்பட்டன. தமிழ் இலக்கிய உலகில் தங்கள் நடையால் புகழ்பெற்றுத் திகழும் உ.வே.சா., திரு.வி.க., ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை, பாரதியார், மு.வ. முதலியவர்களில் கட்டுரைகள் மூலம் தக்க சான்றுகள் காட்டி விளக்கப்பட்டன.

10.11 தொடர்ந்து படிப்பதற்குரிய துணை நூல்கள்

1. ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை (முதல் தொகுதி), ந. சஞ்சீவி, பாரி நிலையம், சென்னை, 1970 (மு.ப.).
2. எழுதுவது எப்படி? (தொகுதி-2), மகரம் (தொ.ஆ.), பழனியப்பா பிரதர்ஸ், மதுரை, 1977 (மு.ப.).
3. சிந்தனைக் கட்டுரைகள், மறைமலையடிகள்.
4. தமிழ் வியாசங்கள், வி.கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், பாரதி பிரஸ், மதுரை, 1958 (நா.ப.).

5. தமிழ் விருந்து, ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை, பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை, 1966 (பத் ப.).
6. நாட்டுப்பற்று, மு. வரதராசன் பாரிநிலையம், சென்னை, 1965 (இ.ப.).
7. நான் கண்டதும் கேட்டதும், உ.வே. சாமிநாதையரவர்கள், ஸ்ரீ தியாகராச விலாச வெளியீடு, சென்னை, 1959 (மு.ப.).
8. பாரதியார் கட்டுரைகள், பாரி நிலையம், சென்னை.
9. முருகன் அல்லது அழகு, திரு.வி. கல்யாண சுந்தரனார், ஜீவன் பிரஸ், சென்னை, 1982 (பன்னிர. ப.).
10. முல்லைப்பாட்டு ஆராய்ச்சி, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1903 (மு.ப.).
11. வளரும் தமிழ், (சோம.லெ.), பாரி நிலையம், சென்னை, 1956 (மு.ப.).

களஞ்சியம்

1. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி-3, பக் 42-44

தன் மதிப்பீடு : 1 விடைகள்

1. 1. ஒரே விதமான அல்லது ஒன்றற்கு ஒன்று இனமான மலர்களை, ஒழுங்குபடக் கோத்து ஒரு மாலையாகத் தொடுப்பது போல், ஒரே பொருள் குறித்த செய்திகளை அல்லது கருத்துக்களை ஒருங்கு தொகுத்து அவைகளுக்கு ஓர் இனிய, எளிய வடிவம் கொடுப்பதே கட்டுரையாகும்.
2. கட்டுரைக்குத் தலைப்பு, தொடக்கம், உடலமைப்பு, (உட்பிரிவுகள், உத்தலைப்புகள்), முடிவுப்பகுதி, நடை என்பன நல்ல அமைப்பைத் தருகின்றன.
3. டாக்டர் மு.வ., ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை, பண்டிதமணி மு. கதிரேசச் செட்டியார் - தமிழில் இன்று கட்டுரையாகிரியர் தொகை கணக்கிலடங்காது. அறிவியல் கட்டுரையாளர், ஆராய்ச்சி கட்டுரையாளர், திறனாய்வுக் கட்டுரையாளர் என்று இவ்வாறும் இனம் பிரித்துப் பெயர் சூட்டலாம்.
4. கட்டுரைத் தலைப்புகள்:
தலைப்பைச் சொன்னதும் பொருள் விளங்க வேண்டும்; நீண்ட தலைப்புகள் வேண்டாம். 'அலையும் கலையும்', 'அணியும் மணியும்' போல அழகாக அமைக்கலாம். படிப்பவரைக் கவர்வதாக இருக்க வேண்டும். உள்வரும் பொருளுக்குப் பொருத்தமாக அமைய வேண்டும்.
5. கட்டுரையின் தொடக்கம் மேலும் படிக்கத் தூண்டுமாறு சுவையுடன் இருக்க வேண்டும். எடுத்ததும் கட்டுரைப் பொருளுக்கு வந்து விட வேண்டும்.
6. எளிய, இனிய சொற்கள் அமைந்ததாய், கேட்போர் படிப்போர் உள்ளடக்கத்தை ஈர்ப்பதாய் மொழி நடை அமைத்தல் வேண்டும். கலவை வாக்கியம் போல்வன அடிக்கடி வரக்கூடாது. நகைச்சுவை இழையோடுதல் நன்று. மொழிக் கலப்பைத் தவிர்ப்பது நல்லது. மருட்டும் சொற்கள் வேண்டாம். தேவையற்ற அணி, நடை, அலங்கார நடை வேண்டாம். படிக்கும் தன்மை கூடி, கீழே வைக்காது படிக்கத் தூண்டுமாறு எழுத வேண்டும்.

தன்மதிப்பீடு : 2

2. 1. சூரிய நாராயண சாஸ்திரியாரிடம் ஆங்கிலக் கட்டுரைப் போக்கையும் அதன் செல்வாக்கையும் காணலாம். பிறமொழிச் சொற்கலப்பு மிக்க கடுமையான நடையில், பொருட்செறிவுடன் எழுதினார். தமிழில் ஆங்கில மரபில் கட்டுரைக்கலையைக் கொண்டு வந்த முன்னோடிகளில் இவரும் ஒருவர்.
2. மறைமலையடிகள் 'தனித்தமிழ் இயக்கத்தந்தை' எனப் போற்றப் படுபவர்: இவரும் கடுமையான நடையில், பொருட்செறிவுடன், ஆங்கிலப் பாணியையும் தமிழ்மரபையும் இணைத்து எழுதினார். கடுமையாக விவாதித்தல், காரணகாரியம் காட்டி எழுதுதல், ஒரு முடிவை நோக்கி வாசகர்களை அழைத்துச்செல்லுதல் போன்ற நடைப் பண்புகள் இவரிடம் காணப்படும்.
3. ஆங்கில ஆசிரியர்கள் இப்சன், பாஸ்வெல் போன்றோரின் கடுமையான நடையுடன் இவரது நடையை ஒப்பிட்டுக்கூறுவர். ஜோசப் அடிசன் எழுதியவற்றை 'சிந்தனைக் கட்டுரைகள்' என்ற பெயரில் இவர் தமிழாக்கம் செய்தார்.

தன்மதிப்பீடு : 3

3. 1. உ.வே.சா. எழுதிய கட்டுரை நூல்களில் நல்லுரைக் கோவை, நான் கண்டதும் கேட்டதும், புதியதும் பழையதும் என்பன குறிப்பிடத் தக்கன.
2. இவருடைய நடை கதையாக எடுத்துரைப்பதுபோல் இருக்கும். ஆங்கில மரபில் காணப்படுவதுபோல், தம் அனுபவங்களை இயல்பாக எடுத்துரைப்பது இவர்தம் இயல்பு. தம் வாழ்க்கையில் அன்றாடம் கண்ட செய்திகளை அழகு தமிழில் எளிமைப்படுத்தி எடுத்துரைப்பார். நகைச்சுவை இழையோடக் கதையை விவரிப்பது போல் நடை அமைந்திருக்கும். வாசகர்களைச் சலிப்படையச் செய்யாது, கட்டுரைச் செய்திகளுடனேயே கைப்பிடித்து அழைத்துச் செல்லும் தன்மை இவரது கட்டுரைகளில் காணப்படும்.

தன்மதிப்பீடு : 4

4. 1. திருவள்ளுவர் நூல் நயம், கடற்கரையிலே தமிழ் இன்பம்,
2. ரா.பி.சே. அடைமொழியும், அடுக்கு மொழியும் கை வந்த கலைஞர். எதுகை மோனை ஆட்சி இவருக்கு இயல்பாக வரும். கருத்துக்கள் மாறுபடாது செல்லும். இவரது செவ்விய நடையை இலக்கிய நடை என்று அழைப்பர்.

தன்மதிப்பீடு : 5

5. 1. பாரதியார் கட்டுரை மொழிநடை நேர்நின்று பேசுவது போல் இருக்கும். எளிய உணர்ச்சி ததும்பிய சொற்களின் கோவைகளாகியது இவரது நடை. சிறுசிறு வாக்கியங்களாக இருக்கும் ஓர் உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பும் ஆணித்தரமாக அறிவுறுத்தும் திறனும் வேகமும் அமைந்திருக்கும்.
2. பாரதியார் எழுத்துப் பணி செய்த இதழ்கள் இந்தியா, சுதேசமித்திரன் முதலியன.

6. 1. தேசபக்தன், நவசக்தி
2. முருகன் அல்லது அழகு, பெண்ணின் பெருமை, தமிழ்ச்சோலை, சீர்திருத்தம் அல்லது இளமைவிருந்து.
3. மருட்டாத எளிய தமிழ்ச் சொற்களுடன் கூடிய சிறு சிறு வாக்கியங்கள் எதிர்நின்று சொற்பொழிவு நிகழ்த்துவது போல் எழுதிப் போதல்.

தன்மதிப்பீடு : 7

- 7 1. தம்பிக்கு, மொழியியல் கட்டுரைகள்.
2. தம் கருத்தைக் காட்சிப்படுத்தும் விளக்க நடை வல்லவர் மு.வ. கட்டுரைத் தலைப்பு; தொடக்கம், முடிப்பு, உடற்பகுதி யாவும் செவ்விய முறையில் அமைந்திருக்கும். இவரது கட்டுரைகள் எப்பொருள் பற்றியனவாயினும், அவற்றைத் தொகுத்து, கருத்து நெறி பிறழாது முறைப்படுத்தி, எளிய நடையில் இனிய சொற்களுடன் காட்சிப்படுத்துமளவு அழுத்தமாகத் தரும் திறனுடையன.

பாடப்பகுதி (Unit) 11

நாடகம் (Drama)

படிப்பு நோக்கம்

- ★ நாடகத்தமிழை அறிமுகப்படுத்துதல்
- ★ நாடக வகைகளைப் புலப்படுத்துதல். அதன் வழி நாடக வளர்ச்சி யினைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுதல்
- ★ நாடகத் தமிழ் குறித்த மொழித்திறனை வளர்த்துக் கொள்ள வழிகாட்டுதல்

பாடக்கருத்தலகுகள்

- 11.0 பாட முன்னுரை
- 11.1 கீர்த்தனை நாடகங்கள்
 - 11.1.1 நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை
- 11.2 கவிதை நாடகம்
 - 11.2.1 மனோன்மனீயம்
- 11.3 மரபுவழி மேடை நாடகம்
 - 11.3.1 சுலோசனா சத்ரி
- 11.4 மேலை மரபுவழி நாடகம்
 - 11.4.1 சபாபதி
- 11.5 சமூக நாடகம்
- 11.6 பாடத் தொகுப்புரை
- 11.7 தொடர்ந்து படிப்பதற்குரிய துணை நூல்கள்

11.0 பாடமுன்னுரை

தமிழ் மொழியானது 'முத்தமிழ்' என்று அழைக்கப்படும் பெருமையுடையது. அவை இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் என்பனவாகும். உரைநடையால் இயன்றது இயற்றமிழ்; இசைப்பாக்களால் இயன்றது இசைத்தமிழ்; உரையும் செய்யுளுமாகிய இற்றமிழும் இசைத்தமிழ் பாடல்களும் விரவப்பெற்று உள்ளத்துணர்ச்சியைப் புலப்படுத்தும் வண்ணம் நடிப்புடன் இயல்வது நாடகத்தமிழ் என்று நவிலப்படுகிறது. இயல், இசை என்ற இவ்விரண்டின் இயல்பும் இடைமிடைந்து வருவதால் முத்தமிழ் வரிசையில் நாடகத் தமிழ் இறுதியாக இடம் பெற்றுள்ளது என்றும் கூறுவர்.

கலைகளில் மிகவும் விரும்பப்படும் கலை நாடகக் கலை. நடிக்கப் பெறுதலின் நாடகம் என்று விளம்புவர். ஒரே நேரத்தில் கண்டும் கேட்டும் உணர்ந்தும் இன்புறுத்தும் கலை நாடகக்கலை. நாடகம் என்பதனை நாடு + அகம் என்றும் பிரிப்பர்; 'நாடு' எனில் ஒன்றை ஒன்றி, ஊன்றி உணர்தல்; 'அகம்' எனில் உள்ளம். ஆதலில் 'நாடகம்' என்பதற்கு உள்ளத்தால் ஒன்றி உணர்தல் என்று பொருள் கூறுவர். பழங்காலத்தில் பெற்ற கூத்தாகப் பாமர மக்கள் முதலிய அனைவராலும் நடிக்கப் பெற்றதால் இதைப் 'பாமர மக்களின் பல்கலைக்கழகம்' என்பர்.

பண்டைத் தமிழரை மகிழ்வித்த கூத்துக்களே இன்றைய நாடகமாயின. சங்ககாலத்தில் 'கூத்து' என்ற பெயரில் மக்களிடையே நாடகம் வழக்கில் இருந்து வந்துள்ளது. சங்க காலத்தை அடுத்துத் தோன்றிய சிலப்பதிகாரம் முத்தமிழ்க் காப்பியம் என்றும் நாடகக் காப்பியம் என்றும் அழைக்கப் படுகிறது. சிலம்பிலும் வசைச்சூத்து, ஆரியக்கூத்து, தமிழக்கூத்து போன்ற கூத்து வகைகள் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. 'வால சரித நாடகம்' என்ற ஒரு நாடகப் பெயரினையும் சிலம்பு குறிப்படுகிறது. பழங்காலத்தில் சிலம்புக்கதை நாடகமாக நடிக்கப் பெற்றது. சிலப்பதிகாரக் காலத்திலும் பின்னரும் நாட்டியக்கலை சிறப்பாக வளர்ந்து வந்துள்ளது. பெரிதும் நாட்டியத்திலிருந்து பிறந்ததுதான் நாடகம் என்பர். சிலப்பதிகாரத்திற்குப் பிறகு 16-ஆம் நூற்றாண்டு வரை பல நாடகநூல்கள் கல்வெட்டுச் செய்திகள் மூலம் பெயரளவில் தெரிய வருகின்றன.

17-ஆம் நூற்றாண்டில்தான் நாடக வளர்ச்சி தொடங்குகிறது. பள்ளு, குறம், குறவஞ்சி, நொண்டி நாடகம் போன்ற நாடக வகைகள் எழுந்தன. இவற்றைத் தொடர்ந்து கீர்த்தனை நாடகங்கள் தோன்றின.

இதற்குப் பின்னர் 19, 20-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நாடகக்கலை பெரு வளர்ச்சி பெற்றது. தமிழ் மரபு வழியிலும் மேலைநாட்டு நாடக முறைகளைப் பின்பற்றியும் நாடகங்கள் எழுந்தன. பிறமொழி நாடகங்கள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. கற்பனை வளத்துடன் தரம்மிக்க நாடகங்களை எழுதினர்; நடித்தனர்; நாடகங்கள் அச்சேறின. இதனால் படிப்பதற்குரிய நாடகம், நடிப்பதற்குரிய நாடகம், இரண்டிற்குமுரிய நாடகம் என்ற நிலையில் நாடகங்கள் பெருவழக்குப் பெற்றன.

மேலும் நாடகங்கள் உரைநடை வடிவிலும் கவிதை வடிவிலும் தோன்றின. குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சிகள் சமுதாயக் கருத்துக்கள் நாடகக் கதைப் பொருளாயின. இவற்றை அடிப்படையாக வைத்து சமுதாய நாடகம், வரலாற்று நாடகம், புராண நாடகம், அரசியல் நாடகம், இலக்கிய நாடகம் எனவும் மொழி பெயர்ப்பு நாடகம், தழுவல் நாடகம் எனவும் ஓரங்க நாடகம், வானொலி நாடகம் எனவும் பலவகை நாடகங்கள் தோன்றின. நாடகத்தமிழும் சிறப்பு நிலையடைந்தது.

பெரு வளர்ச்சி பெற்றுச் சிறந்துள்ள நாடகத் தமிழினை நீங்களும் அறிந்து கொள்ளலாம்; நாடக இன்பத்தினைச் சுவைக்கலாம்; நாடக வகைகளைக் கற்று உணர்ந்து அறிந்து கொள்ளவும், நாடகச் சுவையினை மனத்திலுணர்ந்து இன்புறவும் இப்பாடம் வழிவகுக்கிறது. இங்குக் கீர்த்தனை நாடகம், கவிதை நாடகம், மரபுவழி மேடை நாடகம், மேலை மரபுவழி நாடகம், சமூக நாடகம் போன்ற ஒரு சில நாடகங்களின் அமைப்பும், அவை நாடகக் கதையினை - நிகழ்ச்சியினை உணர்த்தும் திறனும் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன.

11.1 கீர்த்தனை நாடகங்கள்

கீர்த்தனை என்ற இசைப்பாடல்களின் தொகுதியாலானது கீர்த்தனை நாடகமாகும். கீர்த்தனை என்பது 'புகழ்பாடுதலை'க் குறிக்கும். சிந்து என்ற பாடல் வகையே தமிழில் கீர்த்தனையாக வளர்ச்சி பெற்றது என்பர்.

கீர்த்தனை நாடகங்கள் புராணக் கதைகளைக் கருவாகக் கொண்டமைந்தன. பெரிதும் இராமாயணம், மகாபாரதம், பாகவதம் போன்ற இதிகாசம், புராணம் முதலியவற்றிலிருந்து தமக்குரிய கதைப்பொருளை இவை மேற்கொண்டன.

ஒரு புராணக் கதையையோ அல்லது சமூகக் கதையையோ இசை உறுப்புக்களின் மூலம் பாடி, அதே நேரம் நாடகமாக்கி நடித்துக் காட்டுவது இசை நாடகமாகும். கீர்த்தனை நாடகங்கள் பெரிதும் இசைப்பாடல்களால் ஆனதால், அவையும் இசை நாடக வகை ஆகும். கீர்த்தனை நாடகங்கள் விருத்தம், தரு, திபதை போன்ற பல இசைக்கூறுகளைக் கொண்டிலங்கும் 'தரு' என்பது கூத்துப்பாடல்களைப் பாடும் முறையை அமைத்துக் காட்டும் ஒருவிதச் சொற்கோவையே ஆகும். தருவில் இராகம், தாளம் இருக்கும். இது பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் என்ற மூன்று அமைப்புக்களைப் பெற்றிருக்கும். 'விருத்தத்தில்' இராகம் அமைந்திருக்கும். ஆனால் தாளம் அமையாது. 'திபதை'யில் இராகமும் தாளமும் இருக்கும். மேலும் கட்கா, தாண்டகம், நொண்டிச் சிந்து, இலாவணி, கண்ணி, கும்மி, துக்கடா, செல், ஆனந்தக் களிப்பு, அகவல் முதலிய பாடல் வகைகள் காணப்படும்.

11.1.1 நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை

கீர்த்தனை நாடகங்களுள் மிகவும் புகழ் பெற்றது கோபாலகிருஷ்ண பாரதியாரால் இயற்றப் பெற்ற 'திருநாளைப் போவாரென்னும்' நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனையாகும். இது பெரியபுராணத்தை மூல நூலாகக் கொண்டுள்ளது. பெரியபுராணத்தில் வரும் ஒரு சிவனடியாருடைய கதையை, இசைப்பாடல்கள் விரவிவரக் காட்சியமைப்பில் நாடகமாக்கிக் காட்டுகிறது. இதில் 234 கீர்த்தனைகள் வருகின்றன.

இதில் தெய்வ வணக்கம், அவையடக்கம், புராணிகர் கூற்று, தோடயம் முதலிய பகுதிகள் முதலில் அமைந்திருக்கும். பின்னர் நூலுக்கு மங்களச் செய்யுள் கூறப்பட்டுக் கதை தொடங்கும். இசைப்பாடல்களுக்கு இடையிடையே வசனம் என்ற அமைப்பு உரைநடைப் பாங்கில் வருகிறது. இவ்வசன அமைப்புக் கதையை இடையிடையே கூறும்; இசைப் பாடல்களும் வசனமும் விரவிவரக் கதை தொடர்ந்து செல்லும்.

தாழ்ந்த குலத்தில் பிறந்தவன் நந்தன்: இளமனமோ இறைவன் வயப்படுகிறது. எப்பொழுதும் இறைவனைப் பற்றிய சிந்தனை. தில்லை சென்று சிவனை வழிபட வேண்டும் என்ற தாளாத ஆசை. ஆனால் பிறந்ததோ தாழ்குலம்; என்ன செய்ய! உலகம் பழிக்கிறது. தில்லை செல்லப் பல இடையூறுகள். இறுதியில் தில்லை சென்ற போதிலும் மனம்

தாழ்பிறப்பை எண்ணி உள்ளே செல்ல மறுக்கிறது; மனம் மறுகுகிறது. எனினும் உள்ளன்புடனும், உண்மையான நம்பிக்கையுடனும் இறைவனை வேண்ட இறைவன் காட்சி தருகிறான். இறுதியில் இறைவனால் நந்தனார் ஆட்கொள்ளப்படுகிறார். இதுதான் நாடகக்கதை.

ஒன்றைப் படிப்பதை விடப் பாட்டாகப் பாடினால் மனத்தில் தங்குமல்லவா! இதோ ஒரு பகுதி! இசைப்பாடலுடன் கூடியது.

நந்தனார் இறைவனை வணங்க மனத்தில் ஆசை கொண்டு பதினொரு பேருடன் திருப்புன்கூர் என்ற இடம் வந்து சேர்ந்தார்.

வசனம்:

அந்தத் தலத்திலே நந்தி மிகவும் பெரிதானவடிவினாலே
சிவலிங்க தரிசனஞ் செய்வதற்கு நந்தி மறைந்திருப்பதால்,
நந்தனார் துயரமடைந்து சொல்கிறார்

.....
.....

கவாயி

ராகம்-கேதாரம், தாளம்-மீசர் ஏகம்
சிவலோக நாதன் திருச்சந்திதானம்
மலையாகியமாடு மறைத்திடுதங்கே
பலகாலஞ்செய்த பாழ்வினைகொவிந்து
மலையாகிப்படி மறைந்ததோ வென்றார்

வசனம்:

என்று சொல்லிய நந்தனார் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார்.

பல்லவி

வழி மறைத்திருக்குதே மலைபோலே
ஒரு மாடுபடுத்திருக்குதே.

(வழி)

அனுபல்லவி

பாவிப் பறையணிந்த லூரில்வந்து மிவன்
பாவந்தீரேனோ உன்றன்
பாதத்தில் சேரேனோ ஏறேனோ
சிவலோகநாதா மாடு

(வழி)

சரணம்

தேரடியில்நின்று தரிசித்தால் போதும்
கோவில்வர மாட்டேனே ஐயே
ஓரடிவிலகினால் போதுமிங்கே நின்று
உற்றுப்பார்க்கச் சற்றே விலகாதோ மாடு

(வழி)

வசனம்:

இப்படி நந்தனார் தரிசனங்காண ஓயாமல் மனம் வருந்தும்போது சுவாமி நந்தனார் மீதிரங்கி நந்தியை விலகச் சொன்னார்.

இருசொல் அலங்காரம் என்பது இருவர் மாறிமாறி உரையாடுவது போன்று பாடல்களை அமைப்பது. அவற்றில் சொல் விளையாட்டு, பொருள் புனைவு, கருத்துத் தொக்கல் ஆகியவை இடம் பெறும். நாடக உரையாடல் போன்றே இவை அமையும்.

நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனையில் நந்தனாரும் புலையர்களும் உரையாடும் இடம் இதற்குச் சான்றாகும்.

வசனம்:

இப்படி வாருங்களென்று அழைக்கப் புலையர் வராமலிருக்க நந்தனார் நல்ல வார்த்தையைச் சொல்லி பறையரைச் சிவநாமத்தைச் சொல்லச் சொன்னார்.

இருசொல் அலங்கார வாக்குவாதம்

நந்தனார் - தில்லையம்பலமென்று சொல்லச் சொன்னார்

புலையர் - கள்ளப்பேச்சென்று மெள்ளச் சொன்னார்

நந்தனார் - சங்கராவென்று சொல்லச் சொன்னார்

புலையர் - இங்கேவாவென்று நிற்கச் சொன்னார்

நந்தனார் - சற்றேயாகிலும் சிவனை தியானம் பண்ணென்றார்

புலையர் - நத்தையோடு பாலை பானம் பண்ணென்றார்

நந்தனார் - திருச்சிறம்பலமென்று ஜெபிக்கச் சொன்னார்

புலையர் - வெறுச்ச கம்பளமென்று உறக்கச் சொன்னார்

இவ்வாறு புலையர்கள் சொல்லியும் கேளாது இருந்த நந்தனாரைத் திருத்த எண்ணி, அவ்வூரில் வயதில் மூத்த பெரிய கிழவனாரை வைத்துப் புத்தி சொல்லச் சொல்கிறார்கள். பெரிய கிழவனாரும் நந்தனாரை ஒழுங்காகத் தன் வேலைகளைச் செய்யும்படி சொல்கிறார். அதற்கு நந்தனார் பெரிய கிழவனாரைப் பார்த்து பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

மீசை நரைத்துப் போச்சே கிழவா ஆசைமறக்கலாச்சோ
பாசம் வருகலாச்சே கிழவா பாவம் விலகிப்போச்சோ
கூனிக் குறுகிப்போச்சே கிழவா கோபம் விலகிப்போச்சோ
அங்கம் தளர்ந்து போச்சே கிழவா அகங்காரமும் போச்சோ
சேரியை நினைந்தாயே கிழவா சிதம்பரம் மறந்தாயே
மானிட ஜென்மமடா கிழவா மாண்டால் வருமோடா
அம்பலத் தரசனடா கிழவா ஆளுந் தெய்வமடா
திருவடி பணியாயோ கிழவா தேறித் தெளியாயோ

என்று நந்தனார் கூறுகிறார். இதைக்கேட்ட பெரிய கிழவர் கண்டேன், என் கலிதீர்ந்தேன், அமிர்தமுண்டேன், பசி தீர்ந்தேன், பிறவி வென்றேன், வீடு நின்றேன் என்று தமக்குத்தாமே பேசிக்கொண்டு போகிறார். இவ்வசனம் ஒரு பாத்திரத்தின் அகவுணர்வை அப்படியே நாடகப் பாங்கில் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

இப்பகுதிகள் முழுவதும் மக்கள் நாடகம் காணும் உணர்வுடன் சுவைத்து இரசிக்கும்படி அமைந்துள்ளன. மேலும் கீர்த்தனை நாடகங்களில் இசைப் பாடல்கள் அதிகம் வருகின்ற போதிலும், அவற்றிடையே வருகின்ற இராக மாற்றம், மக்களின் மனச்சலிப்பை நீக்கி நாடகச் சுவையைப் பெருக்கும் வண்ணம் உள்ளது. பாடல்களில் அமைந்துள்ள வெவ்வேறுபட்ட ஒலிநயமும் இசைநயமும் சந்த அமைப்பும் குறிப்பிடத்தக்கன. நடை எளிமையும் இசை இனிமையும் இந்நூலுக்குச் சிறப்பையும் பெருமையையும் நல்குகின்றன.

தன் மதிப்பீடு : 1

1. பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. நாடகம் என்பதன் பொருள் விளக்கம் யாது?
2. நாடக வகைகளுள் ஏதேனும் மூன்று கூறுக?
3. சிலம்பு குறிப்பிடும் நாடகத்தின் பெயர் என்ன?
4. கீர்த்தனை நாடகம் - பெயர் விளக்கம் தருக.
5. கீர்த்தனை நாடகத்தில் வரும் பாடல் உறுப்பு, பாடல் வகைகளைக் குறிப்பிடுக.

II. கோடிட்ட இடத்தை நிரப்புக

1. முத்தமிழ் எனப்படுவது என்பனவாகும்.
2. குறக்குல மக்களின் வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டது நாடகமாகும்.
3. எனும் நந்தனார் சரித்திரக்கீர்த்தனையின் ஆசிரியர் ஆவார்.
4. நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை நாடக வகையிலடங்கும்.
5. இந்நாடகத்தில் இடையிடையே விரவி வரும்.

11.2 கவிதை நாடகம்

செய்யுள் அல்லது கவிதை நடையைக் கொண்டு திகழும் நாடகம் கவிதை நாடகமாகும்.

1891-இல் பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை மனோன்மனியம் என்ற கவிதை நாடகத்தை இயற்றினார். இது லிட்டன்பிரபு எழுதிய இரகசிய வழி (The Secret Way) என்ற பனுவலின் தழுவலாகும். எனினும் தழுவல் என்று எண்ணமுடியாதபடி ஆசிரியர் கதையின் கருவை ஏற்று அதன் போக்கையும் பாத்திரங்களையும் சூழ்நிலையினையும் உணர்வுகளையும் தமிழாக்கி மிகச் சிறப்பாகத் தந்துள்ளார். இதற்கு முன்னரும் சில கவிதை நாடகங்கள் தோன்றியிருப்பினும் மனோன்மனியம் பெரும்புகழ்பெற்றது. சேக்ஸ்பியரின் நாடகங்கள் போன்ற பாங்கினை இதில் காணலாம். அகவல்யாப்பு, உரையாடல், இலக்கிய நயம் யாவும் இதற்குச் சிறப்புத் தந்தன. வீ. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், பண்டித நடராஜபிள்ளை போன்றோர் கவிதை நாடகங்களை எழுதியுள்ளனர். அனிச்ச அடி, அன்னிமிஞ்லி, வேங்கையின் மைந்தன், புலவர் உள்ளம், ஊமைக்குயில், முல்லைமாடம், மனைவளம் போன்ற கவிதை நாடகங்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை மையமாகக்கொண்டு இன்று தோன்றியுள்ளன. இவை அனைத்திலும் மனோன்மனியத்தின் செல்வாக்கைக் காணலாம்.

11.2.1 'மனோன்மனியம்'

முன்னர்க் குறிப்பிட்ட கீர்த்தனை நாடகத்திலிருந்து இது மாறுபட்ட அமைப்பினைக் கொண்டு திகழ்ந்தது. இதில் நாடகக் கூறுகள் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. முதன்முதலில் பாயிரமாகக் கடவுள் வாழ்த்து, அவையடக்கம், தமிழ்த்தெய்வ வணக்கம் ஆகிவற்றைப் புகுத்தித் தமிழ் மரபு காக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்த்தாயை முதன்முதலில் வணங்கித் தொடங்கும் பெருமை பெற்றுத் திகழ்கின்றது இந்நாடகம். இன்றும் தமிழகமெங்கும் தமிழ் குறித்து எந்நிகழ்ச்சி நடந்தாலும் அங்கெல்லாம் "நீராரும் கடலுடுத்த" என்ற இத்தமிழ்த்தெய்வ வணக்கத்தினை, தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தாகப் பாடும் மரபுள்ளது.

முதன்முதலில் இக்கவிதை நாடகம்தான் அங்கம், களம் என்ற நாடகப் பகுப்பு முறையில் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. இது மேலைநாட்டு நாடக முறையைப் பின்பற்றிப் பகுக்கப்பட்ட மரபாகும். கதையானது பல களங்களாகப் பிரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு களத்திலும் அதற்குரிய செய்தி, நடைபெறும் இடம், காலம் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆசிரியம், தாழிசை, வஞ்சி, விருத்தம், கலித்துறை, கட்டளைக் கலித்துறை வெண்பா ஆகிய செய்யுள் அமைப்புக்கள் இந்நாடகத்தில் உள்ளன. ஓரிடத்திலும் உரைநடை பயன்படுத்தப்படவில்லை.

கவிதை நடையில் எளிமை காணப்படுகிறது. ஆயினும் கருத்துச்செறிவு மிக்கு இருப்பதினாலும் உரையாடலில் பிரிவு காணப்படுவதினாலும் நடிப்பதற்கு இயலாத பல பகுதிகள் அமைந்துள்ளதாலும் மனோன்மனியம் மேடைக்குப் பொருத்தமற்றதாக அமைந்துவிடுகிறது. இந்நாடகம் சில மாற்றங்களுடன் உரைநடையில் எழுதப்பட்டு, அரங்கேறியும் உள்ளது.

இந்நாடகம் கவிதை நாடகங்களுக்குச் சிறந்த வழிகாட்டியாக உள்ளது. பல பாத்திரங்கள் இடம்பெறுகின்றனர். இப்பாத்திர உரையாடல்கள் கவிதை நடையில் அமைந்தாலும், உரையாடும்பொழுது ஒருவருக்கொருவர் நேராக விளித்துப் பேசுவதுபோல் அமைந்த நாடக உரைநடைப்பாங்கு இவண் குறிப்பிடற்பாலது.

இந்நாடகத்தில் மனோன்மணி நாடகத் தலைவி; 'ஜீவகன்' என்ற பாண்டிய அரசனின் ஒரே செல்வ மகள். இவளுடைய உயிர்த்தோழி வாணி. வாணியும் நடராஜனும் மனத்தால் இணைந்த காதலர்கள். ஆனால் வாணியின் பெற்றோர்கள் அவளை அந்நாட்டு மந்திரி மகன் பலதேவனுக்கு மணமுடிக்க எண்ணுகின்றனர்.

வாணியின் காதலை மனோன்மணி நன்கறிவாள். ஆனால் தோழியிடம் அவள் மனநிலை குறித்துத் தெரிந்தும் தெரியாதவள்போல உரையாடுகிறாள். பெண்கள் காதலை உடனே வெளிப்படுத்த மாட்டா இயல்பினர். வாணியோ உயிர்த்தோழியிடம் தன் மன உறுதியை மறைமுகமாக வெளிப்படுத்துகிறாள்.

முதல் அங்கம்

இரண்டாம் களம்

இடம்: கன்னிமாடம்

காலம்: எற்பாடு

மனோன்மணியும் வாணியும் கழல் விளையாடுகிறார்கள். அப்பொழுது மனோன்மணி விளையாட்டாகக் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு வாணி விடை கூறுகிறாள்.

மனோன் : ஏதடி வாணி! ஒதிய பாட்டில்
(சிரித்து) ஒரு பெயரொளித்தனை பெரு மூச்செறிந்து
நன்று! நன்று! நின் நாணம்.
மன்றலு மானது போலும்வார் குழலே!

வாணி : ஏதம் மாநீ சூது நினைத்தனை?
ஒரு பொருளும் யான் கருதினே னல்லேன்.
இச்சகத் தெவரே பாடினும்,
உச்சத் தொனியில் உயிர்ப் பெழல் இயல்பே

மனோன் : மறையேல்! மறையோல்! பிறைபழி நுதலாய்?
திங்கள் கண்டு பொங்கிய கடலெனச்
செம்புனல் பரக்கச் செந்தாமரைபோற்
சிறந்தவுண் கபோலம் நுவன்று நின்மனக்
களவெலாம் வெளியாக் கக்கிய பின்னர்
ஏதுநீ யொளிக்குதல்? இயம்பாய்
காதலன் நேற்றுனக் கொதிய தெனக்கே.

வாணி : ஐயோ கொடுமை! அம்ம! அதிசயம்
எருதீன் ளெனுமுனம் என்னகண் றென்று
திரிபவ ரொப்பநீ செப்பினை
நான்கண் டேநாள் நாளைந் தாமே!

மனோன் : அழுங்கலை! அழுங்கலை! அனிச்சமும் நெருஞ்சிலா
 அஞ்சிய அடியாய்! அழுங்கலை! அழுதுகண்
 அஞ்சனங் கரைந்துநின் கஞ்சனக் கதுப்பும்
 கருத்ததே! ஏனிது! கருணைக் கடவுள்நின்
 கருத்தே முடிப்பக் காண்டி.

நாடகம்

‘எட்பூ ஏசிய நாசியாய்! வேய்கொள் தோழி!’ என்று மனோன்மணி
 வாணியை விளித்துப் பேசுவதும், ஒருத்தி ‘ஏதடி என மற்றொருத்தி
 ‘ஏனம்மா’ என்றுரையாடுவதும் இந்நாடகம் உரையாடல் திறனிற்கு
 அழுத்தம் கொடுத்துள்ளதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. உரையாடல் நாடகப்
 பாங்கினைக் கொண்டு விளங்குகிறது. கதையை நடத்திச் செல்லப்
 பெரிதும் உதவுகின்ற ஆசிரியப்பா, உரையாடலுக்கும் நன்கு உதவிடக்
 காண்கிறோம்.

ஏதடி! வாணி! என்னமோ ஒளிக்கிறாய்; நேற்று காதலன் உனக்குக்
 கூறியது என்ன? ஐயோ! கொடுமை அம்மா! ஏதடி காதல் முடிந்ததா?!
 எதனைச் சொல்வேன்! என்னடி மனத்தில் கவலை; என்னிடம் சொல்;
 எப்படிச் சொல்வேன் அம்மா!

என்று இவ்வாறு மாற்றி மாற்றி உரையாடும் திறனை ஆழநோக்கினால்,
 ஒருவருக்கொருவர் முன்னின்று பேசுவதுபோல உள்ளது; இதனால் கவிதை
 மொழி பேச்சுமொழிபோல எளிமையாகக் காணப்படுகிறது. இதிலுள்ள
 கவிதை மொழிகள் தேர்ந்தெடுத்துக் கையாளப்பட்டுள்ளன; எனினும்,
 நாகரிகமாகக் கொச்சைமொழி எதுவுமின்றி, எளிதில் புரியும் வண்ணம்
 பேச்சு நடைப் பாங்கு மிளிர் உரையாடும் திறன் குறிப்பிடத்தக்கது.
 இங்ஙனம் இந்நாடகம் கவிதை நாடகமே எனினும் அங்கம், களம் என்ற
 நாடகப் பகுப்பு முறைகளையும், உரையாடலான நாடகத்திற்கே உரிய உத்தி
 முறையினையும் திறம்படக் கையாண்டு நாடக உலகில் சிறந்து நின்றது.

தன் மதிப்பீடு : 2

1. பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடையளிக்க:

1. கவிதை நாடகம் - குறிப்பு வரைக.
2. மனோன்மணியம் நாடக ஆசிரியர் யார்?
3. கவிதை நாடகங்களுள் ஏதேனும் மூன்றைக் குறிப்பிடுக?
4. மனோன்மணியின் உயிர்த்தோழி யார்?
5. இந்நாடகம் முதன்முதல் கையாண்ட நாடக அமைப்புகள் யாவை?

11.3 மரபுவழி மேடை நாடகம்

மேடை அலங்காரங்கள் இன்றித் தெருக்களில் பாடலும் ஆடலுமாக
 நடத்தப்பெறும் நாடகங்கள் தெருக்கூத்து எனப்படும். இத்தெருக்கூத்து
 தமிழ் மக்களிடையே பண்டுதொட்டு வழக்கத்தில் இருந்து வந்துள்ளது.
 மக்கள் பொழுது போவதற்காகவும் விழாக்களின் போதும் மகிழ்ச்சி
 பொங்க வேடம் கட்டி நடித்தனர். இத்தெருக்கூத்தே வாய்மொழி மரபாக
 மக்களிடையே வழங்கி வந்தது. இதன் அடிப்படையிலும் தமிழில்
 நாடகங்கள் பல எழுதப்பட்டன. இவ்வாறு வாய்மொழி மரபாக உள்ள
 தெருக்கூத்து அடிப்படையில், புராண இதிகாசங்களைப் பெரிதும் கதைக்
 கருவாகக் கொண்டு நடிப்பதற்கென்றே எழுதி, இசையுடன் பாடி
 நடிக்கப்பட்ட நாடகங்களை மரபுவழி மேடை நாடகம் எனலாம்.

முற்காலத்தில் நாடகங்களில் இசைப்பாடல்களை மிக அதிகமாக அமைத்துப் பாடுவதைப் பெருமையாக எண்ணினர்; மக்களும் விரும்பினர்; அவை வெற்றியும் பெற்றன. எனவேதான் இசைப்பாடல்கள் நிறைந்த நாடகங்கள் தோன்றின என்பர்.

1891 தொடக்கத்தில் தமிழ் நாடக உலகில் ஒரு பெரிய திருப்பம் ஏற்பட்டது. தமிழ் நாடகத் தலைமையாசிரியர், 'தமிழ் நாடகத் தந்தை' என்று போற்றப்படும் சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் பழைய நாடகங்களை ஒழுங்குபடுத்திப் புதிய நாடகங்களாக 40க்கும் மேற்பட்ட நாடகங்களை எழுதினார். இவர் நாடகங்களைத் தாமே எழுதியும் நடித்தும் ஆசிரியராக இருந்து இயக்கியும் நாடக உலகிற்குத் தொண்டாற்றினார். இவரது நாடகங்களை முழுதும் உரைநடையில் அமைந்த நாடகங்கள் என்று கருதவியலாது. அவை பாடல்கள் நிறைந்தவை; இருப்பினும் நீண்ட உரைநடைப்பகுதி கொண்டவை. அபிமன்யு, சுந்தரி, பவளக்கொடி, சதியநுகுயா, பிரகலாதன், சத்தியவான் சாவித்திரி, வள்ளி திருமணம், சுலோசனா சதி போன்ற நாடகங்கள் இவர் எழுதியவையாகும்.

11.3.1 'சுலோசனா சதி' நாடகம்

சதிபதி என்றால் மனைவியும் கணவனும் எனப்படும். சதி-மனைவி. பெரிதும் உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கு 'சதி' எனப்படினும் பொதுவாகக் கணவனுடன் உடன்கட்டை ஏறும் மனைவியைச் 'சதி' என்பர். உடன்கட்டை ஏறுவதனைச் 'சதி செய்தல்' என்றும் கூறுவர். இந்நாடகத்தில் சுலோசனா தன் கணவன் இந்திரஜித் இறந்தவுடன் உடன்கட்டை ஏறுகிறாள். இதனால் இதற்கு 'சுலோசனா சதி' என்று பெயர் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இது நடிப்பதற்காகவே எழுதப்பட்ட நாடகமாகும். கீர்த்தனை நாடகங்கள் போல இதுவும் இசைப்பாடல்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது; எனினும் இசைப்பாடல்களின் தொகுதி என்று சொல்லுமளவு இல்லை. கீர்த்தனை நாடகங்களில் 'வசனம்' என்ற அமைப்பு சிறுபகுதியாகவே இடம்பெறும். இதில் நாடகம் காண்பவர்க்கு எளிதில் விளங்கும்பொருட்டு இடையிடையே நீண்ட உரையாடல் பகுதி வருகிறது.

இந்நாடகத்தில் முதன்முதல் 'விநாயகர் துதி' உள்ளது. நாடகக் கதையானது, காட்சி, களம் எனவும் ஒவ்வொரு களத்திலும் இடம் காலம் பாத்திரங்கள் எனவும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு காட்சியிலும் வரும் பாடல்களுக்கு இராகம், தாளம், பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணமும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நாடகங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடும்பொழுது நாட்டிற்கும் சமுதாயத்திற்கும் நன்கு பயன்படவேண்டும் என்ற கலையார்வத்துடன் எழுதப்பட்டன என்றும் பண்பு, அன்பு மற்றும் ஒழுக்கம் போன்ற சீரிய கருத்துக்கள் இவற்றில் பொதிந்து கிடக்கின்றன என்றும் கூறுவர்.

இந்நாடகத்திலுள்ள தனிச்சிறப்பு என்னவெனில் "திருமணம் என்பது என்ன? அது எத்தனை வகைப்படும்? நோக்கம் என்ன?" என்பனவற்றை யெல்லாம் விளக்கி ஒரு நீண்ட வசனம் எழுதி இருக்கிறார்கள்; இதை அந்நாளில் 'தமிழ் வசனம்! என்றே குறிப்பிட்டுள்ளனர். டி.கே. சங்கரன் அவர்கள் இந்நீண்ட வசனத்தைத் தெளிவாகப் பேசி நடித்தபோது மக்கள் மகிழ்வோடு கைதட்டிப் பாராட்டினர் என்று குறிப்பிடுவர். இதோ அப்பகுதி!

இடம் : நாகலோக நந்தவனம்
காலம் : முற்பகல்
பாத்திரங்கள் : இந்திரஜித்து, தோழன், சுலோசனா,
மதனவல்லி, சிங்காரவல்லி

நந்தவனத்தில் இந்திரஜித்து, தனியே நிற்கும் சுலோசனாவைக் காண்கிறான். கண்டவுடன் இச்சைகொண்டு தன் ஆசையை அவளிடம் தெரிவித்து, அவளை மிரட்டுகிறான். உடனே சுலோசனா கூறுகிறாள்.

சுலோ : உமது பட்டிமிரட்டுக்கு நான் பயப்படுவேன் என்று நினையாதீர்;
அப்பாலே எட்டிப்போம்.

தர்க்கப்பாட்டு

இராகம் : இந்துஸ்தான் தோடி தாளம் : ஆதி

இந்திர : சித்த மகிழ்வாய் நீ சேர விரைவாய் வருவாய்
சேயிழையின் மாமையலி னாலுமலும் நோயகல (சித்)

சுலோ : உத்தம மல்ல நீர் ஓதுவது தீய நெறி
உற்றபழியைத்தருவ தற்குரிய கெட்டசெயல் (உத்)

இந்திர : புத்தமு தத்துமொழி பொருந்திய மானே
பூவையர் பதிசேர்தல் புனிமுறை தானே
இத்ததி யிது கெட்டசெயலென்ப தேனே
என்னோடு வந்தா லுனக்குண்டு
எந்நாளு மின்பஞ் சொன்னேனே (சித்)

சுலோ : உமதெண்ணம் நிறைவேற உரைத்தீரிப் போது
உற்றார் பெற்றாரறியா தொரு சிறு மாது
தமதெண்ணப்படி கணவனைச் சேர்தல் தீது
சந்திர சூர்யருள் ளவரை
வந்த நிந்தையும் போகாது (உத்)

இந்திர : தம்பதி இருவர்கள் தாம்கூடும் கூட்டம்
தக்கவின்ப மெனுஞ்செந் தமிழ்நூலினாட்டம்
வம்பு மற்றாரிசைக்கு மணமே போராட்டம்
வந்திடுஞ்சாகும் வரையும்
தந்திடுத்துன்பந்திண்டாட்டம் (சித்)

பெண்ணே! எட்டுவிதமாக வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட மணத்தில் தமிழ் நூல் மெச்சிப் புகழ்ந்தது காந்தருவப் பழக்கத்தையே, மற்றும் எழுவகை மணமும், நிரம்பிய அன்பைத் தராதன. அவைகளாலே துன்பமே சாகும் வரையில் உண்டென அறிவுடை முதியோரும் சொல்லுவர். நீ அறியாச் சிறுமியாகையால் அன்புக்குரிய காந்தருவ மணத்துக்குத் தக்க தருணம் நேர்ந்திருப்பதைத் தெரியாமல் வெறுத்துத் தள்ளுகிறாய். நீ என்ன சொன்னாலும் நானுன்னைவிட்டுத் தனியாகப் போகப்பட்டவனல்லன். உன் முகக்குறி, செய்கை எல்லாம் என்மீது காதலைக் கொண்டவள் போலுந் தோற்றுகின்றன; ஆனால், வார்த்தைகள் மாத்திரம் இணங்காத செய்கைப் பொருளைத் தருகின்றன. அந்த விபரத்தைச் சொன்னால், உனக்குச் சமாதான ஞாயங்களைச் சொல்லி உனது சந்தேக விபரீத அபிப்பிராயங்களை நீக்கி வைக்கலாமென நினைக்கிறேன். நீ எதற்காக காந்தருவ மணத்துக்கு உடன்பட்டு என்பின் பற்றிவர மாட்டேன் என்கிறாய்? அதனை முன்பு சொல்லு.

சுலோ : காவல்தானே பாவையர்க் கழகென ஓதி
கடந்து போகக்கூடாதென் பதேதமிழ் நீதி
மேவிய அதற்குவி ரோதமாஞ் சேதி
விளம்புகின்றீர் நீரேதான்
மதங்கொண்ட சாஸ்த்ரவாதி

‘காவல்தானே பாவையர்க்கழகு’, என்றும் தமிழ் நீதிவாக்கியத்தை மாத்திரம் நீர் படிக்கவில்லையோ? அதன் பொருளுணர்ந்தால் இப்படி எதிர்மொழி பேசவும் துணிவுண்டாகுமா? காவல் என்னும் பதம் பெண் களுக்கு ஒருக்காலும் சுதந்தரமில்லை என்பதை சந்தேகமற விளக்கும். அதாவது ஒரு பெண், இளம்பிராயத்தில் மாதா பிதா காவலுக்குள்ளும், பதிக்குப்பின் தனது புத்திரர் காவலுக்குள்ளும், புத்திரரில்லாவிடின் சுற்றத்தார் காவலுக்குள்ளும் அமைந்திருக்க வேண்டும். மேற்சொல்லிய காவலைக் கடந்து ஒரு பொழுதும் மீறலாகாது. அப்படி மீறினால் கற்புடைய மாது என்று உலகத்தார் கருதுவதற்கு இடமில்லை. பாவமும் பழியுமே தன் தலையில் சூட்டிக்கொண்டு பிறந்த குலத்திற்கும் புருந்த குலத்திற்கும் அவமானத்தை யுண்டாக்கி வைப்பாள். அழகிலும், குணத்திலும், பருவத் திலும், உருவத்திலும் நீரெனக்குத் தகுந்த மணவாளனாக நான் கருதினும், மாதா பிதா காவலுக்குரிய இக்காலத்தில் அவர்கள் சம்மதமில்லாமல் நான் எப்படி உம்மோடு வரக்கூடும்? நீரே இதற்கு மறுமொழி சொல்லும்.

இந்திர : இப்படியுள்ள அபிப்பிராயத்தை நீ முன்னமே தெரிவித்திருந்தால் இவ்வளவு காலதாமதமும், சிரமமும் ஏற்பட்டிராவே. நல்லது நீ படித்துணர்ந்த தமிழ்நூலின் உண்மைக் கருத்தை உன் மணங் கொள்ள எடுத்துரைக்கிறேன். அப்புறமேலும் இதுவரை சொல்லி வந்த பிடிவாதத்தை விட்டு என் பின்பற்றி வருகிறாயா?

சுலோ : என் மனம் ஒப்புமாறு நீர் ஞாயம் எடுத்துச் சொன்னால் உமது பின்பற்றி வரத்தடையும் ஏற்படுமோ? எங்கே? தமிழ் நூலில் உண்மைப் பொருளைச் சொல்லும் கேட்கிறேன்.

இந்திர : கவனமாகக் கேள். தமிழ் என்பதற்கு இனிமை என்பது பொருள். இனிமை என்பது என்ன? இன்பம்? அது அன்பு காரணமாக மனத்தின் கண் நிகழ்வது. இந்த அன்பே தமிழ் வடிவம் என்பது. மிக்க நுட்பமாக ஆராய்ந்து பார்ப்போருக்குத் தென்படக்கூடிய ஆழமான அர்த்தம் பொருந்தியது. அதனை உனக்கு முன்பு எளிதாக விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறேன். தமிழ் என்னும் பாஷை முதலில் அகரத்தையும், இறுதியில் ‘ன’ கரத்தையும் உடையது. இவ்விரண்டு அக்ஷரமும் கூடி ‘அன்’ என்னும் பகுதியாக நின்று ‘ப’ கர ‘உ’ கரமாகிய ‘பு’ என்னும் பண்பு விசுவசை ஏற்று ‘அன்பு’ என்பதான சொல்லாக முடிந்தது. ஆகவே தமிழ் என்பதற்கு நேரான பொருள் இன்பத்தையுண்டாக்கும் அன்பு என்று சொல்லப்படும்’.

என்று இவ்வாறு உரையாடல் அன்பு, சிற்றின்பம், பேரின்பம், மனைவியின் சிறப்பு முதலியன பற்றிக் கூறி நீண்டுகொண்டே செல்கிறது. இறுதியில் அதாவது நற்குண நற்செய்கையுடைய மனைவியை அடைந்தவரே சுவர்க்கலோகவாசியாரால் உபசரிக்கப்படும் சிறப்பையுடைவார். அவ்வித யோக்யதையுள்ள மனைவியையடைவதற்குப் பிரமம், பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்தருவம், அசுரம், இராக்கதம், பைசாசம் என்னும் எட்டுவிதமான மார்க்கங்கள் வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் கொடுப்பார் அடுப்பார் இல்லாமல் ஒருவனும் ஒருத்தியும் எதிர்ப்பட்டுக் கூடும் காந்தருவமணம், களவு மார்க்கமாயினும் களவில் வழிவந்த கற்பே சிறப்புடையதென்று பெண்களுக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுவே தமிழ்நூலின் உண்மைக் கருத்து... என்று நீண்டுகொண்டு

உரையாடல் முடிகிறது. உரையாடலின் முடிவில் இருவரும் மனம் ஒருப்பட்டுக் கைகோத்து போகிறார்கள்.

இதில் வரும் 'தர்க்கப்பாட்டு'ப் பகுதி, இசைப்பாடல்களிலமைந்த உரைநடைப் பாங்கிற்கு ஓர் உயிர்த்துடிப்பை நல்குகிறது. மேலும் இசைப் பாடல்களும் நீண்ட உரைநடையுமாகக் கலந்து வரினும் இதன் நடை, நாடக மாந்தரின் உணர்ச்சி வேகத்திற்கு ஏற்றாற்போல அமைந்துள்ளது. மேடைப்பேச்சு போன்ற நீண்ட வசனங்களானாலும் அக்காலத்தில் மக்கள் அமைதியுடன் அமர்ந்து அவற்றை இரசித்திருக்கின்றனர். பாடலானாலும் வசனமானாலும் கருத்துச் செறிவையே அன்று விரும்பி இருக்கின்றனர்.

தன் மதிப்பீடு: 3

பின்வரும் வினாக்களுக்குக் குறிப்புத்தருக:

1. மரபுவழி மேடை நாடகம் - சிறுகுறிப்பு தருக.
2. சுலோசனா சதி - பெயர்க் காரணம் தருக.
3. சுலோசனா சதி நாடகத்தின் ஆசிரியர் யார்? அதன் தனிச் சிறப்புகள் யாவை?

11.4 மேலை மரபுவழி நாடகம்

முழுதும் மேலைநாட்டு நாடக முறைகளைப் பின்பற்றி எழுந்த நாடகங்களை இவ்வகையில் அடக்கலாம்.

இதுவரை தமிழில் உரையாடல்கள் பெரிதும் பாடல் வடிவிலேயே இருந்தன. பாடல்களே நாடகமாக இருந்தன. பின்னர் பாடல்களில் இடையே ஆங்காங்கு சிறிது வசனம் சேர்க்கப்பட்டது. பிறகு நீண்ட வசனங்களும் பாடல்களுமாக அமைந்ததுண்டு. இந்நிலை முற்றிலும் மாறி உரையாடல்களை முழுவதும் உரைநடையிலேயே அமைத்து நாடகங்கள் எழுதப்பட்டன. இவ்வசன நாடகங்களில் தேவைப்படும் இடங்களில் மட்டும் இசைப்பாடல்கள் அரிதாகக் கையாளப்பட்டன. பிறமொழிச் சொற்கலப்பு மிகுந்தது. நாடகத்தில் பாத்திரங்கள் அதிகமாக இடம் பெற்றனர்.

முதன்முதலில் நாடக உலகில் உரையாடலை உரைநடையில் அமைத்து நாடகம் எழுதத் தொடங்கியவர் நாடகப் பேராசிரியர் பம்மல் சம்பந்த முதலியார் ஆவார். சென்னையில் சுகுணவிலாச சபை என்ற அமெச்சூர் நாடகக் குழுவினைத் தொடங்கிப் பல சீர்திருத்தங்களை இவர் நாடகத்தில் புகுத்தினார்.

மேலைநாட்டு நாடகமுறையைப் பின்பற்றி, நடுத்தர மக்களுக்கென இவர் பல நாடகங்களை எழுதினார். மனோகரன், சாரங்கதரன், இரு நண்பர்கள், இரு சகோதரிகள், சபாபதி, யயாதி, நற்குலத் தெய்வம் போன்று 80க்கும் மேற்பட்ட நாடகங்களை எழுதினார். நாடகக் குழுவை நிறுவியதுடன் உயர்பதவி வகித்தவர்களையும் நாடகத்தில் பங்குகொண்டு வேடம் புனைந்து நடிக்கச் செய்தார். இவ்வாறு இதனை ஒரு தொழிலாகக் கருதாது, கலை வளர்ச்சியையே நோக்கமாகக் கொண்டு, நாடகக் கலைக்கு ஓர் உயர்வைத் தேடித் தந்தார். இதனால் இவர் 'தமிழ் நாடகப் பேராசிரியர்' என்றும் அழைக்கப்பட்டார்.

நகைச்சுவை ஒன்றையே கருவாகக் கொண்டு தொடர்ந்து பல நாடகங்களைத் தமிழில் எழுதி வழிகாட்டியவரும் இவரே. இத்தகைய நாடகங்களில் ஒன்றுதான் சபாபதி நாடகமாகும்.

11.4.1 'சபாபதி' நாடகம்

சபாபதி நாடகத்தைச் சமூக அங்கத நாடகம் (Social satire) என்பர். ஆங்கிலத்தை அரைகுறையாகக் கற்றுச் சமூகத்தில் தன் நிலையை

உயர்த்திக் கொள்ள முயலும் முதலியார் குடும்பத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது இந்நாடகம். முழுக்க முழுக்க இந்நாடகத்தில் நகைச்சுவைத் தன்மை காணப்படுகிறது; பெரிதும் ஆண்களையே கதைமாந்தர்களாகக் கொண்டது; பெண் பாத்திரங்கள் குறைவு. இதில் கலைநிகழ்ச்சிகள் அதிகம் இல்லை. பெரிதும் உரையாடல் மூலமாகவும், சிறுபான்மை செயல் மூலமாகவும் இந்நாடகம் நகைச்சுவைத் தன்மையைத் தோற்றுவிக்கிறது. இதோ உங்கள் நகைச்சுவைக்கு ஒரு பகுதி:

சபாபதி முதலியார் நாற்காலியின் மீது உட்கார்ந்து கடிதம் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார். சபாபதி எதிரில் இருக்கிறான்.

ச.மு. : எல்லாம் பாக் (pack) பண்ணியாச்சா?

ச. : இப்பதான் அல்லாம் வைச்சுகிணு இருக்கிரேம்பா. இதுக்குள்ளே நீ கூப்படையே இண்ணு வந்தேன்.

ச.மு. : எத்தனி நாழிடா பாக் பண்ண? சீக்கிரம் ஆகட்டும், மாமா அவுங்களளெம் வர்ர வேளெ ஆச்சி, வந்தவுடனேயே சாயங்காலம் பொறப்பட்டுப் போவணும் அவங்க வீட்டுக்கு.

ச. : என்னாப்பா விசேஷம்?

ச.மு. : பொங்கல் விருந்துக்கு கூப்பிட வர்ராங்க.

ச. : ஓ! அப்போ சீக்கிரம் பாக் பண்ணிடமாட்டே.

ச.மு. : இந்தா, எல்லாம் பாக் பண்ணியானப்புறம் இந்த கடிதத்தை பக்கத்து தெரு முருகேசம் கிட்ட கொண்டு போயி கொடுத்துட்டு வா.

ச. : என்னா காயிதம்பா இது?

ச.மு. : அடே அதிகப்பிரசங்கி! அதெல்லாம் ஒண்ணும் கேக்கக்கூடாது. இண்ணு சொல்லலே நானு?

சபாபதி முதலியாரின் அரைகுறை ஆங்கில அறிவை விளக்கும் ஒரு பகுதி.

(சபாபதி முதலியார் கலெக்டருடன் பேசுகிறார்)

S.M. : No Your Honour. I must say that once I got a zebra in Arithmetic.

F. : Algebra in Arithmetic. What do you mean?

S.M. : No Algebra. I got what do you call cipher.

F. : You mean Zero.

S.M. : Exactly.

இங்கு 'Zero' என்று கூறவேண்டியதைச் சபாபதி 'Zebra' என்று கூற, கலெக்டர் அதனை 'Algebra' என்று நினைத்து மயங்குகிறார்.

சபாபதி ஒரு வெள்ளித்தட்டில் ஜோட்டை வைத்து எடுத்துக்கொண்டு வருகிறான்.

ச.மு. : வாட் நான்சென்ஸ் (What-nonsense). என்னடா இது?

ஜோட்டைத் தட்டிலே வச்சிக் கொண்டாரையே?

ச : நீ தானே அப்பா சொன்னே, எதைக் கொண்டாரச் சொன்னாலும் தட்டிலே வைத்துக் கொண்டாரச் சொன்னே. (முன்பு சபாபதி பாக்கைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு வரும்போது அவனைத் திட்டி என்ன கொண்டு வந்தாலும் தட்டிலே வைத்துக்கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லி இருந்தார்.)

இவ்வாறு ஒவ்வொரு காட்சியும் தனித்தனியாக நடிக்குமளவு நகைச்சுவை கொண்டுள்ளது. ஒவ்வொரு பாகமும் மற்ற பாகங்களோடு தொடர்பில்லாது தனித்து நிற்கின்றது. அனைத்துப் பாகத்திலும் சபாபதியே

தலைவன். சம்பந்த முதலியார் நாடகங்களில் கதை கட்டுக்கோப்பு, பாத்திரப்படைப்பு, மொழிநடை, கருத்து சிறப்பாக அமைந்திருப்பதுடன் நடிப்பதற்குரிய தகுதியும் ஒருங்கிணைந்து காணப்படுகின்றது. இவரது உரைநடை நாடகங்களை அக்காலப் பத்திரிகைகள் பாராட்டி எழுதியுள்ளன.

தன்மதிப்பீடு : 4

I. பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை தருக:

1. மேலை மரபு வழி நாடகம்: குறிப்பு வரைக.
2. தமிழ் நாடகப் பேராசிரியர் என்று அழைக்கப்பட்டவர் யார்? ஏன்?
3. பம்மல் சம்பந்த முதலியாரின் நாடகங்கள் மூன்றினைக் குறிப்பிடுக.

II. கோடிட்ட இடங்களைப் பூர்த்தி செய்க:

1. சபாபதி நாடகத்தை என்பர்.
2. சம்பந்த முதலியார் சென்னையில் என்ற அமெச்சூர் நாடகக் குழுவினைத் தொடங்கிப் பல சீர்த்திருத்தங்களைச் செய்தார்.
3. முதன்முதலில் நாடக உலகில் உரையாடலை அமைத்து நாடகம் எழுதத் தொடங்கியவர் பம்மல் சம்பந்த முதலியார் ஆவார்.

11.5 சமூக நாடகம்

தமிழ் மக்களின் சமயப் பற்றும் பழமைப் பிடிப்பும் புராண நாடக வளர்ச்சிக்கு இடம் வகுத்தன. சமூக உணர்ச்சியை மக்களுக்கு ஊட்டிச் சமுதாய விழிப்பை ஏற்படுத்திச் சிறப்படையச் செய்யவேண்டும் என்னும் ஆவல் சமூக நாடகங்கள் தோன்றக் காரணமாக இருந்தது என்பர்.

மக்களின் சமூக வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கும் நாடகம் சமூக நாடகமாகும். சமூக நாடகம் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் அறிஞர் பெர்னார்ட்ஷா அவர்களும், இதன் முக்கியப் பண்பு சமகாலத்து வாழ்வை எடுத்துக்காட்டி, மக்களைத் திருத்துவதேயாகும் என்று குறிப்பிடுகிறார். இக்காலத்தில் மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளே இலக்கியக் கருவாயின. குண்டுசி முதல் குமரி முனை வரையுள்ள அனைத்துப் பொருள்களும் கவிதைக் கருப்பொருள்களாகக் கருதப்பட்டன; இதுபோல், நாடக உலகிலும் உயர்குடி, தாழ்குடி, நடுநிலை என்று அனைத்துத் தர மக்களின் அனைத்துப் பிரச்சினைகளும் அப்பட்டமாக அலசிப் பார்க்கப் பட்டது. மக்களின் மூட நம்பிக்கைகளையும் மக்களிடமுள்ள அடுத்துக் கெடுக்கும் செயல்கள், நம்பிக்கைத் துரோகம், கைவிடுதல், ஏமாற்றுதல், வஞ்சனை செய்தல், ஊழல் புரிதல் போன்ற தீயசெயல்களையும் மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டி அவர்களை நல்வழிப்படுத்தச் சமூக நாடகங்கள் எண்ணற்றவை தோன்றின. மக்களிடம் சமுதாய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதை இச்சமூக நாடகங்கள் அடிப்படை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன. இத்தீய செயல்கள் தவிர கல்வியின் மாண்பு, குலப்பெருமை, மானுடப் பெருமை போன்ற நல்ல கருத்துக்களும் சமூக நாடகங்களில் எடுத்துக்காட்டப் பட்டன.

சுருங்கக்கூறின் சமூக நாடகங்கள் மூலம் சமூகச் சீர்திருத்தத்தைக் காணவே நாடகாசிரியர்கள் விரும்பினர். இத்தகைய நோக்கில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஒரு சில நாடகங்களே தோன்றின. 1867-ல் காசி விசுவநாத முதலியாரால் எழுதப்பெற்ற 'டம்பாச்சாரி விலாசம்', தமிழில் தோன்றிய முதல் சமூக நாடகம் எனலாம். வேலைக்காரி, முத்துச்சிப்பி, தாசிப்பெண், இரத்தக் கண்ணீர், அந்தமான் கைதி போன்றன பல சமூக நாடகங்களிலடங்கும்.

உரையாடல்கள்

சமூக நாடகங்கள் யாவும் முழுக்க முழுக்க உரைநடைப் பாங்கினைக் கொண்டு திகழ்கின்றன. நாடகாசிரியர்கள் மேலைநாட்டு நாடகப் பகுப்புகளைப் பின்பற்றி, நல்லதொரு அமைப்புடன் எழுதினர்; இது போன்று மேடையில் அவற்றை அரங்கேற்றும் பொழுதும் அதன் காட்சி, நாடகப் பாத்திரங்கள், ஒப்பனை, பாத்திரத்திற்கேற்ற மொழிநடை முதலியவற்றில் அதிகக் கவனம் செலுத்தினர். நடிக்கும் நடிகர்களைக்கூட நாடகத்தின் பண்பு நலனிற்கேற்பத் தேர்ந்தெடுத்தனர். பிற மொழி நாடகங்கள் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. புகழ்பெற்ற நாவல்களும் நாடகங்களாக மாற்றியமைக்கப்பட்டு நடிக்கப்பட்டன.

முன்பிருந்த தொழில் முறை நாடக மன்றங்களோடு பயில்முறை நாடகமன்றங்களும் தோன்றின. சங்கீத நாடக சங்கம் அரசினரால் நிறுவப் பெற்று நாடகக் கலைக்கு நல்லாதரவு தருகிறது. நாடகக்கழகம் ஒன்றும் பணியாற்றி வருகிறது. இன்று பல்வேறு நாடகக் குழுக்கள் தோன்றி மக்கள் மனப்பான்மையினை நன்கு புரிந்து, அதற்கேற்ப மக்கள் விரும்பிப் பார்க்கும் நாடகங்களை நடித்து வருகின்றன.

நாட்டிய நாடகங்களும் இன்று நாடக உலகில் ஒரு புதுப்பாணியை வளர்த்து வருகின்றன. 'நிஜ நாடக இயக்கம்' என்ற குழு மேலை நாடகங்களையும் நாடக முறைகளையும் பின்பற்றிப் புதுப்பாணியில் இசைப்பாடல் ஆடலுடன் கூடிய நாடகங்களை நடித்து வருகின்றது. வானொலி மூலம் முழு நீள நாடகங்களும் ஓரங்க நாடகங்களும் ஒலிபரப்பப்படுகின்றன.

இவ்வாறு அச்சேறியும், அரங்கிலே ஆடப்பட்டும், நாட்டிய நாடகமாகவும், நாடக இயக்கமாகவும் உருவெடுத்து நாடகக் கலை நல்லதொரு வளர்ச்சியை இன்றைய நாளில் அடைந்து வருகிறது.

தன் மதிப்பீடு : 5

சிறு குறிப்பு வரைக :

1. தமிழில் முதன் முதல் தோன்றிய சமூக நாடகம் எது?
2. சமூக நாடகம் பற்றி 'பெர்னாட்ஷா' கூறுவது யாது?
3. சமூக நாடகத்தின் அடிப்படை நோக்கம் என்ன?
4. 'நிஜ நாடக இயக்கம்' - குறிப்பு வரைக.

கோடிட்ட இடத்தை நிரப்புக.

1. அரசினரால் நிறுவப் பெற்ற சங்கம் நாடகக் கலைக்கு நல்லாதரவு தருகிறது.
2. ஒன்றும் நாடகக் கலைக்கு நற்பணியாற்றி வருகிறது.

11.6 பாடத்தொகுப்புரை

முத்தமிழுள் ஒன்றாகிய நாடகத்தமிழ் இயற்றமிழும் இசைத்தமிழும் கலந்தது ஆகும். தெருக்கூத்து என்ற கூத்து வகையே தமிழ் நாடகம் தோன்றுவதற்கு அடிப்படைக் காரணமாக இருந்தது. சிலம்பிலும் பல கூத்து வகைகள் காணப்படுகின்றன. மற்றும் பலவகை ஆடல்கள் குறித்தும் நாடக அரங்குகள் பற்றியும் குறிப்புகள் உள்ளன. ஆதலால் இதை முத்தமிழ்க் காப்பியம் என்றும், நாடகக்காப்பியம் என்றும் கூறுவர். 17-ஆம் நூற்றாண்டு வரை கல்வெட்டுச் செய்திகள் மூலம் நாடகங்களின் பெயர்கள் தெரியவருகின்றன. 17-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்துதான் பள்ளு, குறம், குறவஞ்சி, நொண்டி நாடகங்கள், கீர்த்தனை நாடகங்கள் தோன்றின.

இவ்வகை நாடகங்கள் எல்லாம் பெரிதும் (இராகம் தாளத்துடன் கூடிய) இசைப்பாடல்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தன. இடையிடையே சிறுசிறு வசனம் மட்டும் வந்தது.

18 ஆம் நூற்றாண்டில் பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை அவர்களால் கவிதை நாடகம் வெளிவந்து ஒருபெரும் மரபைத் தோற்றுவித்தது. பின்னர், பழைய தமிழ் நாடகங்களுக்குப் புத்துயிரும், புதிய வடிவும் கொடுக்கும் பொருட்டுப் பழைய தெருக்கூத்து மரபினைத் தழுவி நாடகங்கள் எழுந்தன. தெருக்கூத்து முறையில் இசைப்பாடல்கள் விரவி வந்த போதிலும் இடையிடையே நீண்ட உரைநடைப் பகுதிகள் இருந்தன. இக்கால கட்டத்தில் நாடகங்கள் நடிப்பதற்கென எழுதப்பட்டன.

மேலைநாட்டார் தாக்கத்தினால் புதிய நாடக முறைகளையும் நாடக அமைப்பினையும் பின்பற்றி நாடகங்கள் தோன்றின. பெரிதும் உரைநடையிலேயே இந்நாடகங்கள் எழுதப்பட்டன. ஆதலால் இவ்வடிவில் எழுந்த நாடகங்கள் உரைநடை நாடகங்கள் என்றே அழைக்கப்பட்டன. நடிப்பதற்கு என்றும், நடிப்பதற்கென்றும், இவ்விரண்டிற்குமுரியதாகவும் நாடகங்கள் தோன்றின. பிறமொழி நாடகங்கள் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டன. சமூக உணர்வினைத் தூண்டும் வண்ணம் சமூக நாடகங்கள் எழுந்தன. இதனையொட்டி நாடக வகைகள் பெருகின. நாடகக்குழுக்கள் பல தோன்றி நாடகங்களை மக்கள் முன்னிலையில் நடித்து, நாடகக் கலைக்குத் தொண்டு புரிகின்றன. மற்றும் வானொலி, தொலைக்காட்சி மூலம் நாடகங்கள் இடைவிடாது ஒலிபரப்பப்படுகின்றன.

11.7 தொடர்ந்து படிப்பதற்குரிய துணைநூல்கள்

1. தமிழ் நாடகம் ஓர் ஆய்வு, டாக்டர் ஏ.என். பெருமாள், தமிழ்ப் பதிப்பகம், சென்னை, 1979.
2. உலக நாடக இலக்கியம், எம்.கே. மணிசாஸ்திரி, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 1969.
3. நாடகவியல், வீ.கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், சென்னை, 1956.
4. நாடகக்கலை, தி.க. சண்முகம், சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் நினைவு மன்றம், மீனாட்சி கலா நிலையம், சென்னை, 1956.
5. பாட்டும் கூத்தும், ரா. சுப்பரமணியம், மதுரைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை வெளியீடு, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், 1977.
6. நாடக உலகில் அண்ணா, கலைஞர், டி.என். சிவதாணு (தொகுத்தவர்), தமிழ்நாடு சங்கீத நாடக சங்கம், சென்னை, 1970.
7. நாடகத்தமிழ், மா. இராசமாணிக்கனார், சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் நூற்றாண்டு விழா மலர், சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் நினைவு மன்றம், சென்னை, 1967.
8. நாடகச் செல்வம், நாடகக் கலைக்கழகம், கோவை, சிறப்பு மலர், 1971.

தன்மதிப்பீடு : விடைகள்

1. நடிக்கப் பெறுதலின் நாடகம் என்பர். நாடு + அகம் உள்ளத்தால் ஒன்றி உணர்தல் என்றும் பொருள் கூறுவர். உள்ளத்துணர்ச்சியைப் புலப்படுத்தும் வண்ணம் நடிப்புடன் இயல்வது நாடகமாகும் எனலாம்.
2. வரலாற்று நாடகம், சமூக நாடகம், புராண நாடகம்
3. வால சரித நாடகம்

4. கீர்த்தனை என்ற இசைப்பாடல்களின் தொகுதியானது கீர்த்தனை நாடகம். கீர்த்தனை புகழ்பாடும் இசைப்பாட்டு. சிந்துப் பாடல் வகையின் வளர்ச்சியைத் தமிழ்க் கீர்த்தனைப் பாடல்களில் காணலாம்.
 5. விருத்தம், தரு, திபதை என்பன கீர்த்தனை நாடக உறுப்புகள். மேலும் கட்டா, தாண்டகம், நொண்டிச் சிந்து, இலாவணி, கண்ணி, கும்மி துக்கடா, செல், ஆனந்தக்களிப்பு, அகவல் முதலிய பாடல் வகைகளை இந்நாடகத்துள் காணலாம்.
- II. 1. இயல், இசை, நாடகம்
2. குறம், குறவஞ்சி
 3. 'திருநாளைப் போவார்..... ஆசிரியர்; கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார்
 4. இசை நாடக வகை
 5. வசனம் என்ற அமைப்பு உரைநடையில்
2. 1. செய்யுள் அல்லது கவிதை நடையைக் கொண்டு அமைவது.
2. பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை
 3. அனிச்சஅடி, வேங்கையின் மைந்தன், ஊமைக்குயில்
 4. வாணி
 5. ஆங்கிலமரபை ஓட்டி அங்கம், களம் என முதன் முதல் பகுக்கப் பட்ட நாடகம் இது.
3. 1. வாய்மொழி மரபான தெருக்கூத்து அடிப்படையில், புராண இதிகாசங்களைப் பெரிதும் கதைக் கருவாகக் கொண்டு, நடிப்பதற் கென்றே எழுதி, இசையுடன் பாடி நடிக்கப்பட்டவற்றை 'மரபு வழி மேடை நாடகம்' எனலாம்.
2. இந்திரஜித்தின் மனைவி சுலோச்சனா தன் கணவன் இறந்தவுடன் உடன்கட்டை ஏறுகிறாள். சதி-மனைவி, உடன்கட்டை ஏறும் மனைவி, உடன்கட்டை ஏறுதல். சுலோசனா உடன்கட்டை ஏறிய மனைவி என்ற பொருளில் 'சுலோசனா சதி' எனப் பெயரிடப் பட்டுள்ளது.
 3. சங்கரதாஸ் சுவாமிகள், இந் நாடகவகை மிகுதியான பாடல்களைக் கொண்டது. சிறுசிறு வசனப் பகுதி மட்டும் இடையிடையே வரும். பழைய தெருக்கூத்து, கீர்த்தனை, நாடக மரபை இதில் காணலாம். நாடகத்தின் இடையிடையே அறக்கருத்துக்கள், திருமணம் என்பது என்ன - அதன் வகைகள் யாவை என்பன போன்ற செய்திகள் நீண்ட வசனங்களாக இடம் பெறும். தெளிவாக உச்சரித்து, அவற்றை நடிக்கர்கள் பேசும்போது மக்கள் கேட்டுக் கைதட்டி ஆரவாரிப்பர்.
- 4.
- I. 1. மேலைநாட்டு நாடக முறைகளைப் பின்பற்றி, நடுத்தர மக்களுக்கென உரையாடல்களைக் கூட்டி, நாடக மேடையில் அரங்கேற்றப் பட்டவை 'மேலை மரபுவழி நாடகம்' எனத்தக்கனவாகும்.
2. பம்மல் சம்மந்த முதலியார் 'மேலை மரபுகளைப் பின்பற்றி, ஆங்கில வசனம் கலந்த நடுத்தர மக்களுக்காகப் பெரிதும் உரையாடல் வடிவில் எழுதினார். உயர்பதவி வகித்தவர்களையெல்லாம் நாடகத் துறைக்கு இழுத்து நடிக்க வைத்தார். இதை ஒரு தொழிலாகக் கருதாது, கலை வளர்ச்சியே நோக்கமாகக் கொண்டு போற்றியதால் இவர் 'தமிழ் நாடகப் பேராசிரியர்' என அழைக்கப்பட்டார்.
 3. மனோகரன், சபாபதி, இரு நண்பர்கள்

II. 1. சமூக அங்கத நாடகம்

2. சுருண விலாச சபை

3. உரைநடையில்

5.

I. 1. காசிவிசுவநாத முதலியார் எழுதிய 'டம்பாச்சாரி விலாசம்'

2. 'சமூக நாடகம் என்பது சம கால மக்கள் வாழ்வை எடுத்துக்காட்டி, மக்களைத் திருத்துவதேயாகும்' என பெர்னாட்ஷா கூறியுள்ளார்.

3. இன்று சமூக நாடக அடிப்படை நோக்கம் மக்களிடம் சமுதாய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதாகும்.

4. 'நிஜ நாடக இயக்கம்' என்ற குழு மேலை நாடகங்களையும் நாடக முறைகளையும் பின்பற்றிப் புதுப்பாணியில் இசைப்பாடல் ஆடலுடன் கூடிய நாடகங்களை நடித்து வருகிறது.

II 1. சங்கீத நாடக

2. நாடகக் கழகம்.

ignou
THE PEOPLE'S
UNIVERSITY

பாடப்பகுதி (Unit) 12

மரபுக்கவிதை (Poetry : Traditional Poems)

படிப்பு நோக்கம்

- ★ தமிழில் கவிதை இலக்கியத்திற்குள்ள பெருஞ் செல்வாக்கைக் கோடிட்டு காட்டுவது
- ★ தமிழ்க் கவிதை இலக்கிய வகைகள் பலவற்றை அறிமுகப்படுத்துவது
- ★ கவிதை இலக்கிய வளர்ச்சியை, பல படிநிலைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை உணரச் செய்வது
- ★ தமிழ்க் கவிதையின் கலைத்தன்மையை, அழகை, சிறப்பைச் சான்றுகள் பலவற்றின் மூலம் விளங்கச் செய்வது

பாடக்கருத்தலகுகள்

12.0 பாட முன்னுரை

12.1 இலக்கியம்

12.1.1 அகப்பாடல்கள் - விளக்கம்

12.1.2 புறப்பாடல்கள் - விளக்கம்

12.2 நீதிக்கவிதைகள் - விளக்கம்

12.2.1 திருக்குறள்

12.2.2 நாலடியார்

12.3 சந்தப்பாக்கள் - விளக்கம்

12.3.1 குற்றாலக்குறவஞ்சி

12.3.2 காவடிச்சிந்து

12.4 பாடத்தொகுப்புரை

12.5 தொடர்ந்து படிப்பதற்குரிய துணை நூல்கள்

12.0 பாடமுன்னுரை

“இருந்தமிழே உன்னால் இருந்தேன் வானோர்
விருந்தமிழ்தம் என்றாலும் வேண்டேன்.” (தமிழ்விடுதாது)

என்று கவிஞர்கள் பாராட்டிய சிறப்புடைய தமிழ் பக்திமொழி என்றும் பாராட்டப்படுகின்றது. தமிழ் இலக்கியமோ எண்ணற்ற இலக்கிய வகைகளைத் (Genre) தன்னுள் கொண்டுள்ளது. தமிழ் இலக்கிய வகைகளின் வடிவத்தினை (Form) உற்று நோக்கினால் அது பெரிதும் கவிதை வடிவாகவே இருப்பதைக் காணலாம்.

தான் அனுபவித்த ஓர் உணர்ச்சியை அப்படியே பிறரும் அனுபவிக்கும்படி செய்யத் தூண்டும் மனவெளிபாடே கவிதை.

‘கவிதை’க்கலை பார்த்ததை படம் பிடிக்கும். அறிவியல் அறிஞனுக்குக் காக்கை ஒரு பறவை; கடல் நீர் ஒரு நீர்நிலை; மணல் ஒரு மண் மேடு. ஆனால் உள்ளொளி பெற்ற கவிஞனுக்கோ பறவைகள் கூட உறவினர்கள், உடன்பிறந்தவர்கள்.

“காக்கை குருவி எங்கள்தாதி - நீள்
கடலும் மலையும் எங்கள் கூட்டம்
நோக்கும் திசையெல்லாம் நாமன்றி வேறில்லை
நோக்க நோக்கக் களியாட்டம்”

இக்கவிதையில் பாரதியார் பறவையிடம் உறவு கொண்டாடி உள்ளம் மகிழ்வதைப் பாருங்கள். அவர் உணர்ந்த உறவு கவிதை மொழி வழி நமக்கும் சொந்தமாகிறதல்லவா?

“வஞ்சியொளிர் விஞ்சுகுளிர் பல்லவம் அனுங்க
செஞ்செவிய கஞ்சநிமிர் சீறடிய ளாகி
அஞ்சொலிள மஞ்ஞையென அன்னமென மின்னும்
வஞ்சியென நஞ்சமென வஞ்சமகள் வந்தாள்’.

என்று, கம்பரின் கவிதை சூர்ப்பணகை உருமாறிவரும் அழகிய தோற்றத்தை அழகு தமிழில் அப்படியே படம் பிடித்துக்காட்டுகிறது. வஞ்சி, நஞ்சம், வஞ்சம், அஞ்சொல் என்று வரும் எதுகை நயம் மிக்க சந்த அமைப்பினாலேயே இக்கவிதை சிறந்து நிற்கிறது. எழுத்துக்கள் இயைந்து வரும் இச்சந்த அமைப்பிற்குத்தான் தொடை இலக்கணம் இன்றியமையாமை நல்கியுள்ளது.

இத்தகைய கவிதைப் பண்பு தமிழுக்கு மிகச் சிறப்பாக - அழுத்தமாக அமைந்துள்ளது. உரைநடை வளர்ச்சி தமிழில் மிகப் பிற்காலத்தது. சங்ககாலம் தொட்டு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு வரை எல்லாத் துறைகளிலும் கவிதையே ஆட்சி செய்து வந்துள்ளது. அவற்றைப் பற்றி ஒரு சிறிதேனும் நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டாமா?

ஆசிரியப்பா, வெண்பா, வஞ்சிப்பா, கலிப்பா என்பன தமிழ் இலக்கண பாக்களாகும். தாழிசை, துறை, விருத்தம் போன்றன அப்பாக்களின் இனங்களாகும். இப்பாக்கள், பா இனங்கள் ஆகிய இவற்றில் கூறப்பட்ட இலக்கணத்திற்குட்பட்டுத் திகழும் பாக்கள் மரபுக் கவிதைகள் என்ற வரிசையிலும் அடங்கும். இவ்வாறு தோன்றியவற்றுள் தமிழ்க்கவிதை வகைகளான சங்க இலக்கியம் (தன்னுணர்ச்சிப் பாக்கள்), நீதிப்பாடல்கள், பக்திப் பாசுரங்கள், காப்பிய இலக்கியம், சிற்றிலக்கியம், சந்தப்பாக்கள் என்பன பலவும் அடங்கும்.

12.1 சங்க இலக்கியம்

முச்சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்த்த சங்க காலத்தில் தோன்றிய கவிதைகள் சங்கக் கவிதைகள் என்றழைக்கப்பட்டன. சங்கக் காலக் கவிதைகள் சங்கச் சமுதாயத்தை, இயற்கையோடு இயைந்து மக்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கையை அப்படியே படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. சங்கச் சான்றோர் தம் செய்யுளுக்குப் பொருளாக மக்கள் வாழ்வினை அமைத்த போது அகத்திணை, புறத்திணை என்று வகுக்கலாயினர்.

12.1.1 அகப்பாடல்கள் - விளக்கம்

‘அகம்’ என்பது உள்ளம்; காதல் ஒழுக்கம். அகப்பாடல் உள்ளத்து எழுந்த காதல் உணர்வினைப் புலப்படுத்துவது. காதல் வாழ்வினைச் சித்தரிப்பது; அக இன்பத்தினை எடுத்து இயம்புவது. தலைவனும் தலைவியும் சந்தித்த பொழுது உணர்ந்த இன்பத்தினைச் சொல்வது. வீட்டு வாழ்வினை வெளிப்படுத்துவது. ஒருவர் அனுபவித்த உள்ளத்து உணர்வினைச் சித்தரிப்பதால் இவை தன்னுணர்ச்சிப் பாக்கள் (Lyric Songs) எனவும் அழைக்கப்படுகின்றன.

அமைப்பு

அகப்பாட்டுக்கள் அனைத்தும் ஒருவரை முன்னிலைப்படுத்தித் தன் கருத்தை எடுத்துரைப்பனபோல் காணப்படும். கூற்று முறையில் அமைந்திருக்கும். ஆதலால் இப்பாக்கள் நாடக முன்னிலைப்பாக்கள் (Dramatic Monologues) என்றழைக்கப்படுகின்றன.

அகப்பாக்கள் எல்லாம் ஒரு குறிப்பிட்ட காட்சியினைச் சித்தரிக்கும் கவிதையில் ஒருவரது பெயர் குறிப்பிடப்படாது. தலைவன் தலைவி தோழி தாய் என்ற பொதுப் பெயர்களாலேயே சுட்டப்படும். இதனால் இது கூறும் உணர்வுகள் அனுபவங்கள் எல்லாம் மக்கள் அனைவருக்கும் உரியன போல் தோன்றும்படி ஒரு பொதுமையுணர்வினை (Universal experience) நல்கும்.

குறிஞ்சித் திணையில் ஒரு பாடல். ஒரு தலைவி தலைவன் தன் மீது வைத்துள்ள மாறா அன்பினைப் பின்வருமாறு நீள நினைத்துப் பேசுகிறாள்.

முதலில் தலைவனின் அன்பைப் பெரிது என்று கூற நினைக்கிறாள். இவ்வுலகில் நிலம் தானே பரந்துபட்டது என்று நினைத்தவுடன், தலைவனின் அன்போ நிலத்தை விடப் பெரியது என்கிறாள். பிறகுதான் நினைவிற்கு வருகிறது பரந்தது மட்டுமன்று; அன்பு உயர்ந்ததல்லவா? ஆதலால் வானிலும் உயர்ந்தது என்கிறாள். அப்பொழுதும் அவ்வன்பு நிறை நெஞ்சம் அன்பின் மென்மையால் அமைதியுறாது, அன்பு ஆழமானது என்றெண்ணவே கடலின் ஆழத்தை விட அளத்தற்கரிய ஆழமானது என்கிறாள்.

குறிஞ்சி

“நிலத்தினும் பெரிதே; வானினும் உயர்ந்ததன்று
நீரினும் ஆர் அளவின்றே - சாரற்
கருங் கோல் குறிஞ்சிப்பூக் கொண்டு
பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடனொடு நட்பே”

- (குறுந். 3)

(தலை மகன் சிறைப்புறமாக, அவன் வரைந்து கொள்வது வேண்டி, தோழி இயற்பழித்தவழி, தலைமகள் இயற்பட மொழிந்தது.)

ஆசிரியர் : தேவகுலத்தார்

மிகச்சிறிய குறிஞ்சிப்பூவைக் கொண்டு, மிகப்பெரிய மலைத் தேனடையைத் தேனீக்கள் உருவாக்குகின்றன. மானிடம் செய்யும் காதலும் பல பரிமாணங்களை உடையதாய் நிகரற்று விளங்குவதை இப்பாடல் விளக்குகிறது.

தலைவன் பிரிந்து சென்று விடுகிறான். கார் காலத்தில் அவன் திரும்பி வந்து விடுவான் என்று தலைவி ஆற்றி இருக்கிறாள். தலைவன் சொன்ன கார் காலமும் வந்தது. ஆனால் தலைவனோ வரவில்லை. தலைவன் இப்பொழுது வந்து விடுவான்; இன்னும் சற்று நேரத்தில் வந்துவிடுவான் என்று எண்ணி எண்ணி எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறாள். ஒரு நாள் மாலை மழையும் பொழிந்திருக்கிறது. ஆதலால் முல்லை மலர்கள் பூத்துக் காட்சி யளிக்கின்றன. அதைச் சூடிக்கொள்ள ஆசை. ஆனால் தலைவன் இல்லாது சூடி மகிழ்வுடன் இருக்க மனம் வரவில்லை. தலைவனை நினைத்து வருந்திய மனம், தான் தலைவன் வருகையை எதிர்பார்த்து ஏமாந்து இருப்பதைப் பார்த்துத்தான் இம்முல்லை மலர்கள் நகைக்கின்றனவோ என எண்ணுகிறது. உடனே பொய்க்கோபத்துடன் தோழியைப் பார்த்துக் கூறுகிறாள்.

முல்லை

“இளமை பாரார் வளம் நசைஇச் சென்றோர்
இவணும் வாரார்; எவணரோ?” என
பெயல் புறந்தந்த பூங் கொடி முல்லைத்
தொகுமுகை இலங்கு எயிறு ஆக
நகுமே - தோழி; நறுந்தண் காரே”

(குறுந். 126)

(பருவம் கண்டு அழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது)

ஆசிரியர் : ஓக்கூர் மாசாத்தியார்

என்பது அப்பாட்டு

பாரடி! கார்காலம் வந்து விட்டது. ஆனால் தலைவன் வரவில்லை. நான் இவ்வாறு வருந்தி இருக்க, இம்முல்லைக்கொடி இன்னும் உன் தலைவன் வரவில்லையா என்று தன் முல்லைப் பற்களைக் காட்டிச் சிரிக்கின்றது என்று வருந்துகிறாள். இப்பாட்டு முல்லை நிலச்சூழலையும், முல்லைத்திணைக்குரிய ஆற்றி இருத்தலையும் சுட்டுகிறது.

தன்மதிப்பீடு : 1

பின்வரும் வினாக்களுக்கு ஒரிரண்டு வரிகளில் விடை எழுதுக.

1. மரபுக்கவிதைகள் என்றால் என்ன?
2. அதன் வகைகள் யாவை?
3. அகக்கவிதை என்றால் என்ன?

12.1.2 புறப்பாடல்கள் - விளக்கம்

போர், வீரம், கொடை, அளி, செங்கோல் கூறும் பாடல் புறப் பாடலாகும். பெரிதும் நாட்டு வாழ்வினை, வெளியுலக நடப்பினைக் கூறும் புறப்பாடல்களில் போர் தவிர, அறம், பொருள், வீடுபேறு பற்றியும் செய்திகள் விளம்பப்படும்.

போர் ஒழுக்கமானது வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண் என்று ஏழு திணைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. போர் தொடுக்கும்பொழுது குறிப்பிட்ட போருக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட பூவைச் சூடிச் செல்வர். அவ்வப்பூக்களின் பெயர்களால் மேற்குறிப்பிட்ட வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை என்றும் திணைகள் அழைக்கப்படுகின்றன. வாகை

வெற்றியையும், காஞ்சி நிலையாமையையும், பாடாண் புகழ்பாடுதலையும் குறித்தன. பிறகு இவை பனிரெண்டு திணைகள் என வளர்ந்து வகைப்படுத்தப்பட்டன.

அமைப்பு

ஒவ்வொரு பாடலும் ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சியைச் சொல்லும். யார், யார் மீது பாடியது; எந்த இடம்; என்ன காரணம்; அதன் விளைவு முதலியன வெளிப்படையாகக் கூறப்பட்டிருக்கும். பாடப்பட்ட அரசனின் பெயர் பற்றிய குறிப்பும் காணப்படும். பெரிதும் ஒவ்வொரு பாடலும், புலவனின் நேரடிக் கூற்றாகக் காணப்படும்; பாடலுடன் திணை, துறைக் குறிப்பு இடம் பெறும். குறிப்பிட்ட வரலாற்று நிகழ்ச்சி போல் ஒவ்வொரு பாடலும் அது பாடப்பட்ட காலத்தில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளை மாறாது எடுத்துரைக்கும்.

புலவர்கள் - புரவலர்கள் தொடர்பைப் புறநானூற்றுப் பாடல்கள் நன்கு விளக்குகின்றன. சங்ககாலத்தில் புலவர்களை அரசர்கள் மதித்துப் போற்றியுள்ளனர். புலவர்கள் மன்னர்களுக்கு மந்திரிகளாக, தூதுவர்களாக; அறிவுறுத்தும் அறிஞர்களாக, தகைசால் நண்பர்களாக விளங்கியுள்ளனர். மன்னர்களும் புலவர்களும் தம்மைப் பாடுவதைப் பெருமையாகக் கருதினர். பல பாட்டுக்கள் உலக நிலையாமையை எடுத்து உரைக்கின்றன; மறத்திலும் அறம் கடைப்பிடிக்கும் பாங்கினைக் கூறுகின்றன. இங்ஙனம் புறப்பாடல்கள் எண்ணற்ற செய்திகளை எடுத்தியம்புகின்றன. அவற்றில் ஒரு சில இங்கு காண்போம்.

ஒளவையுண்ட நெல்லிக்கனியும் அவர் வாழ்த்தும்

அதியமான் குறுநில மன்னன். போரில் வெற்றிகள் பல பெற்றவன். இவனுடைய நட்புக்குப் பாத்திரமான ஒளவையார் சிறந்த பெண்பாற் புலவர். அதியமானிடம் பற்றும் பாசமும் கொண்டவர். அதியமானுக்கு ஒருநாள் கிடைத்தற்கரிய நெல்லிக்கனி ஒன்று கிடைத்தது. அதை உண்டவர் நெடுநாள் வாழ்வார் என்று அவன் அறிவான். ஆனால் அதைத் தான் உண்ணாது, ஒளவையாரிடம் கொண்ட நட்பின் மிகுதியால், அக்கனியை ஒளவையாருக்கு அளித்தான். பிறகு அக்கனியின் அருமை ஒளவைக்குத் தெரிய வந்தது. உடனே நெஞ்சம் நிறைய வாழ்த்தி ஒளவையார் ஒரு பாட்டும் பாடினார்.

“வலம்படு வாய்வாள் ஏந்தி, ஒன்னார்
களம்படக் கடந்த கழல்தொடித் தடக்கை
ஆர்கலி நறவின், அதியர் கோமான்
போர்அடு திருவின் பொலந்தார் அஞ்சி!
பால்புரை பிறைநுதல் பொலிந்த சென்னி
நீல மணிமிடற்று ஒருவன் போல
மன்னுக பெரும நீயே! தொன்னிலைப்
பெருமலை விடரகத்து அருமிசைக் கொண்ட
சிறியிலை நெல்லித் தீங்கனி குறியாது
ஆதல் நின்னகத்து அடக்கிச்
சாதல் நீங்க, எமக்கு ஈத்தனையே.”

(புறம். 91)

“மலைச்சரிவிலே கடுமுயற்சியுடன் பெற்ற நெல்லியின் கனியிது. அதனைப் பெறுதற்கு, அரிது என்றும் கருதாது, அதனால் விளையும் பேற்றினையும் கூறாது நின்னுள்ளத்திலேயே அடக்கிக் கொண்டு, எம் சாதல் ஒழிய எமக்கு அளித்தனையே! நீ, பிறையணிந்த நீலமணி மிடற்று இறைவனைப்போல் நிலைபெற்று வாழ்வாயாக!” என்று வாழ்த்துகின்றார். நெல்லிக்கனி உண்ட ஒளவையார் நெடுநாள் வாழ்ந்திருக்கலாம். ஆனால் இவ்வாழ்த்துப் பாடலால், வாழ்ந்த காலத்தையும் விஞ்சி அஞ்சியின் புகழ் நிலைபெற்றுவிட்டது என்னவோ உண்மை!

புறப்பாடலில் கோப்பெருஞ்சோழன் என்ற அரசனும் பிசிராந்தையார் என்ற புலவரும் கொண்டிருந்த நட்பு சிறப்பாகப் பேசப்படுகிறது. இவர்கள் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் நேரில் பாராது செவியளவில் கேள்விப்பட்டு உள்ளார்ந்த நட்புக் கொண்டவர்கள்.

மானம் கருதியும், புறப்புண் நாணியும், துறவுபூண்டும் இதுபோன்ற பல காரணங்களால் அன்று வடக்கிருப்பர். வடக்கிருத்தலாவது, ஊர்ப்புறத்தே தனியிடம் கண்டு, அறமுறைக்கும் சான்றோர் புடைசூழப் புல்லைப் பரப்பி, அதன் மீதிருந்து உண்ணா நோன்பு மேற்கொண்டு, அறம் கூறும் தவம் செய்து உயிர்விடுதலாகும்.

தன் மக்கள் செயலால் மானம் பொறாத கோப்பெருஞ்சோழன் துறவுபூண்டு உயிர்துறந்து புகழ்நிறுவக் கருதி வடக்கிருந்தான். தான் வடக்கிருத்தலைக் கேட்டவுடன் பிசிராந்தையார் அங்கு வருவார்; இருவரும் சந்தித்து உரையாடலாம் எனச் சோழன் எண்ணினான். சந்திக்காமலே பல ஆண்டுகளாக உள்ளம் கலந்து உறவாடி வருபவர்கள் அவர்கள். எனவே சோழன் தன் உடனிருந்தவர்களிடம், “அவர் என் உள்ளம் கலந்தவர்; அவர்தம் பெயரையும் மறந்து என் பெயரையே தம் பெயராகச் ‘சோழன்’ என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் பேரன்பு கொண்டவர். ஆதலால் எங்கள் நட்பில் ஐயம் கொள்ளாது, அவருக்கும் என் அருகில், என்னுடன் வடக்கிருக்க இடம் ஒதுக்கி வையுங்கள்”, என்கிறான். தான் சாகும் நேரத்தில், தன் ஆருயிர் நண்பர் தன்னைத் தேடிவந்து சேர்வார் என்ற நம்பிக்கையில் சோழன் இவ்வாறு கூறுகின்றான்.

“கேட்டல் மாத்திரை அல்லது, யாவதும்
காண்டல் இல்லாது யாண்டுபல கழிய
வழுவின்று பழகிய கிழமையர் ஆயினும்
அரிதே, தோன்றல்! அதற்பட ஒழுகல் என்று
ஐயம் கொள்ளன்மின். ஆரறிவாரீர்!
இகழ்விலன்; இனியன், யாத்த நண்பினன்
புகழ்கெட வருஉம் பொய் வேண்டலனே;
தன்பெயர் கிளக்கும் காலை, என் பெயர்
பேதைச் சோழன் என்னும், சிறந்த
காதற் கிழமையும் உடையவன், அதன் தலை
இன்னதோர் காலை நிலல்லன்;
இன்னே வருகுவன்; ஒழிக்க, அவற்கு இடமே!”

குறிப்பு : வடக்கிருந்த சோழன் பிசிராந்தையாருக்கும் தன்னருகே இடம் ஒழிக்க என்று கூறிய செய்யுள் இது.

“கேட்ட அளவே அல்லாமல் கண்டுபழகிய நட்புரிமையுடையவர் அல்லர் என ஐயப்படாதீர்கள்! ஒட்டிய நண்பினனாகிய பிசிராந்தையார் காதற்கேண்மை உடையவர். நிச்சயம் வருவர்; அவருக்கு இடம் ஒதுக்கி வைத்திடுக!” என்பது கருத்து.

முன்னர் உள்ள பாடலில் நட்பிற்காக அரிய பொருளைக் கொடுத்தான் ஓர் அரசன். இப்பாடலில் நட்பின் பொருட்டு ஒரு புலவன் தன் உயிரினையே கொடுக்க முன்வந்த செய்தியை அறியமுடிகிறது. இவ்வாறு புரவலரும் புலவரும் கொண்ட கெழுதகை நட்பு போற்றற்குரியதாகப் புறப்பாடல்களில் திகழ்கிறது.

"Two things greater than all things are
one is love; and other is War"

என்று கிரேக்கப் பெருங்கவிஞர் ஹோமர் செவ்வியல் இலக்கியங்கள் (Classical Literature) குறித்துச் சொல்லியுள்ளார். இக்கூற்று, தமிழ்ச் சங்க இலக்கியத்திற்கு மிகவும் பொருந்திவருகிறது.

தன்மதிப்பீடு : 2

அ. பொருத்திக்காட்டுக

1. போர், வீரம் பற்றிய நிகழ்ச்சிகளைக் கூறும் பாடல்	கோப்பெருஞ்சோழன்
2. வெட்சி, வாகை	புறப்பாடல்
3. வடக்கிருந்து உயிர்நீத்த மன்னன்	திணை வகை.

ஆ. பின்வரும் வினாக்களுக்குச் சிறுகுறிப்பு வரைக.

1. புறம் சார்ந்த ஏழு திணைகளைக் குறிப்பிடுக?
2. பெரும்பாலான புறப்பாடல்கள் யாருடைய கூற்றாகக் காணப்படும்?
3. வடக்கிருத்தல் என்றால் என்ன?
4. கோப்பெருஞ்சோழனின் உயிர் நண்பர் யார்? அவர் சிறப்பு யாது?

12.2 நீதிக் கவிதைகள் - விளக்கம்

தொடக்க காலத்தில் காதல், வீரம் முதலிய உணர்ச்சிகளையும், இன்பத்தையும் பாடுவதில் ஈடுபட்டிருந்த புலவர்களின் உள்ளம் அதற்கடுத்த காலப்பகுதியில் நீதிகளைப் பாடும் நிலைக்கு மாறியது. எனவே தமிழ் இலக்கியத்தில் சங்க காலத்தை அடுத்த காலம் நீதிநூற்காலம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

நீதி நூற்காலத்தில் தோன்றிய நூல்கள் பல பதினென்கீழ்க்கணக்கு என்ற பிரிவில் அடங்கியுள்ளன. இப்பதினெட்டில் அகநூல்கள் ஆறு; புறம் பற்றியது ஒன்று; நீதிநூல்கள் பதினொன்று.

நீதிநூல்கள்

1. நாலடியார்	- சைன முனிவர்கள்
2. நான்மணிக்கடிகை	- நாகனார்
3. இன்னாநாற்பது	- கபிலர்
4. இனியவை நாற்பது	- மதுரைத் தமிழாசிரியர் மகனார் பூதஞ்சேந்தனார்
5. திரிகடுகம்	- நல்லாதனார்
6. ஏலாதி	- கணிமேதாவியார்
7. முதுமொழிக்காஞ்சி	- மதுரைக்கூடலூர்கிழார்
8. முப்பால் (திருக்குறள்)	- திருவள்ளுவர்
9. ஆசாரக்கோவை	- பெருவாயின் முள்ளியார்
10. பழமொழி	- முன்துறையரையனார்
11. சிறுபஞ்சமூலம்	- காரியாசான்.

இந்நீதி நூல்கள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி அமைப்புடையன. இவற்றுள் தலையாயது திருக்குறளாகும். இடைக்காலத்திலும் பிற்காலத்திலும் இவற்றைப் பின்பற்றிப் பல நீதிநூல்கள் தோன்றின.

12.2.1 திருக்குறள்

திருக்குறள் அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்னும் முப்பெரும் பிரிவுகளையும், 133 அதிகாரங்களையும் உடையது. அதிகாரத்திற்குப் பத்துப் பத்துப் பாக்களாக மொத்தம் 1330 குறட்பாக்களைக் கொண்டது.

கடவுள் வாழ்த்து, வாஞ்சிறப்பு, நீத்தார்பெருமை, அறன் வலியுறுத்தல் என்ற நான்கு அதிகாரங்களும் இந்நூலுக்குப் பாயிரங்களாக விளங்குகின்றன. அறத்துப்பால் இல்லறவியல், துறவறவியல், ஊழியல் என்று மூன்று இயல்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது; 38 அதிகாரங்களைக் கொண்டது.

பொருட்பால் அரசியல், அமைச்சியல், அரணியல், கூழியல், படையியல், நட்பியல், குடியியல் என 7 இயல்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. 70 அதிகாரங்களைக் கொண்டது.

காமத்துப்பால் களவியல், கற்பியல் என்ற இரண்டு பிரிவுகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. பண்டைத் தமிழரின் காதல் வாழ்வு கற்பனை நயமும், கலைநுட்பமும் திகழ அழகாக 25 அதிகாரங்களில் படைக்கப்பட்டுள்ளது.

திருக்குறள் மேலை, கீழை நாட்டைச் சார்ந்த 40-க்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இலத்தீன் மொழியில் வீரமாமுனிவரும் ஜெர்மன் மொழியில் டாக்டர் கிராஸ் என்பவரும், ஆங்கிலத்தில் போப் ஐயரும் திருக்குறளை மொழிபெயர்த்துள்ளனர். தமிழில் இந்நூலுக்கு முன்னதாகப் பதின்மர் உரையெழுதி உள்ளனர். இவற்றுள் பரிமேலழகருரை சிறந்ததாகக் கருதப்படுகிறது.

வள்ளுவர் அறக்கருத்துக்களைச் சொல்லும்பொழுதே, அதைக் கற்பவர் ஏற்கும் படியும் பதியும் படியும் அதேநேரம் எளிமையாகவும் அழுத்தமுடனும் எடுத்துரைக்கிறார்.

கல்வி

‘கல்வி’ என்ற அதிகாரத்தில் வள்ளுவர், கல்வி குறித்துக் கூறும் கருத்துக்களைக் காண்போம்.

“கற்கக் கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக.”

அதாவது, ஒருவன் கற்க வேண்டும். அதை எப்படிச் கற்க வேண்டும்? குற்றமற ஐயம் திரிபின்றிக் கற்கவேண்டும். இப்படிச் கற்றால் மட்டும் போதாது; அதனுடைய பயனாகக் கற்றபடி நிற்கவேண்டும்; அதாவது கற்ற கல்வியின்படி வாழ்க்கையிலும் நடக்க வேண்டும் என்கிறார். இவ்வாறு முதல் குறளிலேயே கல்வியை எப்படிச் கற்க வேண்டும்; எப்படி நடக்க வேண்டும் என்று பொதுவாகக் கூறிவிட்டுப் பின்னர் வரும் குறள்களில் அதன் சிறப்பு, புகழ், கற்றதனால் ஏற்படும் பயன், கற்றவர் தன்மை முதலியவற்றை வரிசைப்படுத்தித் திறம்பட உரைக்கிறார்.

“எண்ணென்ப ஏனை யெழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு.”

என்றும்,

“கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையவர் கல்லா தவர்.”

என்றும் கூறுகிறார். கல்வியில்லாதார்க்குக் கண்களிருந்தாலும் அவை பயனின்றிக் குழிகளாக இருத்தலால், அவற்றைப் புண்கள் என்கிறார்.

யாருடன் பேசினாலும் அவர் மனம் உவக்குமாறு மகிழ்வுடன் பேச வேண்டும்; பழக வேண்டும். அதுமட்டுமன்று; அவ்வாறு பழகியவர் மீண்டும் மீண்டும் நாம் அவருடன் எப்பொழுது பேசுவோம் என்று நீள நினையும்படி அறிவுத்திறம்பட மகிழ்வுடன் அளாவுதல் வேண்டும்.

“உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளம் பிரிதல்
அனைத்தே புலவர் தொழில்”

என்கிறார். இதுமட்டும் போதாது. செல்வர் முன் ஏழை எப்படிப் பணிவுடன் உடல்நெளிய நிற்கிறானோ அதுபோலக் கற்பவரும் தம் ஆசிரியர் முன் மிகவும் பணிவுடன் நின்று, அறிவகந்தை இன்றிக் கற்க வேண்டும்; இப்படிக் கற்பவரே கற்றவராவார். பணிவாகிய நிலைக்கு நாணிக் கல்லாதவர் என்றும் இழிந்தவர் ஆவார்.

“உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார்
கடையரே கல்லாதவர்.”

மணலின்கண் தோண்டும் அளவிற்கேற்ப நீர் ஊறும். அதுபோல கற்கும் அளவிற்கேற்பத்தான் அறிவு பெருகும்.

“தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத்து ஊறும் தறிவு”

அறிவு வளர என்றென்றும் கற்றுக்கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார்.

“யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன்
சாந்துணையும் கல்லாத வாறு.”

என்ற குறளில் கற்றவனுக்குத் தன் நாடும் தன் ஊரும் மட்டுமின்றி, எந்த ஊரும் எந்த நாடும் சொந்தமாகும் என்கிறார். இத்தகு திறத்தினை நல்குங் கல்வியை ஒருவன் கற்காமல் இருந்து என்ன பயன் என்பது அவர் வினா. கல்வியின் பெருமையையும் பயனையும் கண்டு,

“ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து.”

என்கிறார். ஏழு பிறவியிலும் பயன்தரும் கல்வியை ஒருவன் மறவாது கற்க வேண்டும் என்று இக்குறளின்வழி அவர் எடுத்துரைக்கின்றார்.

“தாமின்புறுவது உலகுஇன் புறக் கண்டு
காமுறுவர் கற்ற நிந்தார்.”

கல்வி கற்பவரையும் இன்புறுத்தி, அதனால் அவரைச் சுற்றி இருக்கும் உலகத்தையும் இன்புறுத்தும் பாங்குடையது என்கிறார் திருவள்ளுவர்.

மேற்குறிப்பிட்ட கருத்துக்களுக்கெல்லாம் முத்தாய்ப்பு வைப்பதுபோல, ஒருவனுக்குப் பொன்னும், மணியும், பணமும் மட்டும் சிறந்த செல்வமல்ல; இவையெல்லாம் அழிந்துபடும். ஆனால் அழிக்க முடியாத செல்வம் கல்விச் செல்வமேயாகும் என்பதை

“கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
மாடல்ல மற்ற யவை”

என்ற குறளில் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

இவ்வாறு கல்வி என்றால் என்ன? கல்வி நமக்குக் கண் போன்றது. கண் போன்ற கல்வியை அதன் சிறப்புணர்ந்து தெளிவாகக் கற்கவேண்டும்; கற்றால் மட்டும் போதாது, அதன்படி நடக்கவும் வேண்டும். கல்வியை மேன்மேலும் ஆர்வத்துடன் விரும்பிக் கற்றால்தான் அறிவு வளரும். இத்தகு கல்வியினால் பிறப்புத்தோறும் சிறப்படைவதுடன் சென்ற இடமெல்லாம் சீர் பெருகும். சிறப்புடைக் கல்வியை ஆசான் முன் அடக்கத்துடன் ஆணவ மின்றிக் கற்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் பயன்நல்கும். உலகிலுள்ள செல்வங்கள் அனைத்தும் அழியக் கூடியவை. ஆனால் கற்ற கல்வியானது என்றென்றும் அழியாததன்மை உடையது என்று கல்வியின் தன்மையை அழகுற வரிசைப்படுத்தி மனங்கொள்ளுமாறு திருக்குறள் எடுத்துரைக்கிறது.

திருக்குறளுக்கு அடுத்து நீதி நூல்களுள் நாலடியார் குறிப்பிடத்தக்கது.

“ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதி
நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்குறுதி”

என்ற பழமொழியில் ‘நாலு’ என்று நாலடியாரையும் ‘இரண்டு’ என்று திருக்குறளையும் ஒப்பவைத்துப் பேசுவதைக் காணலாம்.

இதற்குப் ‘பதுமனார்’ உரையெழுதி உள்ளார். இந்நூலும் திருக்குறள் போல அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்ற மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டு திகழ்கிறது. ஜி.யு. போப் இதை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

நிலையாமை முதலியவற்றை அழகிய சொல்லோவியங்களால் இலக்கியச் சுவையுடன் எடுத்துணர்த்தும் பாங்கு இந்நூலின் சிறப்புத் தன்மையாகும். நிலையாமையை வற்புறுத்தும் ஒரு பாட்டு.

“அறுசுவை யுண்டி யமர்ந்தில்லாள் ஊட்ட
மறுசிகை நீக்கியுண் டாரும் - வறியராய்ச்
சென்றிரப்பர் ஓரிடத்துக் கூழெனில் செல்வமொன்று
உண்டாக வைக்கற்பாற் றன்று.” (நாலடி - 1)

என்பது அப்பாடலாகும். அதாவது அறுசுவையுடன் கூடிய உணவை இல்லாள் உடனமர்ந்து ஊட்டுகிறாள்; கணவனோ போதும் போதும் என்று தடுக்கின்றான். அவளோ இன்னும் இன்னும் என்று சொல்லிப் பரிவோடு உண்ணச் செய்கிறாள். இவ்வாறு வாழ்ந்த செல்வரும் பிறிதொரு காலத்தில், ஏழைகளாய் மாறி, ஓரிடத்திற்குத் தேடிச்சென்று கூழ் கிடைத்தாலே போதுமென்று இரந்துண்ண நேரலாம். ஆதலால் செல்வம் ஒரு நிலையான பொருளாகக் கருதத் தக்கதாகாது என்று இப்பாடல் நிலையாமையை மிகத்தெளிவாக எடுத்தியம்புகிறது.

தன்மதிப்பீடு : 3

1. நீதிக் கவிதைகள் என்றால் என்ன?
2. பதினெண்கீழ்க்கணக்கில் நீதிநூல்கள் எத்தனை உள?
3. திருக்குறள் எத்தனை பெரும்பிரிவுகளாகக் கொண்டது? அதில் எத்தனை அதிகாரங்கள் உள்ளன?

12.3 சந்தப் பாக்கள் - விளக்கம்

தமிழிலுள்ள கவிதை இலக்கிய வகைகள் எண்ணற்றன. தமிழ் ஒரு செய்யுள் மொழியாகவே வளர்ந்துவிட்டது. இன்றுதான் அதனை உரைநடை மொழியாக வளர்க்க மிகவும் முயல்கின்றோம். கவிதை வகைகளுள் சந்த இசைப்பாடல்கள் குறிப்பிடற்பாலன. வரிப்பாடல், பரிப்பாடல், கலிப்பாடல் எல்லாம் இசை இனிமை மிக்க சந்தப் பாடல்களின் முன்னோடிகளாகும். அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழ் இச் சந்த வடிவத்தில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க நிலையைக் காட்டுகிறது. பிற்காலத்தில் பள்ளு, குறம், குறவஞ்சி, சிந்துப் பாடல்களில் இச் சந்த இசை துள்ளி விளையாடியது. இவற்றுக்கு ஓரிரு சான்றுகளேனும் கண்டால்தான் தமிழ்க்கவிதையின் சிறப்பியல்பை ஓரளவேனும் உணர்தல் கூடும்.

12.3.1. குற்றாலக் குறவஞ்சி

முதற்கண் திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சியிலிருந்து ஒரு பாடலைப் பார்க்கலாம். குற்றாலநாதர் மீது காதல் கொண்டு, அவரை அடையத்

துடிக்கும் தலைவியிடம் குறமகள் ஒருத்திவந்து குறி கூறுவதாகப் புனையும் இதில், இசையும் மெய்ப்பாடும் இணைந்த பாடல்கள் மிகுதி. அதனால் இதை இசை நாட்டியமாக இன்றும் ஆடிப்பாடுகின்றனர்.

குறத்தி குறி கூறுவதற்கு முன்னால் வசந்தவல்லியிடம் தன் மலைநாட்டு வளங்களை விவரிக்கின்றாள். “உன் சொந்தமலை எந்த மலை? அந்த மலை வளம் சொல்” என்று வசந்தவல்லி கேட்டதற்கு, விடையாக வருகிறது பாடல்:

வானரங்கள் கனிகொடுத்து மந்தியொடு கொஞ்சம்
மந்தி சிந்து கனிகளுக்கு வான்கவிகள் கெஞ்சும்
கானவர்கள் விழிஎறிந்து, வானவரை அழைப்பார்
கவனசித்தர் வந்துவந்து காயசித்தி விளைப்பார்
தேனருவித் திரைஎழும்பி வானின்வழி ஒழுகும்
செங்கதிரோன் பரிக்காலும் தேர்க்காலும் வழுகும்
கூனல்இளம் பிறைமுடித்த வேணிஅலங் காரர்
குற்றாலத் திரிகூட மலைஎங்கள் மலையே
முழங்குதிரைப் புனலருவி கழங்கென முத்தாடும்
முற்றமெங்கும் பரந்துபெண்கள் சிற்றிலைக் கொண்டோடும்
கிழங்குள்ளித் தேனெடுத்து வளம்பாடி நடிப்போம்
கிம்புரியின் கொம்பொடித்து வெம்புதினை இடிப்போம்
செழுங்குரங்கு தேமாவின் பழங்களைப் பந்தடிக்கும்
தேனலர் செண்பக வாசம்வானுலகில் வெடிக்கும்
வழங்குகொடை மகராசர் குறும்பலவின் ஈசர்
வளம்பெருகும் திரிகூட மலைஎங்கள் மலையே.

இப்பாடலில் இயற்கைப் புனைவு உயர்ந்து காணப்படுகிறது. குற்றாலத்துக்குப் போனவர்களே குரங்கின் மகிமையை அறிவார். எடுத்தவுடன் மந்தியுடன் கொஞ்சம் வானரத்தைக் காட்டுவதால் நாம் குற்றாலத்துக்கே போய்விடுகிறோம். எவ்வளவு உயரமான மலை... அதனால் கானவர்கள் விழியை வீசி வானவர்களைக் கீழே வருமாறு அழைக்கிறார்களாம். சித்தர் கூட்டம் வருதல், தேனருவி இசைபாடுதல் எல்லாம் அழகுதான். கதிரவனின் தேரும் குதிரையும் வழுக்குகிறதாம் - ஆம் சூரியவெப்பம் குறைவதையல்லவா இது நயப்படுத்திக் கூறுகிறது! வேணியாகிய சடையையுடைய குற்றாலநாதரின் தோற்றமும் மலையின் தோற்றமும் ஒன்றுபோலவே உள்ளன! அடுத்த பாடல் மலைக்குற மக்களின் வாழ்வைப் படம் பிடிக்கிறது. யானைக் கொம்பால் தினை இடிப்பவர்கள் சாதாரணமா? அவர்கள் வசிக்கும் இடமும் சிறப்பு; அவர்கள் வாழ்வோ மிகுந்த சிறப்பு எனுமாறு பாடல் அமைந்துள்ளது. இயைபுத்தொடை என்பது இறுதி அசை, சீர், சொல் முதலியன அடி எதுகை நயம்பட இணைந்து வருவதாகும்.

கொஞ்சம் கெஞ்சும், அழைப்பார் விளைப்பார், நடிப்போம் இடிப்போம், ஒழுகும் வழுகும் என்று இவ்வாறே சொல்லிப் பாருங்கள். இத்தகைய பாடல்களைப் படிக்கப் படிக்க, எதுகை மோனை நயமும் இயைபுத்தொடை அழகும் உங்களுக்கும் கைவந்த கலையாகும்.

12.3.2 காவடிச் சிந்து

அண்ணாமலை ரெட்டியார் கமுகுமலையில் அமர்ந்துள்ள அருள்மிகு சுப்பிரமணிய சுவாமி பேரில் பாடிய காவடிச்சிந்து, பலமுறை படித்தோமானால் ஒருவித இசைச்சந்தத்தை நமக்குப் பழக்கமாக்கிவிடும். பாரதியார் இக்காவடிச்சிந்தைத் தம் இளமையில் பாடிப்பாடி மகிழ்ந்தார் என்பார்கள்.

மலைக்குறவள்ளி மீது காதல் கொண்ட மாமயில் முருகன், அவள்பால் சென்று தன் வருத்தம் சாற்றுவதாக ஒரு பாடல் வருகிறது. அதில் வரும் மோனை எதுகை நயத்தைக் சுவனியுங்கள்.

வன்னத்தினைமாவைத் தெள்ளியே உண்ணும்
 வாழ்க்கைக் குறக்குல வள்ளியே உயிர்
 வாங்கப் பிறந்திட்ட கள்ளியே இரு
 வடமேருவை நிகராகிய புயமீதணி பலமாமணி
 மாலை பரெனத் துள்ளியே விழ
 வான்மதி வீசுந்தீ அள்ளியே

‘வ’ என்ற எழுத்தில் தொடங்கி, அடிதோறும் வருகிற மோனையும், தெள்ளி வள்ளி என இவ்வாறு வரும் எதுகையும் நம் உள்ளத்தைக் கவரும் உத்திகளாகும். பாடலை மறுமுறை படித்துப் பாருங்கள். அடுத்துவரும் பகுதிகளையும் படித்துப்பாருங்கள். உங்களுக்கு அண்ணாமலை ரெட்டியாரின் காவடிச் சிந்து அத்தனையையும் படிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் தோன்றும்.

கண்ணத்திற்குயிற் சத்தமே கேட்கக்
 கன்றதுபார் என்றன் சித்தமே மயக்
 கம்செய்யுதே ஆசைப் பித்தமே உடல்
 கனலேறிய மெழுகாயின தினியாகிலும் அடிபாதகி
 கட்டாயம் நீ ஒரு முத்தமே தந்தால்
 கைதொழுவேன் உனை நித்தமே!

வாடியிருப்பது வஞ்சமோ பொல்லா
 வன்கருங்கல்லோஉன் நெஞ்சமோ கொண்ட
 மையல் பைத்தியம் கொஞ்சமோ சிலை
 மதனாகம முதுகாவிய மதிலேமொழி சுகமாகிய
 மார்க்கமுனக்கென்ன நஞ்சமோ ஒரு
 வார்த்தையுரைக்கவும் பஞ்சமோ?

தேடக்கிடையாத சொர்ணமே உயிர்ச்
 சித்திரமே மட அன்னமே அரோ
 சிக்குதுபால்தயிர் அன்னமே பொரு
 சிலை வேள் களை கொலை வேலென விரிமார்பனில் நடுவேதொளை
 செய்வது கண்டிலை இன்னமே என்ன
 செய்தேனோ நான்பழி முன்னமே.

இப்பாடலுக்கு இராகம் பைரவி என்றும் தாளம் ரூபகம் என்றும் குறிக்கப் பட்டுள்ளன. எதுகைகள் சிறிதும் கடினமின்றி, எளிதாக வந்து விழும் அழகைப் பாருங்கள். பாடலின் கட்டமைப்பும், கருத்துப் பொலிவும் இணைந்து கைகோத்து நடம் புரிகின்றன. இசையோடு பாடிப் பரவசமடைய வேண்டிய பாடல்கள் இவை.

பரணி இலக்கிய வகையில் இத்தகைய சந்த அமைப்புடன் தாழிசைப் பாடல்கள் விளங்கும். கீர்த்தனை நாடகங்கள் பலவற்றிற்கு இச் சந்த அமைப்புள்ள பாடல்களே முதுகெலும்பாகும். வள்ளலார் இத்தகு பாடல் களையும் பாடி தமிழ் வளம் சேர்த்தார். பாரதியார், பாரதிதாசன் வரை இச்சந்த இனிமையைக் காணலாம். இன்றைய கவிஞர்களில் முடியரசனிடம் இச் சந்த இனிமையைக் கண்டு மகிழலாம். மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகள் பற்றிய அடுத்த பாடத்தில் அவருடைய பாடலையும் மற்றும் பாரதியார், பாரதிதாசன், நாமக்கல் கவிஞர் போல்வாரின் பாடல்களையும் படித்துப் பாருங்கள். தமிழ்க் கவிதையின் இனிமை அப்போது புலனாகும்!

தன்மதிப்பீடு : 4

1. தமிழில் சந்தப் பாக்கள் எவை எவை?
2. குறவஞ்சி நாட்டிய நாடகமாக நடிக்கப்படுவதேன்?
3. இயைபுத் தொடையை விளக்கி ஒரு சான்று தருக.

12.4 பாடத்தொகுப்புரை

தமிழ் கவிதை மொழியாக வளர்ந்தமைந்தது. சங்கக் கவிதை முதல் சந்தக் கவிதை வரை, தமிழில் தோன்றிய கவிதை வகைகளும் வடிவங்களும் மிகப் பலவாகும். அவற்றுள் சிறப்பாகக் குறிக்கத் தக்கவற்றை இப்பாடத்தில் பார்த்தோம். கவிதைகளின் கலை வெளிப்பாடு, மனித நேயம், அறநெஞ்சம் யாவும் சில சான்றுகளால் அறிந்து கொண்டோம். எதனையும் செறிவான நடையில் அழகாகச் சொல்வது தமிழ்க் கவிதையின் பண்பாகும். மரபைப் போற்றுவது தமிழ்க் கவிதையின் உயிர்ப்பாகத் திகழ்கிறது. இந்தியக் கவிதை இலக்கிய வரிசையில் தமிழ்க்கவிதைக்கு ஒரு சிறப்பான இடமிருப்பது இதனால் புலனாகியது.

12.5 தொடர்ந்து படிப்பதற்குரிய துணை நூல்கள்

1. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, மு. வரதராசன், சாகித்திய அக்காதெமி, புதுதில்லி, 1983 (ஐந். ப.).
2. புதிய நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, தமிழண்ணல் மீனாட்சி புத்தக நிலையம் (வி.உ), மதுரை, 1985 (ஐந். ப.).
3. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ம.து.ச. விமலானந்தம், சி. நாகையா செட்டி அன் கம்பெனி, சென்னை, 1987 (மு.ப.).
4. பக்தி இலக்கியம், ப. அருணாசலம், பாரி புத்தகப் பண்ணை, சென்னை, 1973. (மு.ப.).
5. தமிழ்க்காதல், வ.சுப. மாணிக்கம், பாரிநிலையம், சென்னை, 1962 (மு.ப.).
6. திருக்குறள், கழகப் பதிப்பு, சென்னை.
7. திருப்பாவை, கழகப்பதிப்பு, சென்னை.
8. திருவெம்பாவை, கழகப் பதிப்பு, சென்னை.

தன்மதிப்பீடு : விடைகள்

1.

1. தமிழில் உள்ள பா, பாவினம், வகைகளுக்குட்பட்டும் வாய்மொழி மரபுகட்குட்பட்டும் தொன்றுதொட்டு வழங்கிவருவன மரபுக் கவிதைகள் எனப்படும்.
2. சங்கத்திணைப்பாடல், நீதிப்பாடல், பக்திப்பாசரம் காப்பியம், சிற்றிலக்கியம், சந்தப்பாக்கள் யாவும் மரபுக்கவிதை வகைகளாகும்.
3. உள்ளத்துள் எழுந்த காதல் உணர்வினைப் புலப்படுத்துவது; காதல் இன்பத்தை நுகர்வது; வீட்டு வாழ்வை வெளிப்படுத்துவது 'அகம்' ஆகும்.

2. அ.

1. புறப்பாடல் 2. திணைவகை 4. கோப்பெருஞ்சோழன்.

ஆ.

1. வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண்.
2. புலவர்களுடைய நேரடிக் கூற்றாகக் காணப்படும்.
3. மானத்திற்குக் கேடுவந்த காலத்தில், உணவுண்ணாது வடக்கு நோக்கி யிருந்து உயிர்விடுவது வடக்கிருத்தலாகும். ஊர்ப்புறத்தே தனியிடம் கண்டு அறமுறைக்கும் சான்றோர் சூழ, புல்லைப்பரப்பி, அதன்

மீதிருந்து, உண்ணா நோன்பு மேற்கொண்டு, அறம் கூறும் தவம் செய்து உயிர்விடுதலே அன்றிருந்த ஒரு வழக்கமெனலாம்.

4. பிசிராந்தையார்; காணாமலே கோப்பெருஞ்சோழனிடம் நட்புக் கொண்டு 'நும்பெயர் யாதெனக்' கேட்டவழி, 'சோழன்பெயரையே' தம்பெயராகக் கூறி வாழ்ந்த கெழுதகை நண்பர்.

3.

1. உலக மக்கள் நல்வாழ்வின் பொருட்டு, மனிதப் பண்புகளையும்; அறம் பொருள் இன்பங்களையும் எடுத்துரைப்பன நீதி இலக்கியம் எனப்படும். மக்கள் இங்ஙனம் ஒழுகவேண்டும் என இவை வழிகாட்டின; வேண்டாதவற்றை விலக்குமாறு அறிவுரை கூறின.
2. பதினெண் கீழ்க்கணக்கில் நீதிநூல்கள் பதினொன்று.
3. திருக்குறள் அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என மூன்று பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டது; 133 அதிகாரங்கள் அதில் உள்ளன.

4.

1. வரிப்பாடல், பரிப்பாடல், கலிப்பாடல், திருப்புகழ், பள்ளு, சிந்து, கீர்த்தனை எனத்தமிழில் சந்தப்பாக்கள் பலவகைப்படும்.
2. குறவஞ்சியில் இசையும், மெய்ப்பாடும் இணைந்த பாடல்கள் மிகுதி; உரையாடலும் நாடகப்பாங்கும் உள்ளன.
3. இயைபுத் தொடையில் இறுதி இயைபுத்தொடை பாடல்களுக்கு அழகூட்டும்; இசைவண்ணத்தை மிகுவிக்கும். வானரங்கள் கனி கொடுத்து மந்தியொடு கொஞ்சம் மந்தி சிந்து கனிகளுக்கு வான்கவிகள் கெஞ்சும் இதுவே இயைபுத்தொடையாகும். அழைப்பார், விளைப்பார்; ஒழுகும், வழுகும் - இவ்வாறு வருகின்ற பகுதிகளைச் சொல்லிச் சொல்லி, பாடிப்பாடிப் பாருங்கள். தமிழ்ச் சந்த இனிமை புலனாகும்.

பாடப்பகுதி (Unit) 13

மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகள் (Renaissance Poetry)

படிப்பு நோக்கம்

- ★ தமிழ் மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகளின் அரசியல், சமுதாயப் பின்னணி
- ★ ஐரோப்பிய இலக்கியச் செல்வாக்கால் தமிழ்க் கவிதை வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்
- ★ இக்காலக் கவிதை மலர்ச்சிக்குக் காரணமான பாவலர்கள் பற்றிய அறிமுகம்
- ★ குழந்தைக் கவிதை வளர்ச்சி - புதுக் கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்.

பாடக் கருத்தலகுகள்

13.0 பாட முன்னுரை

13.1 மறுமலர்ச்சி

13.2 பாரதியார்

13.2.1 தேசிய உணர்வு

13.2.2 தமிழ் உணர்வு

13.3 கவிமணி

13.3.1 குழந்தைக் கவிதை

13.4 நாமக்கல் கவிஞர்

13.4.1 விடுதலை இயக்கம்

13.5 பாரதிதாசன்

13.5.1 பொதுவுடைமை

13.6 குழந்தைக் கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பா.

13.7 அறிவியல் கவிஞர் குலோத்துங்கன்

13.8 காதல் தத்துவக் கவிஞர் கண்ணதாசன்

13.9 புதுக்கவிதை

13.10 பாடத் தொகுப்புரை

13.11 தொடர்ந்து படித்தற்குரிய துணைநூல்கள்

13.0 பாடமுன்னுரை

தமிழில் தொன்றுதொட்டுக் கவிதைகளுக்கு ஒரு சிறப்பிடம் உண்டு. உரைநடைக் காலமாகிய இன்றும் அதன் செல்வாக்கு போற்றப்படுகிறது. முன்பு 'செய்யுள்' என்ற சொல்தான் கவிதையையும் குறித்தது. இன்று செய்யுள் வேறு; கவிதையாகிய பாட்டு வேறு எனப் பிரித்து உணர்கிறோம். டாக்டர் மு.வ. அவர்கள் தம் 'இலக்கியத்தின்' என்ற நூலில் இதை நன்கு விளக்குகிறார்: 'செய்யுள் சீரும் தளையும் அடியும் உடையது; ஒலிநயம் உடையது. உரைநடை மக்கள் பேசும் முறையில் சொற்கள் அமைய வாக்கியங்களாக எழுதப்படுவது. செய்யுளாக எழுதப்படும் இலக்கியத்தில் விழுமிய உணர்ச்சி மிக்கு விளங்குமாயின் அதுவே பாட்டு எனக் கூறப்படும். பாட்டு என்பது கலை; உணர்ச்சியை முதலாகக் கொண்டது; ஆகையால் அது அறிவியலுக்கு (Science) மாறானது. பாட்டு அழகிய வடிவம் உடையது; ஒலிநயம் உடையது; அதற்குத் துணை உறுப்புக்களான எதுகை, மோனை முதலியனவும் உடையது; ஆகையால் அது உரைநடைக்கு வேறுபட்டது. உணர்ச்சியும் கற்பனையும் பொருந்திய செய்யுள் (Verse) எல்லாம் பாட்டு (Poetry) எனத்தரும்'. தமிழில் மருத்துவம் சோதிடம் எல்லாம் செய்யுள் வடிவிலேயே அமைந்திருந்தன. அவை பாட்டு எனப்படுவதில்லை இப்பாட்டு' என்பதையே இங்குக் கவிதை என்றும் கூறுகிறோம்.

மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகளும் மரபுவழியாகப் பாடப்பட்டு வருவனவே. எனினும் அவை 'சொல் புதிது பொருள் புதிது சுவை புதிது' எனக் கூறுமாறு வளர்ந்தவையாகும். இந்திய விடுதலை இயக்கமும் தேசிய உணர்வும் இம் மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டன. மேலை இலக்கியத் தாக்குரவு இதற்கான அடித்தளமாக அமைந்து உரமூட்டியது. முறையான தமிழ் உணர்வும் முழுமை பெற்ற தேசிய ஒருமைப்பாட்டு உணர்வும் இம்மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தை முரண்படாத வகையிலே முன்னேறச் செய்தன. காந்திய இயக்கம், பொதுவுடைமை இயக்கம், திராவிட இயக்கம், யாவும் இக்கவிதையின் விளைவையும் பயனையும் தழைக்கச் செய்தன.

13.1 மறுமலர்ச்சி

முந்தைய பாடத்தில் 'மரபுக்கவிதைகள்' பற்றித் தெரிந்துகொண்டோம். அவை அனைத்தின் செல்வாக்கையும் மரபையும் புதுவரவையும் புதுமையையும் இன்றைய கவிதை இலக்கியத்தில் காணலாம். இன்று உதிரிக் கவிதைகள் பல தனித்தனிப் பொருளில் - தலைப்பில் பாடப்பட்டுத் தொகுப்புக்களாக வெளிவருகின்றன. மேலை இலக்கியவழி வந்த புதுவரவு இதுவாகும்.

முதலில் ஆங்கிலத்திலிருந்து தனிப்பாடல்களை மொழி பெயர்க்கும் வழக்கம் தோன்றியது. ந. பலராமையர், வி.கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், கவிமணி தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை போன்ற பலரிடம் இப்பணியின் தொடக்ககால நிலையைக் காணலாம். பின்னர் ஆங்கிலப் பாடல்கள் போலத் தமிழிலும் எழுதும் வழக்கம் மிகுந்தது.

முன்னைய இலக்கிய வகைகளான ஆற்றுப்படை, பிள்ளைத்தமிழ், பரணி போன்ற பலவற்றைப் புதிய முறையில், புதிய பொருள்களில் படைக்கும் மரபும் இடையிடையே காணப்பட்டது.

பெருங்காப்பியங்களாக எழுதக்கூடிய சூழலும் படிக்கும் ஆர்வமும் இன்மையால் சிறுகாப்பியங்களையும் நெடுங்கவிதையையும் படைக்கும் முறை ஒன்று தோன்றியது. தேசியக்கவி சி. சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் பாஞ்சாலி சபதம், குயில்பாட்டுப் போல்வன இதற்கு வித்திட்டன. பாரதிதாசன்,

நாமக்கல் கவிஞர் வே. இராமலிங்கம் பிள்ளை, முடியரசன், கண்ணதாசன் போன்ற பலரிடமும் இப் படைப்பைக் காணலாம்.

கவிதை நாடகச் செல்வாக்கை மனோன்மனீயம் பரப்பியது. இன்று நூற்றுக்கணக்கான கவிதை நாடகங்கள் தோன்றியுள்ளன. இவை சேக்ஸ்பியரின் நாடகங்கள் போன்ற அமைப்புடையவை. முடியரசன், அ.நா. பெருமாள், ஆ. பழனி, சொ. சிங்காரவேலன் எனப் பலர் இத்துறையில் எழுதியுள்ளனர்.

திரைப்படப் பாடல்களும் சிறந்த கவிதைகளாக - இலக்கியமாகப் போற்றத் தக்கனவே. உடுமலை நாராயண கவி, மருதகாசி, கண்ணதாசன், பட்டுக்கோட்டை கலியாணசுந்தரம் அனைய பலர் நினைவில் நிற்பவராவர். தமிழில் குழந்தை இலக்கிய வகை ஒன்றும் கிளைத்து வளர்ந்துள்ளது. குழந்தைக் கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பா இவ்வகைமை வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத் தக்கவராவார்.

கவியரங்கம் அமைத்து கவிதைகளை அரங்கேற்றி மகிழும் பாங்கு இன்றும் காணப்படுகிறது. வானொலியினரும் கவியரங்குகளை அமைத்தும் கவிஞர்கட்கு நல்வாய்ப்புத் தந்தும் இதன் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணை செய்து வருகின்றனர். இதழ்கள், தாளிகைகள் கவிதைகளுக்குப் போதிய இடமளிப்பதில்லை.

‘புதுக்கவிதை’ என ஒரு தனிவகை தமிழில் தோன்றி நன்கு வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. இவ்வாறு மறுமலர்ச்சிக் கவிதை வளர்ச்சியை நாம் ஒரு கண்ணோட்டமிட்டு அறிதல் கூடும்.

பொங்கிவழிந்த புதிய உணர்வுகள்

விடுதலை இயக்கத்தின் தொடர்ச்சியாகப் பெண்ணடிமை தீர்தல், தொழிலாளர் அடிமைத்தளை அகற்றுதல் போன்ற புரட்சிக் கருத்துகள் பரவின. சமுதாய விடுதலையும் பொருளாதார விடுதலையும் வேண்டிப் பாடல்கள் எழுந்தன. சுதந்திர தாகம் கவிதைக் களத்தில் பொங்கி எழுந்தது. சமூகச் சீர்திருத்த எழுச்சியும் இதன் தொடர்ச்சியே தவிர வேறன்று.

தாய்மொழி உணர்வு, தமிழுணர்வு தழைக்கத் தொடங்கியது. மொழியின் பெருமையை உணர்தல், எல்லாக் கலைகளையும் அறிவியலையும். தாய்மொழியில் கொணரும் வேட்கை, ஆட்சிமொழி நீதிமொழி ஆக்கும் ஆர்வம் என இவ்வாறு இது பல்வேறு துறைகளில் பீறிட்டெழுந்தது.

இந்திய தேசிய உணர்வும், தேச ஒருமைப்பாட்டுணர்வும் மிக நல்ல முறையில், பாரதியார் தொடங்கிப் பாடல்களின் வழி வளர்க்கப்பட்டன. மாநில மொழியுணர்வும் இத்தேசிய உணர்வும் முரண்படா வகையில் பொங்கி எழுவதைத் தமிழ்ப் பாடல்களில் தெளிவாகக் காணலாம். உலக சகோதரத்துவம், பொதுவுடைமை, மனித்துவம் என அரிய பொருள்கள் எல்லாம். தமிழ்க்கவிதைகளில் ஆழமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டன.

மறுமலர்ச்சியைத் தோற்றுவித்த கவிஞர்கள்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதி தொடங்கி, மறுமலர்ச்சிக்கான முனைகள் துளிர்க்கத் தொடங்கின. ஆயினும் விடுதலை இயக்க வேகத்தோடு தான் அஃது உந்துதல் பெற்றது. இச்சூழ்நிலையில், தமிழ்க் கவிதையுலகில் பெரும் புகழ் பெற்று, அரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்திய, சிறந்த கவிஞர்கள் நால்வராவர். சுப்பிரமணிய பாரதியார், கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை, நாமக்கல் வே. இராமலிங்கம்பிள்ளை, - பாரதிதாசன் ஆகிய இந்நால்வரும் கவிதை இலக்கியத்தில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களை விளைவித்தனர். மறுமலர்ச்சியின் ஊற்றுக்கண்ணாக விளங்கியவர் பாரதியாரே எனலாம்.

13.2 தேசியக்கவி சி. சுப்பிரமணிய பாரதியார்

பாரதியார் எட்டயபுரத்தில் பிறந்தவர். தமிழில் நல்ல புலமை நிறைந்தவர். சுதந்திர வேட்கை கொண்டு வீறுடன் பாடியவர். 'உள்ளத்தில் ஒளி உண்டாயின் வாக்கினிலே ஒளி உண்டாகும்' என்ற தம் வாக்கிற்கேற்ப உண்மையான அறிவொளி திகழ வாழ்ந்தவர். அவர், பழம் பாடல் வகை களைப் புதுப்பித்து, விடுதலை இயக்க உணர்வுக்கும் தேசிய உணர்வுக்கும் தமிழ்ப்பற்றுக்குமாகப் பாடி வெற்றி கண்டார். அவரிடம் பழைய மரபின் தொடர்ச்சியையும் புதிய மறுமலர்ச்சியின் தொடக்கத்தையும் காணலாம். குறைந்த வயதளவே வாழ்ந்த அவர், தமிழ் இலக்கிய உலகில் ஒரு திருப்பு மையத்திற்கு அடிப்படை ஆனார். இன்று புதுமையில் மலர்பவர் பலருக்குப் பழைமைப்பிடிப்பே கிடையாது. பழைமையில் பிடியுண்ட பலருக்குப் புதுமையில் ஆர்வமே கிடையாது. பாரதியார் இவர்களில் வேறுபட்டவர். பாரதியார் நாட்டுப்புறப் பாவடிவங்களையும் சிறந்த கருத்துக்களைக் கூறக் கருவியாக்கிக் கொண்டார். அவருடைய 'பாஞ்சாலி சபதம்' பெரிதும் சிந்து நடையிலேயே கதையை நடத்திச் செல்கிறது. அவர் எதை எழுதினாலும் அதில் ஒரு புதுமையும் பொலிவும் அமைந்தன. தமிழகத்தில் விடுதலை இயக்க உணர்வையும் தமிழுணர்வையும் பெருகச் செய்த பெருமை அவருக்கு உண்டு. இவை இரண்டும் அவருக்கு முரண் பட்டனவாகத் தோன்றாமல், ஒன்றுக்கொன்று இணையும் உறவுடையனவாகவே தோன்றின. இந்திய ஒருமைப்பாட்டிற்கு, பாரதியார் ஊட்டியது போன்ற மனவுணர்வையே வளர்க்க வேண்டும்.

13.2.1 தேசிய உணர்வு

'எங்கள்தாய்' என்று பாரதத்தாயை உரிமை கொண்டாடிப் பாரதி பாடும் பாடலொன்று. அப்பாட்டுப் பாரதத்தின் தொன்மையைப் பாராட்டுகிறது. உலக நாடுகள் பல தோன்றிய காலம் தெரியும். பாரதத் தாய் வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே சிறப்புற்றுத் திகழ்பவள். ஆனால் இன்றும் அவள் கன்னிகையாகவே விளங்குகிறாள். அவளுடைய பண்பு நலன்களையும் சிறப்புக்களையும் விவரிக்கிறபொழுது நம் உள்ளம் பெருமிதமடைகிறது. தோள்கள் பூரிக்கின்றன. நெஞ்சம் நிமிர்கிறது. வங்கக் கவி தாகூர் பாடல்கள் சில நிகராகுமாயினும், பாரதி காட்டும் பாரதத்தாய் பற்றிய உருவகம் இந்திய மொழிகள் அனைத்திலும் எடுத்தியம்பப்பட வேண்டியதாகும். ஒவ்வோர் இந்தியனும் உணரவேண்டியதாகும்.

தொன்று நிகழ்ந்த தனைத்து, முணர்ந்திடு

சூழ்கலை வாணர்களும் - இவள்

என்று பிறந்தவ ளென்றுண ராத

இயல்பின றாமெங்கள்தாய்

யாரும் வகுத்தற்கரிய பிராயத்த

ளாயினு மேயெங்கள்தாய் - இந்தப்

பாருளெந் நாளுமோர் கன்னிகை யென்னப்

பயின்றிடு வாளெங்கள்தாய்

முப்பது கோடி முகமுடை யாளுயிர்

மொய்ம்பிற வொன்றுடையாள் - இவள்

செப்பு மொழிபதி னெட்டுடையாள்ளினிற்

சிந்தனை யொன்றுடையாள்

நாவினில் வேதமுடையவள் கையில்

நலந்திகழ் வாளுடையாள் - தனை

மேவினர்க் கின்னருள் செய்பவள் தீயரை

வீட்டிடு தோளுடையாள்

அறுபது கோடி தடக்கைக ளாலும்
அறங்கள் நடத்துவள்தாய் - தனைச்
செறுவது நாடி வருவ ரைத்துகள்
செய்து கிடத்துவள்தாய்

அந்தக் காலத்தில் 'காவடிச்சிந்து' மிகப் புகழ்பெற்று, மக்களால் பாடப் பட்டது. 'ஆறுமுகவடி வேலவனே' என்ற காவடிச் சிந்தின் வர்ணமெட்டில் இப்பாடலை யாத்துள்ளார் பாரதியார். சந்தத்தால் சொற்புணர்ப்புகளைப் பிரிக்காமல் அவ்வாறே பதிப்பிக்கப்பெற்றுள்ள அழகைக் கவனியுங்கள். இசையோடு பாடும்போது பிரித்துப்பாட முடியாது. தமிழைச் 'செய்யுள்மொழி' எனலாம், என்று முன்னர்க் குறிப்பிட்டது அதனால்தான் தமிழ்ப்புணர்ச்சி விதிகள் பல செய்யுளமைப்பை நோக்கியெழுந்தனவே தவிர, இன்றைய உரைநடையமைப்பை நோக்கி எழுந்தனவல்ல என்பதும் அதனால்தான். பாரதத்தாயின் தொன்மை, இளமை; வீரம், ஈரம்; அறம், மறம்; சிவனையும் திருமாலையும் தொழுதல்; யோகம், போகம் என்று அனைத்தும் அழகுறக் கூறப்பட்டுள்ளன. ஏமாயம்பு - வலிமை, செறுவது - அழிப்பது, தோம் - குற்றம், என்ற அருஞ்சொற்களும் சந்தம் நோக்கச் சேர்க்கப்பட்டனவே. மறையாள் - நித்தம் என்பது மறையாணித்தம் என வருவது, சற்றுக் கடுமையானது தான். எனினும் சந்தம் ஓசை சிதையாதிருக்க அது தேவைப்படுவதை உணருங்கள்.

செப்புமொழி பதினெட்டுடையாள் - எனில்
சிந்தனை ஒன்றுடையாள்

என்ற அடிகளில் அமைந்துள்ள கருத்து, வேற்றுமையிடையே ஒற்றுமையை எவ்வளவு சிறப்பாக விளக்குகிறது பார்த்தீர்களா? சிவனையும், திருமாலையும் பாடாத தமிழ்ப்பாக்களா? எனினும் 'கற்றைச் சடைமதி வைத்த துறவி', 'ஒற்றைத் திகிரிகொண்டு ஏழுலகாளும் ஒருவன்' என்னும் போது தொனிக்கும் புதுமையை எண்ணி மகிழ்கின்றோம். பின்னாளில் பாரதநாட்டில் தனியரசோச்சிய மன்னர்கள் எல்லோருமே அகற்றப்பட்டார்கள். இந்திய தேசப்படத்திலிருந்த சிறுசிறு புள்ளிகள் மறைந்து, தேசம் ஒன்றாகியது. 'அல்லவராயின் அவரை விழுங்கி' என்று அதற்காகத்தான் அன்றே பாடி வைத்தாரோ? இளமையிலேயே அரிய செய்திகளை, நுட்பமாகப் பாடிய திறம் வியந்து போற்றற்குரியது. பாடல்களை ஈடுபாட்டோடு படியுங்கள். பாரதி போன்ற மாபெரும் கவிஞர்களைத் தமிழகம் மீண்டும் தராத்தென்றா நினைக்கிறீர்கள்?

13.2.2 தமிழ் உணர்வு

அடிமைப்பட்ட காலத்தில் தேசஉணர்வு, மொழிஉணர்வு, சமய உணர்வு, பண்பாட்டுணர்வு யாவும் அற்றுப்போயிருந்தன. மொழியுணர்வையும் முறையாக வளர்க்கப்பாடிய பெருமை பாரதிக்கு உண்டு. இன்றும் பலர் சொந்தமொழி உணர்வு இந்திய நாட்டின் ஒற்றுமையைப் பாதிக்குமோ என அஞ்சுகின்றனர். தவறாகப் பயன்படுத்தினால் அந்தக் கதிதான் ஏற்படும். பாரதி முறையான மொழியுணர்வுக்கு வழி வகுக்கின்றார். 'தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும்' என்பது அவர் ஆசை. 'யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல் வள்ளுவர்போல் இளங்கோவைப்போல், பூமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததிலை' என்பது அவர் கணிப்பு. இவ்வாறு வரும் அவர் பாடலின் செய்தி ஒவ்வொரு தமிழனும் கருத்திற் கொண்டு கடமையாற்ற வேண்டியதாகும்.

யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல்
இனிதாவ தெங்குங் காணோம்
பாமரராய் விலங்குகளாய் உலகனைத்தும்
இகழ்ச்சிசொலப் பான்மை கெட்டு

நாமமது தமிழரெனக் கொண்டிங்கு
வாழ்ந்திடுதல் நன்றோ சொல்லீர்
தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும்

யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல்
வள்ளுவர்போல் இளங்கோவைப்போல்
பூமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததிலை
உண்மைவெறும் புகழ்ச்சியில்லை

ஊமையராய்ச் செவிடர்களாய்க் குருடர்களாய்
வாழ்கின்றோம்; ஒருசொற் கேளீர்!
சேமமுற வேண்டுமெனில் தெருவெல்லாம்
தமிழ்முழுக்கம் செழிக்கச் செய்வீர்! (தேசிய கீதங்கள் - தமிழ்நாடு)

பாரதியின் விருப்பங்கள் இன்றளவும் முழுமைபெற நிறைவேறவில்லை. அவற்றுட் சில இன்னும் எண்ணப்படவேயில்லை. காரணம் பாரதியையும் பாராட்டக் கற்றிருக்கிறோமே தவிர, ஐயமறக் கற்று மனத்தில் பதிய வைத்துக்கொள்ளவில்லை. 'கலைப்பெருக்கும் கவிப்பெருக்கும் மேவ வேண்டும்' என்கிறார். 'வெளிநாட்டோர் வணக்கம் செய்ய' வாழவேண்டும் என்கிறார். இறவாத புகழுடைய புது நூல்கள் இயற்றவேண்டுமாம். நாம் எதைத்தான் செயற்படுத்தினோம். 'கூட்டத்தில் கூடி நின்று கூவிப் பிதற்றலன்றி நாட்டத்திற்கொள்ளாரடி' என்று அவர் தமிழரைப் பற்றிக் கணித்துக்கூறியது ஒன்றுதான், இன்றளவும் மெய்ம்மையாயிருக்கிறது!

தமிழ்மொழி ஓங்குவதால், உலகம் துலங்கும் என்ற பாரதி வாக்குப் பலிக்கும் காலம் வந்துள்ளது. நாம் அனைவரும் அதற்கு ஆயத்தமாக வேண்டும். 'எங்கள் தமிழ்மொழி என்றென்று பாடும்போது நமக்கும் நமது தாய் மொழிக்கும் இடையிலான உறவு மேன்மேலும் வலுப்படுகிறது. "சுவை புதிது, பொருள் புதிது, வளம்புதிது, சொற்புதிது, சோதிமிக்க நவகவிதை, எந்நாளும் அழியாத மகாகவிதை" என்று தம் கவிதை பற்றிப் பாரதியார் கணிப்பதும் முற்றிலும் சரியென்பதை, அவர் பாடல்களை ஆழக்கற்பார் அனைவரும் அறிவர்.

தன் மதிப்பீடு : 1

1. ஆங்கிலப் பாடல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்த கவிஞர்கள் சிலரைக் கூறுக.
2. தேசிய உணர்வு, தேச ஒருமைப்பாடு - இவை பாரதியாரால் எவ்வாறு பாடப்படுகின்றன.
3. தமிழ் உணர்வைப் பாரதியார் எடுத்துரைக்கும் திறம் யாது?

13.3 கவிமணி சி. தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை

கவிமணி தமிழ்க்கவிதை வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க பல புதிய பணிகளைச் செய்தார். அவர் நீண்டநாள் வாழ்ந்த பத்துறை அறிஞர். ஆங்கிலத்திற்போலப் பலபொருள் பற்றிய உதிர்க்கவிதைகள் எழுதலானார். பல ஆங்கிலக் கவிதைகளை நல்ல தமிழாக்கம் செய்து வழிகாட்டினார். குழந்தைகளுக்கெனப் பாடல்கள் எழுதி அவ்வாறு ஒருவகை தமிழில் வளரத் தோற்றுவாய் செய்தார். அதற்கு முன்னரும் குழந்தைப் பாடல்கள் உண்டெனினும், மிக எளிய, சிறிய குழந்தைகள் பாடக்கூடிய, பாட வேண்டிய பாடல்களை எழுதியவர் இவரே. இவருடைய 'மருமக்கள்வழி மான்மியம்' ஒரு நகைச்சுவைக் காப்பியம். மருமக்கள்தாயம் அல்லது தாய்வழியுரிமையையும் ஒருவரே பலதாரம் மணப்பதையும் கிண்டல் செய்யும் இது, முதலிலிருந்து முடிவுவரை 'சமுதாய அங்கதப் பாட்டாக'

(Social Satire) அமைந்து, நகைச்சுவையை அள்ளிஅள்ளித் தருவதாகும். குறிப்பிட்ட ஒரு சமூகப் பிரச்சினை பற்றியதாகையால், இது மற்ற மக்களிடம் செல்வாக்குப் பெறாமல் போய்விட்டது. கவிமணியின் மலரும் மாலையும், ஆசியஜோதி, உமார் கய்யாம் பாடல்கள், தே.வி.யின் கீர்த்தனங்கள் போல்வன படிக்கவேண்டிய பாடல்களாகும். கவிமணியின் 'சரஸ்வதிதுதி' எனப்படும் கலைமகள் வணக்கப்பாட்டு, உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்வதாகும். பாரதியாரின் கலைமகள் துதிப்பாடல்களும் படித்துப்படித்து மனங்கொள்ளவேண்டியன. பாரதி 'வெள்ளைத் தாமரைப் பூவிலிருப்பாள், வீணைசெய்யும் ஒலியிலிருப்பாள், கொள்ளை இன்பம் குலவி கவிதை கூறுபாவலர் உள்ளத்திருப்பாள்' என்று இவ்வாறு சரசுவதியை நினைந்து போற்றுவார். கவிமணி உழவர் கையிலும் கவிஞர் நாவிலும் அறிஞர் நெஞ்சிலும் நடமிடும் மயிலாகக் கலைமகளைக் காணும் அழகு களிப்பூட்டுகிறது.

நாடிப் புலங்கள் உழுவார் கரமும், நயவுரைகள்
தேடிக் கொழிக்குங் கவிவாணர் நாவும் செழுங்கருணை
ஓடிப் பெருகும் அறிவாளர் நெஞ்சும் உவந்துநடம்
ஆடிக் களிக்கும் மயிலே உன்பாதம் அடைக்கலமே

(மலரும் மாலையும்)

இத்தகைய முறையில் எளிமையாக அரிய கருத்துக்களை எடுத்துரைப்பது கவிமணியின் இயல்பாகும். இப்பாடல் 'கட்டளைக் கலித்துறை' என்னும் யாப்பு. வெண்பாவும் கட்டளைக் கலித்துறையும் தமிழில் மிகச் செவ்விய பாக்கள். தம்மைக் கையாள்வோர் திறமையை வெளிப்படுத்தும் பாங்குடையன இப்பாடல்கள்.

13.3.1 குழந்தைக் கவிதை

குழந்தைகளைப் பாடுவது குழந்தைகளை நினைத்துப் பாடுவதை விடக் குழந்தைகளே பாடுமாறு பாடுவதுதான் 'குழந்தைக் கவிதை' என்பதற்கு மிகவும் பொருத்தமுடையதாகும்.

பசுவும் கன்றும்

தோட்டத்தில் மேயுது
வெள்ளைப்பசு - அங்கே
துள்ளிக் குதிக்குது
கன்றுக்குட்டி
அம்மா என்குது
வெள்ளைப்பசு - உடன்
அண்டையில் ஓடுது
கன்றுக்குட்டி
நாவால் நக்குது
வெள்ளைப் பசு - பாலை
நன்றாய்க் குடிக்குது
கன்றுக்குட்டி
முத்தம் கொடுக்குது
வெள்ளைப்பசு மடி
முட்டிக் குடிக்குது
கன்றுக்குட்டி

வெள்ளைப்பசுவும் கன்றுக்குட்டியும் சிறுபிள்ளைகளின் மனத்தைவிட்டு அகலாதபடி இப்பாடல் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது. அத்துடன் எளிய சந்தம், எளிய சொற்கள். பாரதியார் புதுமையில் நாட்டங்கொண்டார். கவிமணி எளிமையில் மனத்தை வைத்தார்.

13.4 நாமக்கல் கவிஞர் வே. இராமலிங்கம் பிள்ளை

பாரதியாரோடு சமகாலத்தவர்களில் நாமக்கல் கவிஞரும் ஒருவர். இவர் தேசியக் கவிஞராய்த் தேச உணர்வும் தமிழ் உணர்வும் சிறக்கப்பாடினார். சிறந்த ஓவியராகிய இவர் காவியம் பாடுதலிலும் வல்லவராய் 'அவனும் அவளும்' என்றதொரு நூலினை யாத்துள்ளார். நீதி, ஒழுக்கம், இறையுணர்வு, சமய ஒருமை போன்றவற்றிலும் இவர் கருத்தைச் செலுத்தி யுள்ளார்.

தமிழன் என்றொரு இனமுண்டு
தனியே அவர்க்கொரு குணமுண்டு
அமிழ்தம் அவனுடைய மொழியாகும்
அன்பே அவனுடைய வழியாகும்.

என்று தமிழனையும் தமிழையும் பற்றிச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். தமிழன் இதயம், சங்கொலி, காந்தி அஞ்சலி, தமிழ்த்தேன் முதலியன அவருடைய கவிதை நூல்களாகும்.

13.4.1 விடுதலை இயக்கம்

பாரதியாருக்குப் பிறகு, தொடர்ந்து தேசியத் தொண்டர்களுக்கு உணர்வூட்டி, சுதந்திரப் போர்ப் பாடல்களைப் பாடி வந்தவர் நாமக்கல் இராமலிங்கமே யாவர். காந்தியடிகளின் வழியில் இயங்கிய விடுதலைப் போர்ப் பரணியை, எதுகை நயம் மிகப்பாடி முரசறைந்தார் நாமக்கல் கவிஞர்.

கத்தியின்றி ரத்தமின்றி
யுத்தமொன்று வருகுது
சத்தியத்தின் நித்தியத்தை
நம்பும் யாரும் சேருவீர்
ஓட்டிஅண்டிக் குண்டுவிட்டு
உயிர்பறித்த லின்றியே
மண்டலத்தில் கண்டிலாத
சண்டையொன்று புதுமையே
கண்டதில்லை கேட்டதில்லை
சண்டையிந்த மாதிரி
பண்டை செய்த புண்ணியம்
பலித்ததே நாம்பார்த்திட
காந்தியென்ற சாந்தமூர்த்தி
தேர்ந்துகாட்டும் செந்நெறி
மாந்தருக்குள் தீமைகுன்ற
வாய்ந்ததெய்வ மார்க்கமே

(கத்...)

வீரர்களை முரசறைந்து உற்சாகப்படுத்துவனபோல் இக் கண்ணிகள் சந்தமுரசறைகின்றன. காந்தியடிகள்பால் இவருக்குள்ள பக்தியும் தெரிகிறது.

தன் மதிப்பீடு : 2

1. கவிமணியின் சமுதாய அங்கதப் பாட்டு எது?
2. கவிமணியின் இசைப்பாடல்கள் எத்தொகுதியில் அடங்கியுள்ளன?
3. 'தமிழன் என்றொரு இனமுண்டு தனியே அவர்க்கொரு குணமுண்டு' என்று பாடியவர் யார்?

13.5. புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன்

கனக சுப்புரத்தினம் என்ற இயற்பெயருடைய பாரதிதாசன் பாரதியாருடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவர். பாரதியின்பால் பெருமதிப்பும் பக்தியும் பூண்டு, தம் பெயரையும் பாரதிதாசன் என அமைத்துக் கொண்டவர். தமிழ்

இலக்கிய மரபுத் தொடர்ச்சியாகப் பெரும் வளர்ச்சி ஏற்படுத்திக் கொண்டவர். பாரதிதாசன். மூட நம்பிக்கைகளைச் சாடி, சமூகசீர்த்திருத்தத்திற்செனப் பாடிய இவரை மக்கள் புரட்சிக் கவிஞர் என அழைக்கத் தலைப்பட்டனர். இவர் புதுச்சேரியில் தோன்றி வாழ்ந்தவராதலால் உலக சகோதரத்துவம் பற்றிய பிரஞ்சுக் கோட்பாடுகள் இவரிடம் இயல்பாக அமைந்தன. தேசியம் மற்றும் பக்திக் கவிஞராக அரும்பி சமூகப் புரட்சிக் கவிஞராக மலர்ந்தவர் இவர். இவருடைய கவிதைகளைப் படித்த பி. ஸ்ரீ ஆசார்யா ஒருமுறை இவரைக் 'குருவுக்கு மிஞ்சிய சிஷ்யர்' எனப் புகழ்ந்தார். தமிழ் மறுமலர்ச்சியை ஓர் இயக்கமாகவே பாடிவளர்த்த பெருமை இவருக்கு உண்டு. அழகிய இயற்கையைப் புனைந்துபாடி 'அழகின் சிரிப்பு' என வருணித்தார். நற்குணம் மிக்க இல்லத்தரசி ஒருத்தியைப் படைத்து 'குடும்ப விளக்கு' எனப் பெயரிட்டார். 'நல்ல குடும்பம் ஒரு பல்கலைக்கழகம்' என அதன் முன்னுரையில் இவர் குறிப்பிட்டார். அதிலிருந்து குடும்ப அமைப்பிலும் கடமைகளிலும் இவர் கொண்டிருந்த பிடிப்புப் புலனாகும். எதிர்பாராத முத்தம், பாண்டியன் பரிசு போன்ற சிறு காப்பியங்களையும் பாடியுள்ளார். இசையமுது என்பது இசைப்பாடல்களின் தொகுதி. 'பாரதிதாசன் கவிதைகள்' மூன்று தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. முதல் தொகுதியிலுள்ள சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல், புரட்சிக்கவி, வீரத்தாய் போன்ற நெடும்பாடல்கள் படித்தின்புறத்தக்கன. 'பில்கணீயம்' என்ற வடமொழி நூலைத் தழுவி எழுதப்பட்டதே புரட்சிக்கவி என்பதாகும். இதன் பயனாகவே கவிஞர் பெயரிலும் 'புரட்சிக்கவிஞர்' என்ற அடைமொழி சேர்ந்தது. இயல்பாகவே சமூகப் புரட்சிக்கு வித்திட்ட அவர் குரலைக் கேட்டவர்கட்கு, இப்பாடலின் செல்வாக்கும் சேர்ந்து அவரைப் 'புரட்சிக் கவிஞர்' என அழைக்க வைத்தது.

13.5.1 பொதுவுடைமை

இதுபோலவே தொழிலாளர்களுக்குரிய உரிமைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அவர்களை ஒடுக்குவதை அறவே ஒழிக்கவேண்டுமென்றும் இவர் பல பாடல்களில் வற்புறுத்தியுள்ளார்.

புதியதோர் உலகு செய்வோம்! கெட்ட
போரிடும் உலகத்தை வேரொடு சாய்ப்போம்! (புதிய)
பொதுவுடைமைக் கொள்கை திசையெட்டும் சேர்ப்போம்
புனிதமோ டதை எங்கள் உயிரென்று காப்போம் (புதிய)
இதயமெலாம் அன்பு நதியினில் நனைப்போம்
இதுஎனதென்னுமோர் கொடுமையைத் தவிர்ப்போம் (புதிய)
உணர்வெனும் கனலிடை அயர்வினை எரிப்போம்
'ஒருபொருள்தனி' எனும் மனிதரைச் சிரிப்போம் (புதிய)
இயல்பொருள் பயன்தர மறுத்திடில் பசிப்போம்
ஈவதுண்டாமெனில் அனைவரும் பசிப்போம் (புதிய)

இத்தகைய 'எல்லோர்க்கும் எல்லாம் என்றிருப்பதான' புதிய உலகம் காண்பதில் அவருக்குள்ள ஈடுபாட்டை, முதல் தொகுதியில் பல பாடல்களில் காணலாம். சிறந்த நடையும் மோனை எதுகை அமைப்பும் இசையும், ஓசையும் இவர் பாடல்களில் மிக இயல்பாக அமைந்து காணப்படும். நம்மை அவை திரும்பப் பாடி மகிழுமாறு தூண்டும். எதனையும் நறுக்குத் தெறித்தால்போல் கூறுவார். எதற்கும் அஞ்சாமல் மனத்தில் பட்ட கருத்தை, வெளிப்படக் கூறுவார். பாரதியார் போல பாரதிதாசனின் கவித் திறனும் நிகரற்றது. அவருடைய கருத்துக்களும் மனிதநேயமுடையவையாய், எட்டுத்திசையிலும் எதிரொலிக்கத் தக்கனவாகும்.

1. பாரதிதாசனிடம் புதுச்சேரி வாழ்வால் ஏற்பட்ட கோட்பாடு யாது?
2. குடும்பவிளக்கு முன்னுரையில் பாரதிதாசன் குறிப்பிட்ட வாசகம் எது?

13.6 குழந்தைக்கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பா

குழந்தைகளுக்கென்றே பாட்டுப்பாடி வாழ்பவர் அழ. வள்ளியப்பா. குழந்தை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கெனவே வாழும் அவரை, எல்லோரும் அன்போடு 'குழந்தைக் கவிஞர்' என அழைக்கின்றனர். குழந்தைகளே பாடுமாறு அவர் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

ஏழும் ஏழும் பதினாலாம்
எலியாருக்கு முழும்வாலாம்
அறைக்குள் எலியார் புகுந்தாராம்
அங்கும் இங்கும் பார்த்தாராம்
இரண்டு தட்டில் பணியாரம்
இருந்தது கண்டு மகிழ்ந்தாராம்
கடித்துக் கடித்துத் தின்றாராம்
கணக்கைக் கூட்டிப் பார்த்தாராம்
ஏழும் ஏழும் பதினாலாம்
எலியார் ஏப்பம் விட்டாராம்

எவ்வளவு எளிமையாகச் சின்னக் குழந்தைகளுக்கு ஏற்ப இப்பாடல்கள் ஒலிக்கின்றன! தாழும் குழந்தையாக மாறிப்பாடினாலன்றி இவ்வாறு பாடுதல் இயலாது. இவர் குழந்தைகள் வளரும்போதே நல்ல உணர்வோடும் அன்போடும் பண்போடும் வளருமாறு, தம் பாடல்களை மிகக் கருத்துடன் பாடி அமைத்துள்ளார்.

கொடிபோல் ஆட்டி ஆபத்துணர்த்தும்
முயலின் வால்
கோபம் வந்தால் சிலிர்த்துநிற்கும்
பூனைவால்
நன்றியைக் காட்ட நன்றாய் உதவும்
நாயின் வால்
நமக்கு மிருந்தால் எப்படி உதவும்?
எண்ணிப் பார்!

(சிரிக்கும் பூக்கள்)

நகைச்சுவையோடு வால்களின் பயன்பாடுகளை இப்பாடல்கள் விளக்குகின்றன. வேடிக்கையாகப் படிக்கும்போதே, ஒரு நல்ல கருத்தையும் மனத்தில் பதியவைத்துவிடுவது இவர் வழக்கம். உள்ளடக்கம், வடிவம், உத்தி எல்லாமே குழந்தைகளுக்கு ஏற்ப அமையுமாறு பாடும் இவர் திறமையை அறிஞர்களும் கவிஞர்களும் பாராட்டியுள்ளனர்.

13.7 அறிவியல் கவிஞர் குலோத்துங்கன்

தொழில்நுட்ப மேதை, பொறியியல் வல்லுநர், அறிவியல் அறிஞர் என்று சிறந்து விளங்கும் டாக்டர் வா.செ. குழந்தைசாமி அவர்கள், குலோத்துங்கன் என்ற புனைபெயரில், மரபுநலமும் கருத்துவளமும் மிக்க பாடல்களைப் பாடிவருகிறார். பாரதிதாசனுக்குப் பிறகு தோன்றிய மரபுவழிச் செல்வங்களுள் இவர் நடைமுறை வாழ்வைப் பிரதிபலிக்கும் சிறந்த கவிச்செல்வமாகத் திகழ்கின்றார்.

நம் நாட்டில் மாநாடு, கருத்தரங்குகள் பொய் நடப்போடும், கற்பனைப் பெருமைகளோடும் வெற்று ஆரவாரமாக நடத்தப்பட்டுப் பயனற்றுப் போவதை அவர் காண்கிறார்; கேலிக்கூத்தான அதைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறார்.

புதியபாதை

மாநாடு சென்றிருந்தேன் இருவர் தூக்க
மாளாத மாலைகளும் குனியக் கூன
நாணாத பிறவிகளும் எண்சாண் மெய்யும்
நடுங்குவதும் ஒடுங்குவதும் நடப்பா னோரும்
வாய்திறந்தால் வரம்பிறந்து துதிப்ப தொன்றே
வாழ்வதற்கு வழியென்னும் மரபினோரும்
பேய்புகுந்தால் எனமிரண்ட பார்வையோடு
பின்னாலும் முன்னாலும் அலையு வோரும்
கருத்தரங்கு நடத்துவது கண்டேன் ஐயா
கண்கூசும் அவலமிது அறிஞர்கட்குப்
பொருத்தமிலா நடைமுறைதன் மானம் முற்றும்
புதைத்தவர்கள் வாழ்வதற்குப் புதிய பாதை (விண் சமைப்போர் வருக)

உலகம் அறிவியலில் மிக முன்னேறுகிறது. தமிழ்மொழி அந்த அறிவியலைச் சொல்வதற்குக் கூடத் தகுதியற்றதாகப் பின்தங்கிக் கிடக்கிறது. இந்த அவலத்தை எண்ணிக் குலோத்துங்கன் கூறும் செய்தி இது:

அறிவியல் உலகம் விரிகிறது

அறிவியல் உலகம் விரிகிறது - நிதம்
அதுசெலும் வேகம் மிகுகிறது!
பொறியியல் கருவிகள் சமைகின்றன - நிதம்
புதுமைகள் புதுமைகள் புலர்கின்றன
அந்நிய மொழிக்குலம் முன்னடக்கும் - புது
அறிவின் துறைகளை வழிநடத்தும்
என்னுடைய மொழிஅவண் இல்லையடா - அது
எங்கோ தேங்கி ஏங்குதடா
நாளும் நம்மொழி - பிந்துதடா - புவி
நம்மைப் பிரிந்து முந்துதடா
ஆளும் தருவது கல்வியடா - நமக்கு
அன்னை மொழித்துணை இல்லையடா!

இவ்வாறு எங்கும் அவர் தாமும் முன்னேறி, தமிழையும் முன்னேற்ற உணர்வும் செயலும் உள்ளவர்களை உடனழைக்கின்றார்.

இவருடைய கவிதைகள் 'குலோத்துங்கன் கவிதைகள்' என முதற் பதிப்பாக வெளிவந்தன. இப்போது இரண்டாம் பதிப்பாகப் புதிய பல பாடல்களும் சேர்த்து மூன்று தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. விண் சமைப்போர் வருக, வளர்க தமிழ், வாயில் திறக்கட்டும் என்பன அவை. இவர் கவிதைகளின் சிறப்பையும் வலுவையும் நாடு போதிய அளவு அறிந்து போற்றத் தொடங்க வேண்டும். ஏனெனில் இவை காலத்தேவையை மிகவுணர்ந்து, எதிர்கால வளர்ச்சிக்குத் திட்டமிட்டு, இன்றே - இக்கணமே மேற்கொள்ளவேண்டிய செய்திகளைப் பகர்கின்றன.

13.8 காதல் தத்துவக் கவிஞர் கண்ணதாசன்

கண்ணதாசன் திரைப்படப் பாடல்களைக் கற்பனைவளம் மிக்க இலக்கியமாக்கியவர். அவர்தம் தனிக்கவிதைகளும், சிறு காப்பியங்களும், பக்திப் பாடல்களும் சிறப்புடையன. அவருடைய பாடல்களில் பழைய சான்றோர்களின் கருத்துக்கள் பளிச்சிடும்; முன்னைய கவிதைகளின்

கற்பனைகளும் கருத்துக்கூறுகளும் கலந்து வரும். ஆனால் அவை மறுபிறப்பெடுத்துப் புதுமையோடு வருவதனால் நம்மைச் சலிப்படையச் செய்வதில்லை; மாறாக நம்மை மகிழ்ச்சியிலாழ்த்தும். கண்ணன் கீதையில் 'காலங்களில் யான் வசந்தமாக இருக்கிறேன்' என்று இவ்வாறு கூறிய கருத்துக்களை, இவர் காதலியை நினைந்து காதலன் கூறும் கவிதையாக மாற்றியுள்ளார். அவை நம்முள்ளத்தை ஈர்ப்பதுடன், காதலுக்குகந்தன வெல்லாம் தத்துவத்திற்கும் பொருந்துமென்ற உண்மையை மெய்ப்பிக்கின்றன.

பகவத் கீதையில் பார்த்தனுக்குக் கண்ணன் தன்னை உணர்த்துமிடங்கள் பலவாகும். அவை எல்லாம் இறைவனதயல்பை அழகுற, அழுத்தமாக எடுத்தியம்புவன. பத்தாம் அத்தியாயம் விபூதியோகத்தில், அர்ஜுனன், "நீயே பரப்பிரம்மம்! நீயே பரவீடு.... ஜனார்த்தனா, நின் யோகத்தையும் பெருமையையும் விரித்து மற்றொரு முறை சொல்க! அமிர்தம் போன்ற நின் சொற்கள் எனக்குத் தெவிட்டவில்லை" என்று கேட்கின்றான். அதற்கு பகவான் சொல்லும் பதிலில் இக்கருத்து இடம்பெறுகிறது. கீதைக்கு தேசியக்கவி சி. சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் மொழி பெயர்ப்பிலிருந்து இப்பகுதி தரப்படுகிறது.

"அர்ஜுனா! உயிர்களனைத்தின் உள்ளேநிற்கும்
ஆத்மா நான்; அவ்வுயிர்களின் ஆதி நான்;
இடையும் அவற்றின் இறுதியும் யானே". (10:20)

"ஆதித்தயர்களில் நான் விஷ்ணு; ஒளிகளில்
நான் கதிர்சான்ற ஞாயிறு; காற்றுக்களில்
மரீசி; நட்சத்திரங்களில் சந்திரன்" (10:21)

"அங்ஙனமே ஸாமங்களில் நான் "ப்ருஹத்
சாமம்" என்ற பெரிய ஸாமம்; சந்தங்களில்
நான் காயத்திரி; மாஸங்களில் நான் மார்கழி;
பருவங்களில் மலர் சான்ற இளவேனில்" (10:35)

இந்த நினைவில்தான், கண்ணனின் தாசனான கண்ணதாசன் ஒரு காதல் பாடலை, நிலைபெற்ற இலக்கியமாகப் புத்துயிர்ப்போடு பெற்றுத் தந்துள்ளார்.

காலங்களில் அவள் வசந்தம்
கலைகளிலே அவள் ஓவியம்
மாதங்களில் அவள் மார்கழி
மலர்களிலே அவள் மல்லிகை!

பறவைகளில் அவள் மணிப்புறா
பாடல்களில் அவள் தாலாட்டு
கணிகளிலே அவள் மாங்கனி
காற்றினிலே அவள் தென்றல்?

பால்போல் சிரிப்பதில் பிள்ளை - அவள்
பனிபோல் அணைப்பதில் கன்னி
கண்போல் வளர்ப்பதில் அன்னை - அவள்
கவிஞனாக்கினாள் என்னை!

கண்ணன் தன்னை அறிமுகம் செய்வதையும் கண்ணதாசன் ஒரு பெண்ணை அறிமுகம் செய்வதையும் ஒப்பிட்டு நோக்கினால் காதலுக்கும் தத்துவத்திற்கும் வேறுபாடில்லை என்றே தோற்றுகிறது, காதலைத் தனியாகவும் தத்தவத்தைத் தனியாகவும் பாடியுள்ள கண்ணதாசன், மிகப் பெரும்பான்மையான இடங்களில் காதலையே தத்துவாக்கித்தான் பாடியுள்ளார். இன்றைய வளர்ச்சியில் அவர் பங்கு இன்னும் மதிப்பீட்டு நிலையிலேயே உளது. எனினும் தமிழ்க்கவிதை வரலாறு அவரை மறப்பதற்கோ, மறைப்பதற்கோ இடமில்லை.

13.9 புதுக்கவிதை

புதுக்கவிதை என்பதற்கான வரைவிலக்கணம் பல்வேறுபட்டதாகக் காணப்படுகின்றது. இலக்கண அமைப்பு இல்லாத ஒரு கவிதை முறையாகவே புதுக்கவிதை பார்க்கப்படுகிறது. மரபுக்கவிதை சீர், தளை, அடி, தொடை என்னும் கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டது. இக்கட்டுப்பாடுகளைப் புதுக்கவிதை புறந்தள்ளிப் புதுத்தோற்றத்துடன் காணப்படுகிறது. ஆங்கிலத்தில் New poetry, Modern Poetry என அழைக்கப்பட்ட கவிதை வடிவம் தமிழுக்கே உரிய முறையில் புதுக்கவிதையாகத் திகழ்கின்றது.

13.9.1 புதுக்கவிதை என்றால் என்ன?

உள்ளடக்கம், உருவம், உத்தி மூன்றிலும் புதுமையுடையதே - புதுமை படைப்பதே புதுக்கவிதை என்பார் கவிஞர் மீரா. கருத்துகள் தம்மைத்தாமே ஆளக்கற்றுக்கொண்ட புதிய மக்களாட்சி முறையே புதுக்கவிதை என்பது கவிஞர் மேத்தாவின் விளக்கம். சொற்கள் கொண்டாடும் சுதந்திர தின விழா என்பார் கவிஞர் வைரமுத்து. சொற்களை ஆயுதங்களாகக் கையாளும் பக்குவம், பழைய யாப்பில் உள்ளதைவிட அர்த்த ஆழமுடைய சந்த நுட்பம், சுண்டக் காய்ச்சிக் கடைசி நிலைக்குக் கெட்டிப்படுத்தும் வடிவ அமைப்பு, உள்ளடக்கமே வார்த்து அமையும் உத்திப் புதுமை, இவை எல்லாவற்றையும் விடப் புதிய பார்வை, புதிய உள்ளடக்கம். இவைதாம் புதுக்கவிதையின் அவசியத் தேவை என்று விளக்குவார் கவிக்கோ அப்துல்ரகுமான். தொடக்க காலத்தில் புதுக்கவிதை இருண்மை மிக்கதாய், படிமங்களின் சுடராய்க் காணப்பட்டது. தற்காலத்தில் அது எளிமையையும் நுட்பத்தையும் பேணுகிறது.

13.9.2 புதுக்கவிதை படைப்பாளிகள்

ந. பிச்சமூர்த்தி, சி.சு. செல்லப்பா முதலியோர் புதுக்கவிதையின் முன்னோடிகள் ஆவர். எழுத்து, தீபம் முதலிய இலக்கிய இதழ்கள் புதுக்கவிதை வளர்ச்சிக்குத் தொடக்கத்தில் மிகுந்த இடமளித்தன. மீ. ராசேந்திரன்(மீரா), அப்துல்ரகுமான், மேத்தா, தமிழன்பன், சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம், சி.மணி, நா. காமராசன், எஸ். வைத்தீஸ்வரன், தமிழ்நாடன், புவியரசு, ஞானக்கூத்தன், இரா. வேலுச்சாமி, இரா. வைரமுத்து முதலியோர் புதுக்கவிதை வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்துள்ளனர். சான்றுக்கு ஓரிரு புதுக்கவிதைகளை இங்குக் காண்போம்.

என்னுடைய சம்பளநாளில்
எண்ணி வாங்குகிற
பளபளக்கும் நோட்டுகளில்
எவரெவர் முகமோ
தெரியும்
என் முகத்தைத் தவிர

(முதல் தேதி)

என மாதச்சம்பளம் வாங்கும் ஒருவரின் மனநிலையைக் கவிஞர் மு. மேத்தா நம் கண்முன் கொண்டு நிறுத்துகிறார். மாணவர்களைக் குதிரைகளாகப் காண்கிறார் சிற்பி; மாணவக் குதிரைகள் எகிறித் தாவிப் பறப்பதைப் புதுக்கவிதையாக்கித் தருகிறார். அக்கவிதை வருமாறு:

திசைகளில் தாவியோர்
வெண்குதிரைப் படை
தேசம் நடுங்க நடக்கிறது!
இசையில் கனல்வெறி
ஏறித் ததும்பிட
எல்லைகள் தாண்டிக் கடக்கிறது!
விட்ட குளம்படி

பட்ட இடத்தில் தீ
மட்டுப் படாமல் தெறிக்கிறது
சட்டக் கயிறுகள்
வெட்டுக் கடிவாளம்
விட்டுக் குதிரை பறக்கிறது
பாட்டனும் பூட்டனும்
காட்டிய லாயத்தின்
பாசித் தரையை மிதிக்கிறது
தோட்டத்துப் புல்வெளி
வாசனை நாடியோர்
யோசனை தூரம் குதிக்கிறது

(மாணவப் புரவி)

இத்தகைய புதுக்கவிதைகள் தோன்றி வளர்ந்த காலகட்டத்தில் 1980-களுக்குப் பிறகு புதிய நோக்கம் தென்பட்டது. அதன் விளைவாகப் பெண்ணியம், தலித்தியம் முதலிய பொருண்மைகளில் புதுக்கவிதை கிளைபரப்பத் தொடங்கியது.

13.9.3 பெண்ணியக்கவிதைகள்

பெண்ணியம் என்பது ஆண் பெண் சமத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது. பெண்களுக்குக் கல்வியறிவை மேம்படுத்துதல், அனைத்து வகையான வாய்ப்புகளையும் தருதல் ஆகியவற்றைக் கொள்கையாகக் கொண்டது. பெண்ணுக்குச் சம உரிமை என்பதில் அழுத்தமான கருத்தார்வம் கொண்டதுடன் பெண்களுக்கு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் வகையிலும் செயல்பட்டது. தற்போது பெண்கள் தமக்கான வெளியையும் மொழியையும் உருவாக்கி வருகின்றனர். பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகள் குறித்துப் பேசும் பெண் கவிஞர்கள் அனைவரும், பெண்களுக்கு முக்கியத்தேவை கல்வி என்பதில் ஒருமித்த கருத்துக் கொண்டுள்ளனர். இத்தகைய தமிழ்ப் பெண்கவிஞர்களாக லீனா மணிமேகலை, தாமரை, கனிமொழி, கொற்றவை, குட்டிரேவதி, மாலதிமைத்ரி, பரமேசுவரி, சல்மா, ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினி, திலகபாமா முதலியோர் விளங்குகின்றனர். சான்றுக்கு ஓரிரு கவிதைகளைக் காண்போம்.

ஊர்ப்புற, நகர்ப்புறக் குடிசைப் பகுதியில் வாழ்க்கையைத் தொலைத்துக் கொண்டிருக்கிற பெண்களுக்கு இன்றும் கூடத் தொடக்க கல்வி கிடைக்க வில்லை. இத்தகைய வாழ்க்கையை அனுபவித்து வரும் பெண்களின் மனங்களில் கல்வி பயில வேண்டும் என்ற எண்ணம் துளிர்விட்டாலும் அதனை முளையிலே கிள்ளி விடுகிறார்கள் என்ற மன வேதனையை விவசாயத்தோடு ஒப்பிட்டுக் கீழ்வருமாறு கவிதையாக்கியுள்ளார் திலகபாமா.

விவசாயம் தெரிஞ்சவளுக்கு
விளைவதென்னவோ சமையலுக்கு
உங்களுக்கு மாகாது; கட்டிப்போகும்
ஊரனுக்கும் உதவாது
அவசாயம் வெளுத்துப்போகும்
விவசாயம் அவளுக்கு வேண்டாம்

(அக்கினிப் பூக்களாய்)

வறண்ட நிலமானது மழைக்காகக் காத்திருப்பதைப் போன்று வயதுக்கு வந்த பெண்கள் வரதட்சணை சிக்கலால் திருமணமாகாமல் முதிர்கன்னிகளாய் வாழும் நிலையை,

பருவக்கோளாறு திசைமாறியதால்
குணம்விட்டுப் பணம் நாடும்
மழையாய் இங்கு மாப்பிளைகள்
வறண்ட நிலமாய் வாடுவது
வயதுக்கு வந்த வயல்தான்

(சூரியனுக்கும் கிழக்கே)

எனச் சமூகத்தின் கோரப்பிடியைப் பறைசாற்றுகிறார்.

13.9.4 தலித்தியக் கவிதைகள்

தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், மலைவாழ் மக்கள், உழைக்கும் மக்கள், நில மற்றவர்கள், அரசியல் அடிப்படையிலும் பொருளாதார அடிப்படையிலும் சுரண்டப்படும் மக்கள் ஆகியோரைப் பற்றிப் படைக்கப்பட்ட நாவல், சிறுகதை, கவிதை இலக்கியங்கள் தலித் இலக்கியங்கள் என்று அழைக்கப் படுகின்றன. அடக்குமுறைக்கு எதிராகவும் விடுதலைக்காகவும் குரல் கொடுப்பவை தலித் கவிதைகள் ஆகும். பண்பாட்டு ஆதிக்கக் கட்டுகளை உடைப்பதாகவும் தங்கள் மீது திணிக்கப்பட்டுள்ள குற்ற உணர்ச்சியை உதறுதல் என்பதற்காகவும் தலித் கவிஞர்கள் கவிதைகளைப் படைக்கின்றனர். என்.டி. ராஜ்குமார், அன்பாதவன், மதிவண்ணன், ராஜமுருகு பாண்டியன், விழி.பா. இதயவேந்தன், பாரதிவசந்தன் முதலியோர் தலித் கவிஞர்களாக அறியப்படுகின்றனர். விழி.பா. இதயவேந்தனின் கீழ்வரும் கவிதை அடிகள் ஒடுக்கப்பட்டோரின் குரலுக்குச் சான்றாக அமைகின்றன.

தலித்துக்களின் கலையாய்
பறைகள் விறைக்க
துவண்டுபோன வாழ்வை
எமது போர்ப்பறைத் துவக்கும்

எங்கோ ஓர் மூலையாய்
உலகின் உச்சியில் நிற்குகொண்டு
விளிம்பின் நிலைகண்டு
பரிகசிக்கும்
உனக்கு முன்னால்
எமது பறைகள்
பேரிடியாய்த் தாக்கும்

கரைக்குத் திரும்பிய கடலலையாய்
உன் சுவடுகள் அழித்து
திரும்பிய எனக்குள்
சுதந்திரம் என்பது
இனி இருக்கும் எப்போதும்
எனக்குள்ளதாய்

(எவரும் அறியாத நாம்)

13.9.5 ஹைக்கூ, சென்ரியு, லிமரைக்கூ கவிதைகள்

கி.பி. 1916 ஆம் ஆண்டு மகாகவி பாரதியார் சுதேசமித்திரன் என்ற இதழில் ஜப்பானிய கவிதை என்ற தலைப்பில் ஹைக்கூ கவிதை குறித்த கட்டுரை ஒன்றை எழுதி அதில் இரண்டு கவிதைகளை மொழி பெயர்த்திருந்தார். அதுவே தமிழில் ஹைக்கூ கவிதையின் அறிமுகம் ஆகும். அதனைத் தொடர்ந்து அப்துல் ரகுமான் சில ஹைக்கூ கவிதைகளை எழுதி அவற்றைப் பால் வீதி என்னும் கவிதை நூலில் இடம்பெறச் செய்தார். அவரைத் தொடர்ந்து 1980-களில் ஹைக்கூ கவிதை நூல்கள் பல வெளிவந்தன. அமுதபாரதியின் புள்ளிப்பூக்கள், ஐக்கூ கவிதைகள், அறிவுமதியின் புல்லின் நுனியில், பனித்துளி; ஈரோடு தமிழன்பனின் சூரியப் பறைகள்; கழனியூரனின் நிரந்தர மின்னல்கள் ஆகியன குறிப்பிடத் தக்கன. கவிஞர் அமுதபாரதியின் கீழ்வரும் ஹைக்கூ கவிதைகள் சமூகத்தில் வரதட்சணை வகிக்கும் பங்கையும் பள்ளிக் குழந்தைகள் சுமக்கும் புத்தகச் சுமையையும் நம் கண்முன் நிழலாடச் செய்கின்றன.

துளியாய்ச் சேமிப்பு
சேர்ந்தது பெருந்தொகை
சீச்சி வரதட்சணைக் கொள்கை

(புள்ளிப்பூக்கள்)

வலிக்கிறது நெஞ்சம்
எத்தனை புத்தகங்கள்
சுமக்கும் குழந்தை முதுகு

(புள்ளிப்பூக்கள்)

13.9.6 சென்ரியு கவிதை

தமிழில் மரபுக் கவிதைகளுக்குப் பின் புதுக்கவிதை தோற்றம் பெற்றது போல, ஹைக்கு கவிதைக்குப் பிறகு சென்ரியு கவிதை வடிவம் தோற்றம் பெற்றது. ஹைக்குவிலிருந்து மாறுபட்டு மக்களைப் பற்றிய கவிதைகளாகச் சென்ரியு உருவாகத் தொடங்கியது. 2001-ஆம் ஆண்டு ஈரோடு தமிழன்பன் 'ஒரு வண்டி சென்ரியு' என்னும் நூலை வெளியிட்டார்.

தொகுதிதான்
முடிவாகவில்லை
தோல்வி முடிவாகி விட்டது

பணம்
எதையும் செய்யும், தெரிந்தவர்கள்
பணம் செய்தார்கள்

தமிழன்பனின் மேற்குறித்த இரு கவிதைகளும் தேர்தலில் தோல்வி குறித்தும் சமூகத்தில் பணத்தின் பங்கு குறித்தும் எடுத்துச் சொல்கின்றன.

13.9.7 லிமரைக்கூ கவிதை

சென்ரியு கவிதையைத் தொடர்ந்து லிமரைக்கூ கவிதை என்ற ஒரு வடிவம் தமிழில் அறிமுகம் ஆனது. ஐந்து அடிகளைக் கொண்ட இந்தக் கவிதையைத் தமிழில் ஈரோடு தமிழன்பன் எழுதி அறிமுகம் செய்தார். இதனை வேடிக்கை, விநோதம், நகைச்சுவை, சமூக விழிப்புணர்வு என்னும் வகையில் எழுதலாம். இக்கவிதை வடிவம் ஹைக்கூ மற்றும் சென்ரியு ஆகியவற்றின் கலவை என்று கூறுவர். லிமரைக்கூ கவிதைக்குச் சான்றுகள் சில காண்போம்

மாப்பிள்ளைக்கும் பணம்
காலமாய் காதல் செய்தவரின்
மாறியது குணம்

அரசு துறையில் தனியார்
தொழிற்சங்கத் தலைவர் இரட்டை வேடம்
இவரைக் கேட்போர் இனியார்

புதுக்கவிதைக்குப் பின்னர் அதன் மொழி அமைப்பிலும் வெளியிடும் பாங்கிலும் மேற்சொல்லியவாறு பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. இவை புதுக்கவிதையின் சாராம்சமாய் நாளுக்கு நாள் பல வடிவங்களில் தழைத்து வருகின்றன.

13.10 பாடத் தொகுப்புரை

தமிழில் அரும்பி வளர்ச்சி பெற்ற கவிதை மறுமலர்ச்சியை- கவிதை இலக்கிய வளர்ச்சியை 'மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகள்' என்னும் பாடம் வழியாகக் கண்டோம். பாரதியார், கவிமணி, நாமக்கல் கவிஞர், பாரதிதாசன் என்ற முதல் நால்வரைப் பற்றிச் சான்றுப் பாடல்களுடன் நன்கு தெரிந்து கொண்டோம். நூற்றுக்கணக்கான கவிஞர்கள் இருப்பினும் அறிமுக நிலையில் குறிப்பிடத்தக்க சிலரைப்பற்றித் தெரிந்து கொண்டோம். மேலும் புதுக்கவிதையின் வளர்ச்சியில் பெண்ணியக் கவிதை, தலித்தியக்கவிதை,

ஹைக்கூ, சென்றியூ, லிமரைக்கூ ஆகிய கவிதைகளையும் கவிஞர்களையும் தெரிந்துகொண்டோம். தற்காலக் கவிதை இலக்கியம் எளிமையானது, அத்துறையில் நீங்கள் விருப்பமாகப் படித்து, உங்களுக்கு விருப்பமான - திறமை மிக்க கவிஞர்களின் பாடல்களைப் படித்து இன்புறலாம். நீங்களும் சிறந்த கவிஞர்கள் ஆகலாம். முயன்று பாருங்கள்.

13.11 தொடர்ந்து படித்தற்குரிய துணைநூல்கள்

1. பாரதியார் கவிதைகள், வானவில் பிரசுரம், சென்னை
2. மலரும் மாலையும், கவிமணி, பாரி நிலையம், சென்னை
3. பாரதிதாசன் கவிதைகள், பாரி நிலையம், சென்னை
4. சிரிக்கும் பூக்கள், குழந்தைக் கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பா, பாரி நிலையம், சென்னை
5. விண் சமைப்போர் வருக, குலோத்துங்கன், பாரதி பதிப்பகம், சென்னை
6. பாடுங்குயில், முடியரசன், அகரம் வெளியீடு, சிவகங்கை
7. வாழையடி வாழை, சி. பாலசுப்பிரமணியன், பாரி நிலையம், சென்னை
8. புதிய நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, தமிழண்ணல், மதுரை
9. புதுக்கவிதை அணிவகுப்பு, இரா. மோகன், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.
10. சூரியனுக்கும் கிழக்கே, திலகபாமா, மின்னூல், தமிழ் ஆதர்ஸ்
11. அக்கினிப் பூக்களாய், திலகபாமா, மின்னூல், தமிழ் ஆதர்ஸ்
12. எவரும் அறியாத நாம், விழி.பா. இதயவேந்தன், மாருதா பதிப்பகம், சென்னை
13. பால்வீதி, அப்துல் ரகுமான், யூனிவர்சல் பப்ளிஷர்ஸ், சென்னை
14. புள்ளிப்பூக்கள், அமுதபாரதி, நர்மதா பதிப்பகம், சென்னை
15. ஐக்கூ கவிதைகள், அமுதபாரதி, நர்மதா பதிப்பகம், சென்னை
16. ஒரு வண்டி சென்றியூ, ஈரோடு தமிழன்பன், கிழக்குப் பதிப்பகம், சென்னை
17. ஈரோடு தமிழன்பன் கவிதைகள் (மின்னூல்), நிலாச்சாரல் லிமிட்டெட்

தன்மதிப்பீடு : 4

1. வெள்ளைப்பசு பற்றிப் பாடியவர் யார்?
2. அறிவியல் கவிஞர் குலோத்துங்கனின் 'மாநாடு சென்றிருந்தேன் இருவர் தூக்க' என்னும் கவிதை இடம் பெற்றுள்ள நூல் எது?
3. 'காலங்களில் அவள் வசந்தம்' பாடலை எழுதிய கவிஞர் யார்?
4. புதுக்கவிதை முன்னோடிகள் இருவரைக் குறிப்பிடுக.
5. புதுக்கவிதைக்கு மீரா, மேத்தா ஆகியோர் தரும் விளக்கங்கள் யாவை?
6. பெண்ணியத்தின் கொள்கை என்ன?
7. பெண்ணியக் கவிஞர்கள் இருவரைக் குறிப்பிடுக.
8. தலித் இலக்கியங்கள் என்றால் என்ன?
9. தமிழில் ஹைக்கூ கவிதையின் அறிமுகம் குறித்துக் குறிப்பிடுக.
10. ஈரோடு தமிழன்பனின் சென்றியூ நூல் எது?
11. தமிழில் முதலில் லிமரைக்கூ கவிதையை அறிமுகம் செய்தவர் யார்?

1. ந. பலராமையர், வி.கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை.
2. பாரதத்தாய் பற்றிப் பாடும்போது தேசிய உணர்வையும், தேசிய ஒருமைப்பாட்டையும், பாரதியார் வெளிப்படுத்துகிறார். 'தொன்று நிகழ்ந்தது அனைத்தும் உணர்ந்திடும் சூழ்கலை வாணர்களும் என்று பிறந்தவள் என்றுணராத' பாரதத்தாயின் சிறப்பைப் பாடும்போது தேச உணர்வு கிளர்ந்தெழுகிறது. 'செப்புமொழி பதினெட்டுடையாள் எனில் சிந்தனை ஒன்றுடையாள்' என்று, தேசிய ஒற்றுமையை ஒருமைப்பாட்டை அவர் மிக அழுத்தமாகப் பாடுகிறார்.
3. தமிழர்களைத் தட்டி எழுப்பித் தமிழின் பெருமையையும் தமிழ்ப் பெரும்புலவர்களின் பெருமையையும் அவர் எடுத்துரைக்கிறார். தமிழைத் தெருவெல்லாம் பரப்பிச் செழிக்கச் செய்ய வேண்டும் என்று அனைவரையும் அழைக்கிறார்.

தன்மதிப்பீடு-2 : விடைகள்

1. மருமக்கள் வழி மான்மியம்
2. தே.வி.யின் கீர்த்தனங்கள்
3. நாமக்கல் கவிஞர் வே. இராமலிங்கம் பிள்ளை

தன்மதிப்பீடு-3 : விடைகள்

1. உலக சகோதரத்துவம் பற்றிய பிரெஞ்சுக் கோட்பாடு
2. நல்ல குடும்பம் பல்கலைக்கழகம்

தன்மதிப்பீடு-4 : விடைகள்

1. கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை
2. விண் சமைப்போர் வருக
3. கவிஞர் கண்ணதாசன்
4. ந. பிச்சமூர்த்தி, சி.சு. செல்லப்பா
5. மீரா : உள்ளடக்கம், உருவம், உத்தி மூன்றிலும் புதுமையுடையதே - புதுமை படைப்பதே புதுக்கவிதை.
மு. மேத்தா : கருத்துக்கள் தம்மைத் தாமே ஆளக்கற்றுக்கொண்ட புதிய மக்களாட்சி முறையே புதுக்கவிதை.
6. பெண்ணியம் என்பது ஆண், பெண் சமத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது. பெண்களுக்குக் கல்வியறிவை மேம்படுத்துதல், அனைத்து வகையான வாய்ப்புகளையும் தருதல் ஆகியவற்றையே கொள்கையாகக் கொண்டது.
7. ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினி, திலகபாமா
8. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், மலைவாழ் மக்கள், உழைக்கும் மக்கள், நிலமற்றவர்கள், அரசியல் அடிப்படையிலும் பொருளாதார அடிப்படையிலும் சுரண்டப்படும் மக்கள் ஆகியோரை மையமாகக் கொண்டு படைக்கப்படும் இலக்கியங்கள்.
9. கி.பி. 1916 ஆம் ஆண்டு மகாகவி பாரதியார் சுதேசமித்திரன் என்ற இதழில் ஜப்பானிய கவிதை என்ற தலைப்பில் ஹைக்கூ கவிதை குறித்த கட்டுரை ஒன்றை எழுதி அதில் இரண்டு கவிதைகளை மொழி பெயர்த்திருந்தார். அதுவே தமிழில் ஹைக்கூ கவிதையின் அறிமுகம் ஆகும்.
10. ஒரு வண்டி சென்றியு
11. ஈரோடு தமிழன்பன்